திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி: அ. வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வல்வை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலிகிதவழுக்களைந்து

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய ஐயரது

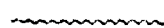
வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்

விசு௵ ஆவணிமீ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

—— o ——

யாழ்ப்பாணம்

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது

பாதராசனுய ரசலாசனமகள் பங்கனண்புதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ கிரியினீள்சரிதை மிகவிளங்கிட விளம்பினன்
காதராசவினைய மொழியராங்கனருள் கருணைமாரிகோ பருணிதன்
வாதிராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்

சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றியது

மைத்தவிடப் பணிப்பணியான வாசனமுஞ் சராசனமு மலை
யாகக் கொண்ட, சித்தனுயர் சிவசிமான மியம்நூனைச் செந்தமிழாற்
றெரித்தல் செய்தா, னத்தகைய பாரதத்து வாசகோத் திரனரங்க னரு
ளு மைந்தன், சத்தபுரி களிற்காசி நகாவரத்த பண்டிதனமுதத் தமிழ்வல்
லோனே

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையியற்றியது.

சீயலிங்க சொரூபனருள் சொலிசிவராத் திரிபுரா ணஞ்சுன் னுகத்த
தியலிங்க* மயாரத ராஜபண் டிதமறையோ னியமபி னானவைத்த
தியலிங்கன வலவையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன் செகமீ தச்சில
மயலிங்கங் கிலாதவகை வழங்கவழூஉக் களைந்தினிது வகுத்தா னன்றே.

* இங்கம்-அறிவு.

—◇◇—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக்கவே
ந்தனை, முங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மா
னைப், பாங்குறைவைத்து மழுத்தானைப் பரித்தானைநற் றளித்தானைப் பசும்
பொற் றேருட்பெ, பூங்கமலப் பதத்தானைப் பொருவிலா ந்து காத்தா
னைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூர்தந்த நகப்புலிக்காற் றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் சமலமலர்க் கட்டிகிரிக் கரன்றெருக்கு காம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவள மலைமருங்கிற் படரும் பசுஞ்சக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தினமுத்தி கூடுமவண்ணம்
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதத் தஞ்சு கூர்வாம் (உ)

விநாயகர்.

சொற்பகரா விழுக்கட்குகர வளங்குலவு தில்லைமன் றிற் றுலங்
கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர்
போற்ற மேவி, யற்பகனுண் மகிழைத்துத் தொழுமடியார் கேட்ட
வர மளித்த லாலே, கற்பகமா மபெறுமே ரமபனைப்போர் கொம்ப
னையுட் கருதி வாழ்வாம்.
(௩)

சுபபிரமணியா.

சூராடபட பயிலசயிலத துணைமுலைததிண டகுவிடாணம தோயும
வாடகண, ணீராடபெ பெறமறநீ டவுணருடற புலவலைகை நிறைபத
தேககிப, பாராடடுத தாவடிமேற டடைபணிதத கானரனயாய பதி
கருச செலவச, சீராடபெ பிளளை யெனு முருகனமுரு கவிழமலாததாள
சென்னி சோபபாம (௪)

இரஙகுனறன றஞசஙமக கெனறுமஙு வானமுதலோ ரிரபப ரீண
டு, கரஙகுனறம படைததனைய கரிமுசததோ ணரிமுசததோன சதங
கொள சூரன, வரஙகுனற மயிலுகைததக கயிலெடுதத மலாககரததோ
ன முஞசு துஞசும, பரஙகுனறத திருநாதசெவவேவ ளடிககடிசசெம பது
மமலா பணிதல செயவாம. (௫)

ஈரலைவா யசஙகுவரப பிணஙகிடககுங களததமாீத தெயதி கொ
யதில, வாரலைவா யுறமொருமா வனாயோரொனன றேரிரணடா வ
கிராத வேலோன, வேரலைா யழிககமெனறே ட கவினடைதத வ
ளளிசுர வேழத தோடுஞ, சீரலைவாய வருபடிக ளடிபாடிய பொடிமு
டியிற சோததல செயவாம (௬)

பெருவாவிக கயனயனக குறததிமுகாம புயமலாததும பெடபி
னெனறு, மொருவாவி னனகுடிலைய பொருளவிரிதநத தாதைதனக
குரைததோ ஞாகா, பருவாவி னகுடினருப புனமலாநதே னுடன
ளவி வயறகுப பாயுங, திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடிக
ள சிநதை செயவாம (௭)

பாரகததும விசுமபகததும பயினமுனிவ ரினமயவாதம பழஙக
ணீஙகத, தாரகததொன மறையுருவாய மருவுசிவ சததிதரு சததியால
வெனு, சூரகததைத தூளபடுததி யொருதோகை யேறியிரு தோகை
மாரோ, டேரகததி லிருநதபிரா னெனனசததி லிருககவிடாக கிடமின
றெனபால. (௮)

நீடலுறழ கருஙகணஙகள் படிநதுமுழ வெனமுழஙக நிரநது துமபி
பாடலபுரி தாததழைதத பாசடைசசந தனபபணையிற படருஞ செயய
கோடலலா விளககேநதக குலமயிலு டகபபுரியுங குனறு தோறு
மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழவாம. (௯)

உருததணியாய வருமசுர ருடறுணிககு நெடடிலைவே லுரவோ
ய தணபக, கருததணியாப பெருவெயிலுட் டிழைததிளைதத களையகலு

க் கருணைக் கண்டன், திருத்தணியார் கழனிழற்கீ ழென்றுவழி படுமடி
யா ரிதயத் துள்ளான், திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமர குருபரன்
றாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௧௦)

பொருவின்று மலர்பொதுளுந் தண்டலைசூழ் சதிரைக்காப் புனி
தன் பாதம், முருகியுளத் தழுந்திவினை நீறுமுத்து மாறெழுந்து முணர்
த்து நாவின், முருகசர வணபவசண் முகக்குகவென் றனுதினமு மொழி
வோர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வணங்
கல் செய்வாம் (௧௧)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற் புரிசடையுந் திருநுதலிற் றனிவிழியுந் திண்டோணான்
கொருங், கையதனிற் சுரிசங்கப் பிரம்புகளைவ யடிச்சிறுமான் கன்று
ந் தாங்கி, வையந்தலனைத்துலகுந் தொழுங்கயிலை மலைக்காக்க மதியரு
ளும், மையனருள் பெற்றநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம்.

சரஸ்வதி.

காரதிருங் கயிலைமலைக் கண்ணுதலம் பரமெரிக்கக் கருதுமா
றா, மீறிதிகழ் தராதரமாத் திண்கடனா ணரவுமெப்புடவி செடுந்தேரா
க்க, சாதித்தன் றிருநாவி லடியுளத்தினிலிருக்குந் தவளமேனிப், பா
ரதிசெம் பதப்பங்கயத் துணைப்போது முப்போதும் பரவல் செய்வாம்.

சண்டேசர்

நீளிரண்டு காதமெடுத்த நிறைக்குடப்பான் முதற்புனித நீரிலாட்டி
வாளிரண்டு கொத்தவிழி மலைமகள்கேள் வினைவழுத்தி மலர்கள் சாத்தி
யாளிரண்டு பதமளித்தென் றருச்சிக்கு மமையமதி லைகருசெய் தந்தை
தாளிரண்டு மறவெறிந்த சண்டேசர் முண்டகப்பொற் றாளிற் றொழுவாம்

திருஞானசம்பந்தநாயனார்

வெங்குருவிற் கவுணியர்தங் குலத்துதித்து மீனவனற் வெப்ப
ங் கூனும், மெங்குமிசை பெற்றமாற் றியமணரெண்ணாயிரர்கழுவி னே
ற வேற்றிப், பங்கமிலென் பரிவையுருப் படைத்துயிர்பெற் றெழுப்ப
திகம் பாடிமேன்மை, தங்குமறைத் திருஞான சம்பந்தன் றாட்டுணைத்
தலைமேற் கொள்வாம் (௧௫)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மங்குனிறத் திருநெடுமால் வளையெயிற்றுப் பெருங்கேழல் வடி
வந் தாங்கி, யங்குணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள் சேப்பச்,

சஙகணிகைக குதலைமொழிச சரவைவிழிப் பரவையெனபா டனபா லனபரற, பொஙகிருளிற சுநதரனை நடபிதத சுநதரனைப போறறல செயவாம. (கசு)

திருநாவுககரசுநாயனார.

காவரசு மலரயனமால கடவுளாககாயச சென றமரசெய் காம னை மைம, பூவரசு படவிழிததுப புனவேஙகை யதகியதழ புனைநது போா கத, தேவாசு மனமகிழத திருபபதிக மிசைததமிழிற சிறககப பாடு, நா வரசு பதமபரசு நமககுயாபொன னுடடரசு நலகு மனறே. (கஎ)

மாணிககவாசககசுவாமிகள.

பெருவாத பிததகபப பிணிககுடையு முடறசுமககும பிறநதை நீககி யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ சோலை மருவாத மளிாநதுலவு மனறுடையாற குககோவை மாலை சாததுந திருவாத வூரடிக ளடிகளபடி யுறவணஙகிச சென்னி சோபபாம (கஅ)

தில்லைமூவாயிரர்.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமன றிற றிரு கூததாடு,மெமமையா னுடையபிரான யாமவரி லொருவனொன றன றிசைககப பெறற, மூமமையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற றிருப பணிகண முயனறு செயவோா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத னையோா தாடணைக டலைமேற கொள்வாம. (ககூ)

சிவனடியார்.

பொயவிரவு பவநீறு படபபுரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை விரவு மணியினரா யஞசெழுதது முணாநதுமனக களஙக நீஙகி, மெய விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண மேனமை பூண்ட, மைவிரவு கணடாதொணடா மலரடிகள சிரததிருததி வழுததல செய வாம. (உ0)

கடவுளவாழதது முற்றிறறு.

பாயிரம்.

கநதமலர்ப பொழிலபுடைசூழ தில்லைவனத தறிஞாதிருக கடை ங்க ளேகி,மூர்ததவுரைத தனாபலரு மாயினுநீ யாகமநூன் மொழிவ முரமற், பந்தமறுத திருசிவராத் திரிவிரத சரிதைததனைப் பாடு கென்

னச, செந்தமிழி னயர்விருததப பாவதனுற றிரட்டியொன்ருச செ
பப லுறறேன. (௧)

வீணிலிவன றனதுமடம வெளிபபடையாச செயதனனல வித
தின பாதி,நாணிலனென றெனையுலகி னுவலாக ணகுவாதை நாடிச ச
றறும, பேணிலனின் மலனிரவின பெருமையெயதே தனைகருமிநதப
பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபததது ளிருததுமெனும விருபபுள
ததை யீாதத லாலே. (௨)

வேறு.

அரியகற் பாத விதிமுறை வழுவா தாமெ ராடலகண வெபபோா,
விரிசினைத தருவின வாழகவிடமுங கணடுள விருபபொடு வியபபாா,
தெரிதமிழப புலவ ரமிழதெனத தெருடடுஞ செயயுளகேட டகமகிழ
சிறநதோ, ருரியபொன புனசொற கவிசெவி யேறறுள ளுஙபபுறற கெ
னபதா லுரைததேன. (௩)

பாயிாம முறறிறறு.

சிவராததிரியுறபவசசருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகள செறிதலாற றினமு
மிலகு நானமறைத தொனிநனி யிரைததிடு தவிஞ
லலகிலா வுயிா படைககுநான முகறகினை யாமென
றுலகு் போறறுமை மிசவன வளனுசிறி துரைபபாம. (௧)

மணட லநதனைச செஙகனிப பவளவாய மடுததன
றுணட முண்டகக கடபுரு டோததம னுறைவை
குணட மொணடமுற கணணினன குலவுல கொபபென
றணடா யாவரும புகழவது நைமிசா ரணியம. (௨)

முனிவா முன்னைநாண முணடகத தவிசினன முகனைப
புனித மாதவம புரிநதியாம வைகிடப புவியி
லினிய நறறல மியமபுதி யென்னவெண கமல
வனிதை கேளவனோ நுணனுதித தருபபையை வாஙகி. (௩)

இருகை யாலவளைத துருட்டி யீதிறுததிடு மிடததிற
பொருவின மாதவம புரிதிரென் றுரைததிடப போனா
கருது மககுமை தஙகிய கானமற் றதனுற்
றிருவு றைநதிடு நைமிச வனமெனச் சிறநத. (௪)

துன்று கொனறையாற பசுஙகொடி விரவலாற் சுடுதீ
யென்று மேவலாற ஙிவிடப பணிகளைய துதலாற
கனறு மானுகண் டுறைதலாற கதிரமணிக கனக
மனறு ளாடிய பரமபர னிகாககுமவ வனமே. (௫)

ஆணடெ ழுநதுயா சோலைக ளறவருக கடைகாய
மாணட நறகனி மலாமுதல வழஙகினறு சுராககு
மீணட லிததிட வேணடுமென றெணணிவா னளவாய
நீணட வனறடரு கிளைககையை நீடடியே கிறகும (௬)

சடையா குணடிகை தரிததிடுங கரததாகண டினகயின
கிருடைய ராதப மறைததிடுந தோகைமென பீலிக
குடையா செயயகற றேயததிடுங கோடிக மிறைஞசி
யுடையா மாதவத துறுவாக ளுறுவதவ வனமே. (௭)

ஆத பநதெறு வேனிலு ளமபுதந துளிதருச
சீத நீாபொழி மாரிகா லியமபெயுந தினஙகண
மாத வநதவ ருதிளைழத தயபரு மதிசகப
பாத கஙகளைக கடிநதிடும படிவரப படிவா. (௮)

உருடப வெநதழல வேடபவ ரோணமலா சமிலத
தருபபை தணடளி ரொடுபபவா தடணியச சிகரப
பருபப தநதனைத தனுவெனக குனிசெயத பரனை
விருபப மோடருச சிபபவ ரெணணிலாா விளமபில (௯)

இனன நைமிச வனததியல பனைததையு மெடுதது
வனன மாமணி கிடநதொளிா பஃறலை வாயாற
சொனன வூழிகள பறபல தொலைநதிடத துணிநது
பனன காதிபன பகரினும பகாநதிடற கரிதால. (௧௦)

தெருணம னததுயா வியாதனமா ணாககாிற சிறந்த
மருணம னததினாக களவிடற கரியநான மறையின
பொருணம னததுணா சூதனமுற புராணநூல வலலோா
னருணம னததுட னனையவை மிசவனத தடைநதான. (௧௧)

வேறு.

வந்தமா முனிவன் றனககெதிா புகுநது வருகென வுரைததிவண வரநீ
யெநதமா தவஞசெய தனமென முகம னியமபியங கிருாவரு மிறைஞசி

யாநதமா மணிபபொற றவிசினி லிருநதி யருநததியோ டருககிய முதலா
முநதவா தாவிறபூசனை விதியின முறைதவு ருவகை முடிததது. (கஉ)

மழைககரு முகினமின னிறததசெஞ சடில மாதவா சூதனை நோ
ககி,யிழைபபதற கெளிதாயப பவககடல சுவறறி யிருஙகதிப பேறுநல
குவதாயக, குழைககய னடநது கழிககயன மருடடுங கூாவிழிக கோ
தைபங கிருககு, முழைககாப பெருமான விரதமொன றெமககினை
துரைததிட வேணடுமென றிரபப (கங)

ஙனறென முகமு தையமு மலாநது நயனநீா பொழிதர விருநது
முனறவ மிழைதத பயனிது கேடக முயனறது நீவிரமுக குறுமபை
வெனறமா தவததீா விடையுயாத தருளும விமலனுக குரியபல விரத
மொனறுள தமர ரனைவரு நோறப துரைககுவ னுவநதுகேட டிடுமின.

மினனைநோ சடிலத தவிாமதிக கொழுநது மிலைசசிய சிவனிராப
பெருமை,யனனவூா தியுமோா ராயிரங கவைநா வனாதனு மறைநதிட
ற கரிதான,மனனுமா தவஞசோ ராதிவா னவறகு வழுவையு முழுவை
யு முரிததோன, முனனைநா ளுரைதத தெனனொரு நாவான மொழிந
திட முடியுமோ முடியா. (கரு)

உலகுயிா பிரமன படைபபதுந திருமா லுயிாததொகை காபபது
முலகி, லலகிலா வளமபெற றியககா கோ னளகை யளிபபதுங களிப
பொடிந திருனறு, னிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெந த
மறகிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவசிசி விரதந தனையிழைத
தெனவுளத துணாவீா. (கசா)

கூறுநான மறையோாக கிருபிலம பசுமபொற குவைபகுக கோடி
நல கிடினும,வேறுவே றுரைதத விரதநோற றிடினும விரியுளப பர
வியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெனை டரள நுரைததிரை
கொழிததிடுங கஙகை, யாறுமூழ கிடினுஞ சிவசிசி நோறபோா பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால. (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா யிழிகுலத துதிதத
வெஞ்தொழி லாள ரநதமா யிநத விரதமே நோறறிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசினா றேததக
கநதமே களிறன றுரிததுமெய தரிதத கணணுதறகடவுளிற பொலிவாா.

ஆவினைப புரிநா லணிதரு மருமத தருமறைக கிழவனைக கருஙக
ண், மாவினை யளிதத கடலமிா தனைய மழலைமென மொழிசசிறு மகா

ளைக், காவினைப் பொருவுங் கருங்குழற் செவ்வாய்க் கன்னிய ரிவாக
லேச் செகுத்த, தீவினை யனைத்தும் பரிதிமுன் னிருள்போற் சிவநிசி
நோற்றிடிற் றீரும். (௧௯)

மறைகளிற் சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற் கங்கையோ ரைந்தாய் நிகழ்ந்தபூ தத்திற் காய
முறைதெரி சுரரிற் கருமுகிலூர்தி முதன்மைபெற் றுயர்ந்தா ரென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு மூரைக்கு மானிர வதிகமென் றறிமின்.

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக் கிணையா மதிப்பது மாணடமீண் டுதி
த்துப், பெற்றன தொழில்க ளியற்றிநின் றுழலும் பிரமன்மான் முதலி
மையவரைப், பற்றலர் புரமோ ரொடியினி லடலை படவட வரைக்கு
னித் தருளுங், கற்றையஞ் சடிலக் கண்ணுதற் கிணையென் றறிவிலா
ருரைப்பது சகேகும். (௨௧)

அன்புளா ரன்றி யன்பிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றிப்,
புன்புலா லுடலம் வருந்திடத் துயில்கண் பொருந்திடா தருச்சனை புரிந்
தாற், றுன்பமீள் பிறவிச் சுழிக்கட லழுந்தித் தயங்குறா துறக்கமே முத
லா, மின்பமார் பதத்திற் போகமார்ந் தமல னிணைப்பதம் பெறுவரென்
றிசைத்தான (௨௨)

இனையன மொழிகள் கனைகட லமிர்த மெனச்செவிப் புலம்புக மு
னிவ, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொழுது
பைங் குவளைச், சுனைபயில் கயிலைச் சிவநிசி விரதத் தோற்றமு நோற்றிடு
மியல்பும், வினையக றவத்துச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத் தருளென
விளம்பும். (௨௩)

பெற்றுயர் கற்பவீற் றலகீன்ற பிதாமக னுலந்தபே ருலக, முற்று
மற் றொடுங்கிப் பிரளயத் துயிர்கண் முடிந்திடுங் கங்குலி னனந்தன்,
புற்றுமா மறையா சமவிதிப் படிவண் டொழுதே னுணபொட் டயரும்,
பொற்றுணைக் கசேகைத் தொடைமிடைச் சடிலப் புனிதனை யருச்சனை
புரிந்தாள். (௨௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றகாந்தத் திருட்பொழு தகன்ற
பி னிதழித்,தாமமா புனைந்த சோமசே கரன்பொற் றாளிணை பணிந்தவ
ன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின் றனைநான் வழிபடு கங்குல்வா ன
வரு, காமசீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனாவின் றிகழவும்.

இச்சிவ நிசிசோற றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிய
பச்சிமத் தடைந்த பூரிதிபூ ருவத்திற் பருப்பதத் துதித்திடு மளவு
நச்சிநற பூசை புரிந்தவர் முத்தி நண்ணவும வேண்டுமென றிரப்ப
வுச்சியின் மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட் கவவர மளித்தான ()

ஆதலாற சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்ந்த,தி
தலாற பரம னிரவினிற றோறற மினனுமோர் காரணமுளதென, றோ
தவர் ரிதிரு மூலகுளோர் பொருட்டா யுறுவர்கேட் டுவந்துள முருகச,
சூதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிந்த சொறபடி சொல்லுவான
றுணிந்தே (௨௭)

பினனுமோர் கறப விறுதியி னிரசப பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு
மன்னவா கனனு முலகுமா ருயிரு மழிந்திடு மறைநா ளிருணட, வின
னமா முகிலக ளீண்டியோ ரேழு மறிகட னீர்முகந் தெழுந்து, முனன
ரேபொழிந்த பிரளயப புணல்வான முகட்டள வளவிமுட டியதால. ()

ஊறிலா னுயிருக குயிரதா யிருககு மொருவொரு னொப்புட னுயாவு
வேறிலான கணட பூரண மான வெறுவெளி வெறுத்தெதி ரடக்கு •
மாறிலா னிமய மலைமக டனைததன வாமமீ திருத்தினோன வாழ்நா
ளீறிலா முதலவன யாவரு முய்ய யோகமுற றிருந்தன னிப்பால.(௨௯)

காணிமிர் துளபக கணணியு மணியுங கவின்பெறப புனைந்திடுங கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைத்து மீளவும படைப்பதற கெண்ணி
யூணிமி ருடறசெங கடபெருங கேழ லுருததரித தாழ்ந்தப் பெருலகைக
கூனிய மருப்பிற றாங்கியப்புன லூட குளித்துமீ தெடுததுயாந்ததறபின்

சரிதிசைக கிரிக ளெட்டுமெண டிசையிற றளமபிடா வகைமுத னட்டி
விரிகதிர்ப பசும்பொற கொடுமுடி விளங்கு மேருவைநிலைபெற நிறுத்திப்
பரிவுறு முயிரக ளனைத்துமீ ரேழு புவனமும பணடுபோற படைத்தற
குரியரான் முகததுக குரவனை விரவு முந்தியம் போதினு துதவி. (௩௧)

பங்கயத தயனைக கடைககணித் துலகம பணடுபோற படைததிட்
ப் பணித்துத, துங்கவேற றடங்கட் டிருமகள சுருதி துதித்திடுந் துணைப
பதம் வருட, வெங்கணமா மணிச்சூட் டரவணைப் புறத்து வெணடிரைப்
பாற்கட லூடெ, னங்கண்மா ஞால முழுதுமுண டுமிழ்ந்த வமலனங்
கறிதுயில் புரிந்தான. (௩௨)

உந்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுலைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து
புந்தியிற் றெளிந்தி யாமுல குடனே புலவாகக தருவாகிம் புருடர

வெந்திற லரக்க ரியக்கர்வா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர்
மூர்த்திய சித்தர் மனுடர்நீ ரேகர் முனிவரர் முதனமூற் றபடைத்தே

பூதியமைந் தினுபவம்பொருந்திப பொருவின்முக்குணங்களிற் றபூவி
யாதிபிற புக்ஞன இருபதின மேஞன கருமந்தனு ருயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிட்த துதிப்பித தொறறையா பூியர்தட்ட சேரு
சோதிவா னிரவி குளிர்கதிர்மீதியுர தோறறுவித தனனனத துவசன்

பாருல கனைத்துஞ் சராசரத் தொகையும் படைத்தபின் பண்ணவ
ர முதலாய்ச், சீருல விடுமீ ரொன்பது கணமுந் திரண்டிரு மருங்குஞ் சே
விப்பச், கூருல வியவெள் ளுகிரப்பெரும் பேழ்வாய்க் கோளரி சுமந்த
பொற் றவிசிற், காருல வியன்மைக் குழற்கருந் தடங்கட் கலைமகள் கொ
ழுநனவீற் றிருந்தான் (௧௬)

பின்னரோ ரினத்திற் றோன்ற வகுத்தமைத்த பேருலகனைத்தையுங் காக்கச்
சொன்னமா கணங்கள் சூழ்வரவெழுந்து தூலங் மேலுலகுபா தலங்கள்
பொன்னவிர் குடுமிப் பூதர முதலாப் போயவன் கண்டெல புளகித
தென்னினின முதலவ ரினிப்பிறரொருவ ரிலரொனுமிருஞ்செருக்குற்றே

உளமிகத் தருக்கிக் கொண்டுமண் டலம்பவே டெண்டவன் றெண
டையங் கனிவாய்த், தளிரிடைக் கரிய கெண்டையங் தடங்கட் டாக்க
ணங்கினறவன சரமாது, துளவணி மருமத் தரியர வணையிற் றுணைவிழி
முகிழ்த்தறி துயில்செய், கிளரொடுந் தமரத் திரைமணி கொழிக்குங் கீ
ரவா ரிதிமருங் கணைந்தான் (௧௭)

விண்ணினின் றிழிந்து முதிர்ந்தசூற் காள மேகமொன் றமிர்தசா
கரத்தில், ணணணிய தென்ன நெட்டுடற் பசுவாய நகுமணிச்சுடிகைவா
ளரவிற், புண்ணிய முதல்வன யோகநித் திரைமுன புரிவது கண்டுளம
பொருமலெண்ணிகின றடாந்து கணபடை வளர்வோனை யாவனீ யெ
ழுந்தினொன் றிசைத்தான். (௧௮)

வேறு.

அகலந்தனி லலர்மின்பயி லமலன்றுயி லொருவி
யிகலகொண்டிவை பகர்கின்றனை யாரீயென வினவப
புகலம்பர முலகும்பர்கள் புவனங்களல பவனஞ்
சகலந்தனி யுதவும்பொரு டானென்றுரை தந்தான். (௧௯)

பூவுந்தியி லவந்தோனிவை புகலப்புய லனையான்
றூவுந்திரை தவழுங்கட றனையெண்டிசை வளைபார்.

மேவுமபல வுயிரும்பாகள விதியிஙகுனை முதனமற
றியாவுநதரு பாதததுவன யானெனறனா செயதான (௪0)

மறைநாலுமென னுவுறறது மணகாலபுனல விணடு
நிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி டடைபபே
னிறையாகிய பாதததுவன யானலலது நீயென
றறைவாயறி வராருமென வயனுஙகழ றறருன (௪௧)

அககாலைபி லிருவோரையு மடாமாயை மறைககப
புககாருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுகிற
கைககாமுக முனிவுறறெதிா கணணனகுனி, திடடுதெ
திககானைகள வெருவுமபடி சிறுசாணொலி செயதான (௪௨)

வலிசோபுய நெடுமாலகர மருவுஙகொடு மாநா
ணொலியாலர வாசுமபாக ருடனுடகிட வுவாரா
கலியாாகடை யனலகாலகளா காலாநதனை பொபபச
சலியாதட லுடனினறுடு சரமாரி பொழிநதான் (௪௩

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக காயுஙகநத மிகவுந
தடுததானமுத லகிலஙகளு மயிலமபுசள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி விளைவிற
றடுததானொரு குஙசமொணயோ சலசததவி சுறைவோன (௪௪)

ஏறிததிசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிபபல படைமநதிர மெடுததோதினன விடுததா
னூறிததரு சருணைககட லுவணபபு ருகைததே
நூறிசசில கணைகொணடொரு கொடியிறறுகள செயதான. (௪௫)

கணடாதண னிவனுகமொா சடிலககபபொழு தளவிற
றுணடஞசெயவ னெனவேறழகடல சுவறசசுரா பதற
வணடஙகள வெடிததுடகிட வசனிககுல நாணு
தணடொனறது கொணடஙகரி தடமாாபி லெறிநதான (௪௬)

முதிரசசின மெதிரசசுதன முடுகுஙகதை கடுகிற
பிதிாபபடுதிர் தரமைபபுயல பிளிறுறறிடு மொலிபோ
லதிரபபொரு செருவிறறின மடடாட லரககக
ருதிரபபிண முடைநாறிடு மோர்தண்டமு ழுயததான, (௪௭)

விணணுடெரி கதுவததிரை விரியுஙகடல சுவறத்
தண்ணுரமதி தபுனலறிசை தமொறினா திரிய

டண்ணுடழி வுற்றுமபரு மடியும்படி மறமுற்
றெணணுதமா பொருதிடடன ரீரைமபது வருடம (சஅ)

பொருதிபபடி மலைவுறறிடு போதிறறிரு மார்பன்
சுருதிககிறை வனசெனனி துணிககுமபடி செஞ்சிற
கருதிததுணை விழியிறகனல காலககனல காலும
பரிதிபபடை விடடானது பலியாதுறல கணடே. (சகூ)

குரமாமுகத திருமேலினிக கொளவானகொதித துததன
சரமானதங கெடுததேவினன றனியாடவிற குனிததே
திரமாமுக மொருகானகுள செழுநானமறை யவனறன
வரமாககணை விடுததானவளா வடவைககனன மான. (ருo)

பெணடானமுடி கொணடானிடம பெறறுளுத விறறீக
கணடானுறு மெணடோளிறை கணடானகன மணடா
னுண்டானுறு நுணடாதித ழொணடாமறை யுறைவான
றண்டானுதி வணடானமுதிா சமரமபொரு தமரம. (ருக)

கடுவெஞசின மொடுதமபடை விடுகின்றனா கடிதின
றடுவெஙகள மிஞசதுஞசுவ ரரிடமபுய னெனவே
சுடுவெஙகனல சிகைகொணடெழு சுடரினறிரள வடிவாய
நடுநின்றனன மதியமபொதி நளிாசெஞசடை முதலவன (ருஉ)

எடுககுஙகுட மாததகினி லிலகுமபிறை குறையத
தொடுககுஙகிதி பனறுணகெனச சொலலுஞசதுாத தசியி
னடுககஙகுலி னபபேரொளி நணணுறறபி னனறோ
விடுககுமபடை நீறுயவை வெநதிடடன மாதோ. (ருங)

வேறு.

நினமலை தனககு மூதத நீலமா மலைககும வேதப்
பொனமலை தனககு நாபபட் புளாதவிா பதும ராக
மன்மலை நினற தெனன மாறுகொண டவர்தம மிற்றுஞ்
சொனமலை வுறாத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக் கண்டார. (ருச)

பங்கயத் தயன்மால் விணணோா பார்ததகட் புலத்துக கெடடா
தஙகவர் மனததி னுலு மளவிடற் கரிய தாகிச்
செஙகதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக் கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப பொலிதபே ரொளியை நோககி,

அதிசய மடைநது நீணட வழறபிளம பாகி நிறகு
மிதனடி முடிகளகாணபா னிருவரு மிசைநது தமமிற
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென றேண மாகித
துதிபெறு முகுநதன கீழேழ தொனனிலங கீண டெசென்றான. (ருசு)

கனனமா மதஙகள சிநதுங கரிமுத லாக முனனோா
சொனனவா றுயிாக ளெலலாந துணுககிடப பவளச செஙகா
லனனமாயச சிறைககான மேரு வசைததிடப பறநது வாச
வனனவா ரிசததோன வானின மணிமுடி தேடிப போனான. (ருள)

மருவருந துளவ மாலு மலாமிசை வதிகின றோனு
மிருவரு மநநத கால மிறநதுட விளைதத தனறித
திருவரு மழலின செயய சேவடி முடிகா ணாமல
வெருவரு மனதத ராகி வெளகினா மீளகின றாால (ருஅ)

கூடியங கிருவா தாமுங கோலநீ டொளியை நோககி
யாடியி னடஙகும வெறபி னமாநதுய ாீனப ருளளத
தாடிருந தருளவோய நினனை யுணாநதில மெமது செனனி
சூடியாம வாழ வினறுன றுணைபபதங காடடு கெனறாா (ருகூ)

மாசிமா ததகிற றேனறு மதிககலை குறைநது தேயு
மாசிலபன னனகாம பககத தாையிரு ளியாமங தனனிற
றேசினால விளஙகுஞசோதிச செஞசுட ராகி நினற
காசிலா நுதறகட பெமமான றனதுருக காட்டி னனறான. (சுO)

நீலகண டமுமெண டோளு நெறறியிற கணணு நீறுங
காலனைக காயநத காலுங கையினமான மழுவுங கணடு
மாலவன வாமந தனனின மலாயண வலபபா னினறு
சூலபா ணியனை நோககித துதிபல சொலல லுறறாா. (சுக)

ஓதியா யணுவா யெணணி லுயிாககுய் ராகி யெனறும
பேதியாப பரம தாகிப பிறபபுட னிறபபி லாமற
சோதியா யெழுதாக கேளவிச சுருதியின முடிவா யெஙகட
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின னடிகள போறறி. (சுஉ)

விடைககொடி யுயாததாய போறறி விாிமலாச செழுமபொற கொன்றைத, தொடைப்புயா சலனே போறறி துலஙகுபொற றேடிற றுவும படைககருங கடைககட் செவவாய்ப் பைநதொடி பஙகா போற்றி, சடைபபரம பரனே போறறி சங்கரா போறறி போறறி

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீக்குறாட் சராச ரங்கள்
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலனேத் திரத்தீ யூட்டி
யெரித்துநீ றாக்கிப் பூசி யெனப்பணிந் திலங்கு சூலந்
திரித்துநின் றாடு நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக் கதிரோன் றாகி யீரம்புனற் கும்பந் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்மைபோ லங்கங் காயநின்
றுலகுயிர்க் கனுப வங்க ளூட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நல்கு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யெரீருபரம் பொருளாய வண்ண மொப்புட னுயர்வு மின்றி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நிற்குங்
கருத்தரு ஞான னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி (௬௬)

காலனா வீழ்த் தாக்குங் கனைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலனேத் திரனே போற்றி படாதிரைப் பாலின் வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி (௬௭)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும் புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய்
கொடியினமீ னெழுது வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய்
படிமுதற் ககன மீறாய பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற் கொட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

ஈரவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம்
பாரவடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மனனுங்
காரவடி வான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாய்
போவடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (௬௯)

எய்சிலை யுண்டென் றேத்தற் கேதுவா மிடையாண் மாரன்
கைச்சிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைச்சிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன் வடத்தண் டாரப்
பச்சிலைப் பள்ளி யானுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த. (௭௰)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெற்பி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாகநெக் குருகி யன்பாற்
றருவிரி மலர்க [illegible]த் தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செங்கேழ்ப் பூவடி போற்றி செய்தான். (௭௧)

வேறு

நிலததானைக கடுவொடுகரு மிடற்றானை மழுததானை நீங்காச் செ
ஙகை, வலததானை மலைமகளசே ரிடததானை வரிசிலைககை மதனைக
காயநத, சலததானை யெணபுயா சலததானைத தனைசசூழத தருககி வா
ழதென, புலததானை யுதைததமலாப பததானைப போறறிசெயதார்
பலவ ரெலலாம. (எஉ)

கநதரனோ கநதரததான கருணைவிழிக கடையருளிக களிபயி னோ
டு, மநதரவா னவாபுகழபுள ளாசுகைககு மசசுதனை யளிதே னுணணு
ங, கொநதவிழநாண் மலாககமலத தவிசிருககு நானமுகனைக குறித
து நீவிா, சிநதிததனில விழைநதவரங கேணமினது தருவலெனறு செ
பப னுறறான (எங)

கரியெனநின றுயிர்க்கருளசெய கணணுதனீ கனறபிழமபாயநின
ற காலை, விரிசுடாவிட டெழுமொளிசோ விளககிலவிழும விடடிலெ
ன வீழநது நீறு, யெரியுமெம தததிரஙக ளீஙகெமககு மீணடுதவீ யா
ஙக ளெனறும, புரியுமிரு தொழிலுநிலைபெறவுனருள புரிதியெனப
போறறி நினறாா. (எச)

அனறமாி லிருவிரு முடியாமற, சோதிவடி வாயா றமமு
னினறவிராச சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதிதத நியமத தோடு [வா
மனறனமலா கொடுபூசை புரிநதிடினீா நினைநததெலாம வழஙகலசெய
மெனறயனமா லிருவருககு மனமகிழவரமளிததிட டிடம்புமபினனும.

ஆதியிலம பிகைநோறற விரதமிதன பெருமையெவ ரளகக வலலார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ சணடாளா நோறறிடினுந தகநோ ராகி
மோதிவருங கடலபுடைசூழுலகிலவிரும பியபோக முறறபினனாப்
பூதிதரும பெருமபாவக கடலகடநது முததிநெறி பொருநது வாராலி

ஆவிநத மறையவர்கட களிததாலும புரவிமக் மாற்றினாலு
மேவிநதச சிவநிசிபோற பலனறாா வெனவியநது விண்ணி னோஙகு
மாவிநத நடைபயினறு வநதனைய கரியுரித்த வரதன் வாமக்
கோவிநத னரவிநதன கோவிநதன் முகநோககிக் கூறிப் போனான். ()

உலகுலவும புயமுருநத னிவவிரத நோறறுயிாகாத் துடறறு
போரிற, சலஙகுலவு மாககாகுலச சலதிவட வையிறசுவற்றுந தானை
பெறறுப, பொலங்குலவு மிதழவிரிக்கு தேன்றுளித்து வழிநதிடுமம
புயப்பொற் பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணங் திமையவர்கண் முதலெ
வர்க்கு மிறைவ னானான். (எஅ)

நலனுணர்வுற றுயாகமல நான்முகனே றுலகமுநால வகையிற
றோற்றமும, பலவுயிரு நினைததமனப படிபடைததுத தனதுகரப படை
யும பெறறுச, சொலலுமறை முழுதுணாநது தூவியனப புளளூாநது
சுணஙகு பூதத, வலலுறழமைக கருஙகணமுலை வாணிதனை மணநது
பெரு வாழவு பெறறுன. (௭௬)

சீதரனுந திசைமுகனு நோறறதறபி னிவவிரதஞ சிறநத தெஙகு
மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பலமீதென றுணாவீ ரெனறே
மாதவததி லுயாசனகன முதலானோ மிசவனததோா மகிழநது கேடபச
சூதமுனிவரனிகழநதசரிததிரததைவிரிததெடுததுசசொனனுனமனனே

சிவராததிரியுறபவசசருககம முறறிறறு.

சிவராததிரிமானமியச்சருக்கம்.

சொனன சூதனை நோககியவ் வனததுறை துறவாகண மறைகூறு
மனனை மாவிர ததினை நோறறிடு மடைவுமன றானருளிற
பனனு மாமல ரிடடருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடிவ [ருன,
றினன வாறென விரிததெமக குரைததியென றிரபபவங கிசைககிவ

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுததுரைத தனமிபபா
லாக வததுட னைநதுள தரணிரா வவறறைநீ ருணா வீராலு
யோக ராததிரி சோமவா ரததினன றுதயகா லையிலேதொட
டேக மாகவந நிசிககடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே, (௨)

திஙக ளினகலை குறைசதுர்த தசிமதிக கிழமையிற றிகழல்விற
றஙகு சாமமான களவுதொட் டிருநதிடிற சயிலமீன றருணமானைப
பஙகில வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பணணுக பரிவோடு
மிஙகு ளாத்தவா கமஙகண்மற றிதனையும் யோகராத திரியெனறே ()

ஈறு வநதசா மததளை நாழிகை யிருளுவா விருநதாலுந
தேறு கினறவச சதுர்த்தசி யபபடிச சேரினுங கொளலவேணடு
மூறு நீாதவத் துறவிாகள் விதிமுறை யுரைக்குமிங கிவைநோறகிற
கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக கோடிநோற் றிடலொககும. (௩)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பனனி ருமதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைநதது குறைநதிடு மோரிரு பககததூ

மருவு மாசதூாத தசியாறு நாளகினு நோற்பது வழககாகுந
திருவ மாநதமா தளரிதை நிததிய சிவநிசி மெனச்சொலவார். (௫)

அதிக மாகமா தரகினிற் குளிாகதி ரமபுலி குறைபகக
திதியன ஞ பகுயில றிஙகணமுற றிரிதியை சிததிா மதிதேயு
மதியி னடட ி ிடபமா தததுமுன மருவமட டமிமாகில
பதிகயாழமகி மதிவளா சதூாததியாம பகாஙதகற கடகததில. (௬)

விரியும ெ ிலாக கலைகுறை பஞசமி விளஙகுமா வணிதனனிற
பரியுஞ சுககி பக வட டமிபுரட டாதிமுற பதினமூனறு
மரிய வைபபசிக கமபுலி வளாதிதி யா றிானெ டறைதேளிற
றெரியு முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட டமிதாஞமை. (௭)

ஓபபின மாாகழி யுபயபக கததினி லுழுசிதி பதினனகுஞ
செபபு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைசூலக
கபபு வேறகாக கணணுத லருசசனைக குரியவா கமமெலலாங
தபபி லாசெடுந ிசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச சாறறுமமே. (௮)

மாறின் மாாகழிச சதுாததசி யாமிா மருவிஙுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திஙகளிற குளிாகதி ருடுபதி குறைபககங
தேறி னிறிடு சதுாததசி குசனகிாக கிழமையிற சோவுறறு
வீறி னறகதி கொடுககுமுக கோடியாரு சிவநிசி கிணையாமால். (௯)

உறற பனனிரு மதியிலிவ விரதநோற றுளமவிழைந தனமுன்னுட்
பெறறு ளோரயன மாசியிற கேசவன பிறஙகுபங குனிதனனிற
சொறற சிததிாத திஙகளிற பாாபபதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமா ததததா னுடியிற குமரேசன. (௧௦)

சிஙகத தமபுலி கனனியிற சேடனிங திரனெடுங துலைததிஙக
டஙகு காாததிகை நாமக டனுமதி தனினமனேன மனைதையிற
றுஙக மாாமி விடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைவாம
பஙக னீடரு டநதிடத தககநற பககராாத திரிசொலவாம. (௧௧)

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை வருபிர தமையெயதப் [தாகிப
புகலு மனறுதொட டெதிாநதபன மூனறுநாட் புசிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி ஞனகினி னேறபது பககராாத திரியாகு
மிகப ராநதரு விரதமற றிதறகிணை யாவரோ புகலகிறபாா. (௧௨)

அருட ருஞசிவ ராததிரி யிப்படி யைநதுபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோற்றனன றுரைததவை முடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி ஞென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற்
பெருகு மன்புட னோற்றவர் பெறற்கரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்

ஊனைத முண்டபு பசுசியி னுறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்சார்வான
கோதைப் பங்கன் தருட்கட்ற குளித்திடுங் கோதறு குணத்தோர்கா
ளேதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின் றிறனம்மா (கச)

வேறு

மத்தகமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து மதியஞ்
சூடும், வித்தகனீ னிறைமிடற்றுச் சிவனிரவா மியல்விரதம் விளங்க நோற்
கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ வகைப்படுமோ லொழுங்கிற்
சொலவன, முத்தமிழல் வேட டிடுமுனிவீர் கேண்மினெனச் சூதமுனி
மொழிவ தானுன. (கரு)

விரித்தசெழுங் கதிரப்பரிதி மேற்றிசைபோ யந்திவந்து மேவுங் காறுந்
தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநின்று பின்புசதுர்த் தசிதான் கூடித்
தரித்தவிரா வண்மிமறறைப் பகன்முழுதுந் தங்கியிடிற் றறுகட் டந்தி
யுரித்தபிரா னிரசனிக்கு ளுத்தமத்தி லுத்தமமா யுரைப்பா மன்றே. ()

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசியுத் தமமா மெனபர்
துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாயப் பகலிரவு தோய்ந்து நிற்குங் [ன்
கதித்தசதுர்த் தசிகதிரத் தமிசகுமுன்சேர் சதுர்த்தசிநற் கங்குற் போதி
மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசிமத் திமமா மன்றே. ()

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுர்த் தசிதானின் றதற்குப் பின்னாச்
சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொட்டத் தோடு
புல்லியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி [மால்
னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதுர்த்தசியே நன்ற தா

கங்குறனிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனே சதுர்த்தசியோர் கலைதான்கூடி
லங்கதுவே சிவநிசியாக் கொளல்வேண்டுஞ் சிவரூப மாகு மேன்மை
தங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி ரூபமிலை தானென் றாகித்
துங்கமுறக் கூடிமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச் சொல்வர் மன்றே. ()

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியகை லங்கம்போலா
ம்,பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மக்
தத், தேசமுழு வதுங்கெழுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றி

பெகிட் டுள்ளது, கூசுகர கஙகடனிற் கொடியவிர வுரகமதிற குளிபபா மாதோ. (௨௦)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்ததசியை திகர்விரததாக சூரிய வாகுங, கூறுபுகழச சைவர்முனனுட கொளலவேணடுந திருவோண ங கூடிறகு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்ததசிதான விரததருககு மவாழவின மிகக, தூறில்கிர கததருககு மாகுமமா வாசைதெனும தோட மினறே. (௨௧)

அற்றமிலத தாரததிரிமுன சதுர்ததசியோர கலைகூடி லனறுகொ ளக, செறறமிலச சதுர்ததசிநள் ளிரவினிறபின றொருகலைதான சே டித றறனு, மறறநாட் கொளலவேணடும வைதிகரும விரததாகளு மதிககும பகக, முறறதுதா னிரணடுபடி யிரவிலதி கதிதிதா னுசித மாமே. (௨௨)

திதிததிரயஞ சேரநதவரில வைதிகர்ககுஞ சைவருககுஞ சிறநத தாகு, மதிககுமறறை நிசிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா னேநது, நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிநதிடுதல சைவருககு நன று மெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச சதுர்ததசிககு மிநதமுறை வேணடுந தானே. (௨௩)

அற்றனினமு வைநதுகனன லாமளவிற சதுர்ததசிமுற றினததிற கூடி, மறறைநா ளிரவுபதி னைநதுகனன லளவிலுவா வநதெனறுகி, யுறறிடிற்பிற றினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுநதச,சொ றறதினததருசசனைசெய திடவிதிததார சைவநெறித துறைநின்றோரே.

முற்றிதியி லோர்பொழுதுண டிடையிலவிதித திநதிதியின மு ழுது முணணு, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறறிதனைபபூசித தி யாம நான்கும, பிறறிதியிற சிவனடியாரக கனனநலகிப பாரணநதா ன பினனர்ச செயயச, சொற்றிடு மாகமமாதச சிவநிசிசோற றிடக கருதித துணிந்து ளோரகளே. (௨௫)

ஓதவருஞ சோமசிவ நிசிதனககுச சதுர்ததசியி னுண்டு வாவிற்
றுதவிழபூங கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெய்து சமநான்குந
தீதகனற பிரதமையிற பாரணஞ்செய திடவேணடுஞ் செபபு மைக்து
பேதமுள்ள சிவநிசிகருட் சதுர்த்தசிசங கரனிரவாயப் பிறஙகி னின்றால.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினதுமி லெய்தா ரின ற, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண டறிவையர்தோ ளணை

த லின றிச; சொனனவிர வகறறியறறை வைகறையிற் புனிதாநித் தோயத தாடிப, பினனாதின மணியுதிகருங காலையிறசெய கடனனை ததும பிறழா தாறறி. (உஎ)

மதிமுடியோன்கோயிறனே வலம்வநததணடனிட்டு வணஙகிவாயாற றுதிபுகனறிலவயினேகி யிழிகுலததோர பாதகாயாற றுனனிடாமற கதிாறுமற றவருடனவாய பேசாமற கணணினெதிர கணடிடாம னதியிடைபபோய நணபகலி ஞனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி (உஅ)

தூயயவெணநீ சிரணடுடுததிட டுசசியிறசெய கடன்கழிததுச சுடலை யாடு, மையனைபபூ சிககுமிடங கோமயததான மெழுகியபின னமபொன ஞடை, செயயதுகி னேததிரததால விதானிதது வாளைழகனனல சிறகக நாட்டி, மையகனுண மலரமாலை தோரணஙக ணினைநிரையின வயஙகநாறறி (உகூ)

கணணுதலை யருசசிததற குரியபொரு ளனைததினையுங கருதித தேடி விணணுலவு கதிரருககன மேறறிசைவே லையினமுழுக வீழும வேலை தணணுலவு சநதனாறறாபதி பாதியிம சயில மீனற, வொணணுதலோாபாகனுறை சநநிதியின முனனமிவை யுதவி யனபால. (௩0)

அநதியினிற றணபுனறேயந தருககியநற கிரியைசெப மாறறிப பின்னா, வநதிளமாமதிமுடிதத வளளறனைப பீடிகையில வைததுத தாபித நிநதியமோ ளாநதவிததிட டாகமநூன் மறைகளெடுத தியமபா நிறகு, முநதியமந திரஙகளினுற பூசைவிதி வழுவாமன முடிததல வேணடும. (௩க)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானிணைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப பின்னாிரண டாஞசாமத தைநதமிாதா லாட்டிடுக பிரசந தனனு னன்னயஞ்சோ மூனறுய சாமததி லாட்டிடுக நாலாஞ சாமங கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுததுக கழறிற் றனறே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிாபால் கோமயநெய் கௌவியமைந தாகுஞ் செநதேன்,காசகல்சாக கரைததிபா னெய்யிலையைந் தமிாதமெனக் கனவ ரிதனை, மாசகல்கௌ வியம்போலத தனிததனியே தாபித்து மதி யஞ்சூடு,மீசன்மணிமுடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக ளெடுததுக் கூறும்

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற காதமிகுங கருப்பூரங் கடைசசாமங் குங்குமஞசெனீ கமலப் போதில்

வநதருளுன் மூகலமுந்தன மகபதிவா னவரொவரும் வணஙகி யேதது
மநதமிலா முழுமுதலவன் திருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாததி. (௩௪)

முறசாமம வில்வமதிற பிறசாம முளரிமலா மூனறாஞ சாம
நறசாதி மலாநாலாஞ சாமமதி னநதியா வாததப பூககொண
டறசாருங களததிறைககுச சாததுகவென றுகமதது ளதிக மான
சொறசார முளளசிததத தநதிரதா ரொருததிததனைச சொனன தாமால.

முணடகமுற சாமமதிற றுளசியிரண டாஞசாம மூன்றாஞ சாமங,கண
டகஞசோ கூவிளைமுத தளஞகிளைநான கெனபபகுதத கணிடயிற்சா
மம், விணடலாநது மததளிகளு முறபலததின மலாசாதத வேணடு
மெனறே, யணடரொலாம புகழநதேததுஞ சிநதியமா மாகமநா லறை
நத தனறே (௩௫)

விலவநொசசி மாவிலஙகை முடகிளுவை வெளளிலடஞச விலவ
மாகச், சொலவரிவற றினறழைமுக கிளையாகக கொணடயனமா றொ
டாநதுங காணு, நலவரதன திருமுடியி னுனகுசா மமுஞசாதத நனறு
மீது,கலவியறிந தவருணாக காரணவா கமமுரைதத சருததா மன்றே.

எதமின்முறசாமமுறகப்பருபபொடன்னமாகுமறறையிரணடாஞசாமந்
தீதகலபா யசமாகுஞ சாமமொரு மூனறதனிற றிலஞசே ரன்ன
மோதவரு சாமமொரு நானகதனிற சுததானன முரைததா பூத
ரோதனிவே தனநதனகதச சுததானன மாஞசாம நானகிற குயமே. ()

சறுவஞஞனை யுககிரனே சஙகரனே சிவனேசாம பவனே சான்றாய்ப்
பெறுகதியை நலகயிடு மீசான னேமகவுக கிரனே பேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மநதிரமோ ரெட்டு மோதி
யுறுதியுடன றூபாதி நிவேதனயக ளனைததினையு மொழுஙகிற செய்தே.

நாமததினிருககெனுஞ்சொன் னுட்டுமறைமுநதவநது நணணுஞ்சாமந்
தோமததினகறறிரணடாஞ சுருதியிரணடாஞ்சாமஞ் சொற்றமூன்றாஞ்
சாமத்திற சாமமறை யீறறிலுறு மறைநாலாஞ சாமந் தனனி
லீமததி லினறாடு மாதிதிரு முன்னோதி யிருகை கூபபி (௪0)

உருகுமுளத துடனிருந்து ளொருவியிரு விழிதனிலு முறகக மி
னறி, யிருளுறுகங குலியாம நான்கினுமிப படியருச்சித திறுதி தோ
றம, பொருவிலருக கியஙகொடுதது நாயடியேன் புரியுமிநதப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயநதருள்வா யெனததுதிததுத தணடனிட்டுத
திருமுன வீழ்கதே. (௪௧)

இன்னனநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி,சென்னதியிற புனலாடிக் காலையிறசெய் கடன்கழிதது நவினறவாறே,
யன்னதினத திறுமபகற்போ தானையருச சித்ததறபி ஞறுநீக்கை, சொ
ன்னகுர வனைபபோற்றி யந்தணருக காடையனனஞ சொன்ன மீநதே

அங்கவாத மறுமதியாற் பாரணஞசெய் திடல்வேணடு மறறை வைகற
றஙகுபகற கடனைததுங காலசநதி யுடன்முடிததுத தாழுங கீழபாற
செஙகதிரவந் துதிததாறு கன்னலுசகுட் பாரணநதான செயதா ராகிற
றுஙகமுதுகவளமொன்றக கனநதபலமுளதென நூல சொலலுமாதோ

அலைசெறிபாற கடலவிடமுண டருளவானமுப் புரநதழலுக கனி
பபர்ன் மேருச், சிலைகுனிதத சிவனிரவிப படிசோறபோா சிவகதியிற
செல்வ ரன்றிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததி ரனனவாழுற க
ருவின மூவேழ, தலைமுறையி லுளளவருஞ சததியமுத தியிறசோதற
பயி டாதால. (௪௪)

அறைமறைமந திரவிதியா லருசசிகக விரகிலரோ லனப ருளளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிதது ரொட்டுவகை யுபசா ரததாற
பொறைதருமன புடனபூசை புரிநதிடுக பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழசெங கமலமலா நானமுகததோன பூசையினு நயப்பனம்பன்

இததகைய சிவாாச்சனைசெய திடமாட்டாா விருததாகொடி யிடை
யார் நோய,ருததமநற் சிவநிசியி லூணொடு துயிலீததுச சாம நானகுஞ,
சிததமிகக களிகூாநது சிவபுரா ணஙகேட்டுச செபஙகள பண்ணி, முத
தனுறை சினகரததிற சென றானைச சேவிததன முறைமை யாமே. ()

அசிக்கணுமை பஙகனைமுற சாமததி லருசசித்தாங கதற்குப் பின்
னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழங்கள
சறறே, புசிககசல பானநன்று மததிமமபால் பழமதமம் பொருவில் கந
தஞ், சுசிககொளப்பக் தோஜசபிட்டு மாந்தலத மததமமஞ் சொல்லுங
காலே. (௪௭)

பகாதருபா ரணைமுமுவாப் புணாநதிடமுன் பலன்கொளசைவா
பண்ணை வேண்டு, மிகறருமப புரமெரிதத பரமனுயர் சிர்ததிகளை யெடு
தது முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்கியெழு
புரவிததேரோ, னசல்பொழுதிற் கடன்கழிததுத் துயில்வாறறை யங்கி
யன்ன மருந்தலாகா. (௪அ)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோமபொகேன் ய
டைசெய தாரே, லாரணஙகள் பயின்றகுல வந்தணாம பதிறறிரட்டி
யாயி ஞோாக, காரணஙக ளொன்றுமினறிக கெடுனறகமெ பழியடை
வா கருதஞ சாந்திப், பேரணஙகி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலாத
ப பிழைபோ மனறே. (சகூ)

முதகியினை விருமபிமுதற சஙகறபஈ தவருது மூமெட டாணடு
பதகியுட னிவவிரத நோறறதறபின வேதியாசகுப பசுபபூ தான
நிததிலவெண ணகைககன்னி தானமனன தானமுட னிதிய நலகிப
புததியுடன சிவநிசியாம விரதமொழிவதுவழககாப புகலவா மனறே

வேறு

இநதநல விரதந தனைசசிவ னநதிக கிசைததிட வுணாநதுசெங சதி
ரோன, கநதவேள கதைகலககா லனவிற காமன கடவுளா கணஞொா
யிரததோன், செநதழற கடவுண மதிநிதிக குபேரன செபபிய வரனமு
றை நோறறுச, தநதம மனததில விழைநதன பெறறுத தகைபெறு தலை
வரா யினரால (ருக)

என்றுரைத திடலு நைமிச வனததி லிருநதவ ரிருகரங கூபபி, ந
னறுரைத தனைநீ நானிலத துளளோா நவையறு சிவநிசி நோற்றிட,டொ
னறுதற கரிதா முததிபெற் றவாக ளுளரொனி னுரையென வுயாநத, கு
னறுறழ தவததுச சூதமா முனிவன கூறுவன கேனமினென றிசைப
பான். (ருஉ)

சிவராததிரிமானமியசசருககமமுறறிறறு

சு குமாரசசருக்கம்.

கநத நான்மலாக குவளைநட் புறுகதிா மதியகு
சநத ஞடவிப் பொதுமபரிற றவழநதுசெல சாரல
விநத மால்வரைக குததாத துததியின் விரிநீ
ருநது வெண்டிரைச சிநதுவென் றுறுநதி யுளதால. (க)

விடுகக திர்ததிர ணிததிலக கோடுகள் விரவி
நெடுநத ருககளை முரித்துநன் னீலவண டாரபப
வடுக்தொ ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுங்கொ லைகடம் பொழிகவுட் களிறெனக குலவும். (உ)

கலைகள கறறறி புலவாவாயத தோன்றிய கவிபோண
மலையி டைடபபிறங தளதகரும பொருளகொடு வநது
தலைமை யுறறசீர பெறறுயா சஙகமாாங தெஙகு
முலவி மாநிலத தவாகளுக கினபமே யுதவும (௩)

எ ஙது பூணமுலை யெயிறறியா வயிறலைத திரஙகக
காயநத புறகுரம பைகளழித தமபுவிற கவாஙதே
டாயநத பாலையிற குறுமபுக ளடககிவே லரசா
வாயநத வெளவளை முழஙகவாங தாலெனை வருமால. (௪)

கருது மஙநதிக கரை மருங குளதுகட கமலத
திருமக டகணி யனனது தேவரும வியபபத
தருமநீதியுஞ செலவமுங தழைபபது தகைசால
பொருவில குஞசர புரியெனப புகலொரு நகரம. (௫)

உழவ ருவயற கமலவாண முகததிய ருவபப
மழவ ருதஙல லாடவா மண்விளை முடிககும
விழவ ருதவெண சஙகொலி வீதிதோ றிரடட
முழவ ருதவம முதுஙகாப பெருமையார மொழிவார. (௬)

நீரு கநதகாா நிகாநிறம படைததிடு நெடுமால
ஏரு கநதபைங துகிலுடுத தரிககலை யிகநது
பாரு கநதளங திடடிமிாங தாலெனப படுமம
போரு கஙகுமுகபுறஞ சூழநெடும புரிசை. (௭)

வீழநது விணமுகில வேலையென றணணாநீர மிகுநதி
டாழநத கனறுநீ டிஞசியை வளைநதபே ரகழி
தாழநது மீதுய ரடிமுடிச சககர கிரியைச
சூழநது வெணடிரைப பெருஙகடல சுறறிய தொகரும. (௮)

குறையில பொனனெயிற குடுமியிற றொடுததயா கொடிக
ளறைதி ரைபபுன லகழிக்கு ழநகே ரரிவை
நிறைவ னபபெதிா ரோககுற மாடியா நிலவின்
கறைது டைததிட நீட்டிய கரஙகளிற கவினும். (௯)

நிலவு மாமணி விமானஙக ணிலததிருங தெனனப
பலவு மாலவரைக குலநிரைத் தெனககதிர பரபபி
யுலவு மானமதிக் கூனமுது குரிஞசிட வுயாநது
குலவு மாடகத தியறறிய கூடமா டஙகள. (௰)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகா மலைக
ளாற தாமென விடுபதும பெருககெடுத தலைபபச
சேற தாயநெடுந தோகளுஞ சனஙகளுஞ செலல
நீற தாயததுக ளெழுநதுவிண புதைககுநீள வீதி. (கக)

வையம யானையும விலைபெற வளாமுலை வருதத
வையு நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
துயய மானமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரஞ
செயய மாமணிக கலனகிடந தெறிபபன தெருககள. (கஉ)

ஆதி நூலுணாநதணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ வசதிக ளொருபாற
கோதின மணமகள புதலவாதய குலமனை யொருபால. (கங)

மெலிககு நூலிடையறுமென மேகலை யரறறிச
சலிபப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரஙகள
கலிபப நீடிய காநதளங கைவளை கலினென
றொலிபப மாதாக ளாடக மாடாங கொருபால. (கச)

அலைக டறகடைந தரிசுராக கமுதளித தனுபோற
றலைமை பெறறமுத தமிழகட ருவமைத தனை
லுலைவு றககலக கிசசுவை செவிபபுலத தூணபான
கலைகள கறபவாக குழாபபவா கழககமங கொருபால. (கரு)

வாரவி சிததிடு மணிமுா சோதையுங கொடிஞசித
தோவிடுததிடு மோதையும பிளிறுசிந துரஙகள
போரவி டுததிடு மோதையும புரவியின கனைபபுங
காாவி டுததிடு மோதையின முமமடி காடடும. (கசா)

மறைவி ரிததுரை பயிறறுந ரோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந தேவாக
கிறைமை யிறறினஞ சாறய ரோதையு மெழுநதிட
டறை கடறபடு முழககமுந துளககுற வலைககும. (கஎ)

துண்ட மாமதி தவழமதிற றொன்னக ரதனுட
கணட வாருயிாத் தொகைமுத லடஙகிய கணககா
லணட கோளகை கவிததிடுமே பேருல கனைதது
முணட முண்டகக் கனையணிஞ ஞுதரமொத துளதால. (கஅ)

அரிபு ரந்தரன விரும்புமந் நகரளிப பவன்றே
னுரிபு ரந்தரித துயாவட வரைகுழைத துருததுத
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சிந்தைசெய பவனுட
பரிபு ரந்திகழ திருவுறை பரிபுரஞ சயனே. (௧௯)

காந்து செம்மணிச சேடனுங கமடமுங கடமபா
யேந்து கோடடுமோட டிபங்களோ ரெட்டுமெண கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற றெதிருற நணுகும
வேந்த ருஞசுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன். (௨௦)

வேத நூன்முறை திறமபிடா தெங்கணும விளங்க
மாதா கற்பெனும வரமபழி யாமனமா நிலத்தோா
பாத கமபழி பயின்றிடா தருளவிழி பரபபி
யாத ரத்துட னறபபயிா வளாத்தர சளிததான. (௨௧)

அனைய சோமகற காசிசொல புரோகித னனோனை
வினையி னீங்கிய சுரகுரு நிகாபபவன் வெணணூல
வினையு மாயினன் முததழல வேளவிகள வளாபபோன்
றனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவததொடு சரிததான (௨௨)

சொறற வேதிய னிலவயிற றோரசுதன றீமை
முறறு மோருருக கொணடென முடஙகுவெண டிரைக
ளெறறு பாறகட லிடைவிட முதிததென வெழிலகூா
பெறற சூாமறைக கொழுநதின தருடபெறப பிறநதான். (௨௩)

தோனறு மைநதனுக குயர்சுகு மாரனென் றருளா
லீன்ற தநதைபே ரிடடழைத தோமணி யழுததி
யானற பொன்னணி யணிந்தையாண டணுகிடு மளவின
மூன்று நூலவினை நான்மறை விதிப்படி முடிததது. (௨௪)

ஆதபன்வட திசையணை யுததரா யணததுத
தீதகன் றிடு மோரைகூ டியசுப தினததிற
றூத விழ்ந்தவெண டாமரை யாள்சரண் வழுத்திய
பாத கமபயின் மகற்குநான் மறைபயில் விததான். (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மாவினுக் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தபா லென்ன
வோயந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாயந்த காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்ந்தான். (௨௬)

கவள மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின் றொடர்ந்துதூ முலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற் றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினார் காமுறு பருவமெய் தினனால். (௨௭)

கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணினன் கலைமதித் தகாத்து
விஞ்ச வேங்கைத் திணக்கிவைத் தனையவெண் ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட் டார்பசுந் தாரொடுந் தழுவி
மஞ்சு கீண்டெழு மின்னென நுடங்குநூன் மார்பன் (௨௮)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந் துரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்தடக் கையான்
றுய்ய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந் துணரின்
செய்ய தாளினன் றேட்டரு மாடவர் திலதன் (௨௯)

சொன்ன விண்டுவிற் றிரண்டுயர் பணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடந்தையர் கண்கவர் வதனன்
கன்ன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந் தனையா
னன்ன வன்றிருப் பேரொழி லாரொடுத் தறைவார். (௩௦)

தெண்ற லந்தடந் தோமிசை வருமதன் செங்கை
[illegible]ன்ற லம்புகள் பட்டப்பட்டப் பதைத்துளம் வருந்திப்
பொன்ற யங்குபூட் புணர்முலைக் கணிகையர் போக
மன்றி லெண்றிட நுகர்ந்தவர் வடங்கில னாகி. (௩௧)

பழுதி லன்புட னுதயமுற் பகருமப் பொழுதங்
கொழுந ரன்றியோர் கடவுளைத் தளிர்க்கரங் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் தமைமன மருட்டித்
தழுவி யாணினைத் தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியர் வரையுந்
தாம னாகம புராணநூல் சதுர்மறை யென்னு
காம னூலினி னவின்றிடா னாடொறுஞ் சிலைக்கைக்
காம னாகமம் வேதமீ தாமெனக் கற்பான். (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சாணிறை முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பமோ குவிமுலை சுமக்கும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித்த தாயினாக் சொளிக்குமீ னொக்கு
நலத்தி னோசிலைக் காமவே ணணுகிறு நழுவாப
பெலத்த முலையையின் றருக்கள் வேரொடும் பிடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைத்தெறி சுழல்வளி நிகாத்தான. (௩௫)

அங்கி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிந்தை செய்கிலன் றிருவுருக் கணோசிலை யெண்ணே
நிந்தை செய்பவ னீதியாய நித்தமு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தனை மறந்தனன் றுறந்தனன் றருமம. (௩௬)

இந்த வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந
தங்கீத பாலெடுத் தூணாத்திடத் தனையனைக் கூவி
யந்த மாங்காக கலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச
சிந்தை தேற்ற வுறுதிநன் மதிபல செப்பும. (௩௭)

பிறாம ணைக்குரித் தாகிய வேதத்தைப் புணாநதோ
ரறம் டுத்தாண பொடுபுகழ பெருமைபொன் றடையார
மறமி குத்தவெம் பவமபழி மாற்றரு மச்ச
மிறலி யறறிடுமே பகையிவை நான்குமெய் திடுவார (௩௮)

நீடு ருதூல விளமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ராபிறா மணையெனி றுமணீர வைப்பில
வீடு ருப்புகழ மேவுவா வித்தைகை வித்தங
கேடு ராவா ககுழி விழுந்தழுந தகிலார. (௩௯)

ஊறு நீரமரத் தூரியி னென்றென வொன்றி
வேறு பேதங்க காட்டும் மனத்தினோர் விழைவாற
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிாபாற குறுகி
யேறு காயமே நுகாபவாக கிகபா மிலலை. (௪0)

என்று பறபல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துன்று மச்சுகு மாரனுக் குரைத்தலுஞ் சொறற
தொன்று மற்றவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா தெடுமொழு ளொடெச சிதைந்த. (௪௧)

கப்பி னாடொறுங் களித்துணை வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுற-குப்பைபோயக் கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னு[illegible] துறுபூதி யேபல கோடி
செப்பி னு[illegible]புரிந்தெய்வ்விடார் நீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுவெங் கட்குளா கடல்கடை யமிர்து
மளிபயி னுஞ்சுடு மண்டிரைக் குளிர்புன லகத்துக்
குளிபயி னுஞ்சுடுவெங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுவெங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௩௩)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி துறக்குணத் திவனைத்
தாயு நீத்தன டந்தையு நீத்தன னமராக்
கேண்மை நீத்தனர் கிளைஞர் மகளிரே னிகழ்ந்து
மாய நீத்தகின் மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல (௩௪)

தொழுகு லத்தவர் குலத்தினிற் றோன்றத் தோன்றிப்
பழுதுபறபல விளைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றான்
முழுமு தற்பொரு ளாயமறை கூறுஞ்செயக்கான முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கிறோ ரெவரே (௩௫)

கனனி மாடமும் கடிமதிற் காவலும் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையர்முலை தோய்வா
னன்ன மன்னவர் தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னியங்கினை நிகழ்ந்தது மேல்வை (௩௬)

முத்த மீதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தும
வைத்த பற்குறி நகக்குறி கண்டெம் மனையார்
[illegible]த்த மக்குளு கறபழிந் தாரோ[illegible] சலித்து
[illegible]கத்த லொழையரா கியக்கடிந் தருளார் (௩௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற் காவினு லெய்தி
பாவ ரிதழொழில் புரிபவ னொமனத் தெண்ணிப
ராவ முற்றிய படிறனெழுக கச்சுகு மாரன்
றாவ ணப்புடை யான்செய லிதுவென மதித்து (௩௮)

அறற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுரைசெ
பெற்ற மாதர்தம மொழிப்படி யிளிமனம் பிரியா
றற தாகுமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுற்று ளோதிரண் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (௩௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போய்க்
கூசுத லின்றிவந்து குறைதிறந் தறைவோ மென்னத்
தாசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து [illegible] (௪௰)

காலவழி சென்னி ரென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேலவழி கண்ட நெஞ்சர் வெளவலை கொழுககள கண்ட
சால்வழி பரநது மேயுந தணபணை நாடு நீதி
நூலவழி புரககு மன்னன வாயிலை நோககி யேகி (௩௧)

வாயிலோர தமமைக கணடெம் வரவுரைத திடுதி ரென்னப்
போயிலோரக கவனை யனன புரவலற போற்றி மாநத
ராயினோ கோடி யோரிங கடைநதன ரென்னக கஞசக
கோயிலோ ரிருவா மேவுங கொற்றவன கொணாமி னென்றான. (௩௨)

அரசரகோ னருளிய பாடென றவனையுட் புகுதநதப் போநது
கரசரோ ருகஙகள கூப்பிக கனைகழற றாளிற றாழநது
பரசனீள கடைகக ணோககம பரபபிநங குறையா தென்ன
முரசகே தனனை யொபபாய கேளென மொழிய லுற்றா (௩௩)

பூசுரா குலேச னுதின் புரோகிதன மைநத னைநது
வாசனீள கணைக ரநத மதனசுகு மார னென்போ
னீசனுயத தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத
தூசகல் கரவு வஞசச சூதுசெய தூாதத னாகி. (௩௪)

சூல்வளை முழுங்கி யாககுந் தொடுகடல வளாக வைப்போர
கோல்வளை யாமற காககுங குரிசினின னகரங தனனிற
கால்வளை வரிவில லேய்ககுங கருங்கொடிப் புருவ மின்னா
மாலவளை மனதத ராயக்கற பிகநதிட வருதது கின்றான். (௩௫)

இலவின்மே வியமின னாதங குணங்களை யெவர்ககு முன்னாரு
சொல்லலா னுறுவர் யாருந தோற்றுநோய் தடைதது மாற்ற
வல்லரா மருத்து வாசகு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லரோ மானங காத்துப் புரநதரு ளெம்மை யென்றா. (௩௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளாசெவித் துளைகண மூடிக்
கோட்டமி றனிக்கோ லோச்சுங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வாட்டமில் குமுதஞ செய்ய வாயிதழ் துடிபப விநத
நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் றென்ன நககான். (௩௭)

சிற்றமீக கூர நின்ற சேனைகா வலனை நோக்கி
மாற்றரும் படிற ளுகி மறைக்குலந் தோன்றி னோனைக்,
காற்றென விரைந்து சென்றிக் கணத்தினிற் கொணாமி னென்று
வேற்றுரிமூர்ச நாணுவிடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௩௮)

குளிர்கட்ல் விட்த்திற் றோனறுங் கூற்றுவன் றூத ரொப்பா
ரளாவொடிப் பொழுதி லோடி யநகர் முழுதுந் தேடி
வளாயிலபுன் றொழில்களா றறு மறையவன றனனைப் பறறி
விளாவுடன் சொணாநது கொறற வேநதாகோன றிருமுன் விடடாா

வெய்யவேல் விடலை தூாதத விபபிரன் றனனை நோககிச
செயயகாள மறையோா நீதி திறமபிடு மிவனைச சென னி
கொயதிட வேணடு மென்னக் குலமறை யவாாக ளோற
லையரின மரபு நீதிக கடாததென றமைசசா கூற. (௬0)

கோமுகங குனிநது கோபக கொடுஙகன றணிநது பின்ன
ரேமுகக கருஙகண மாதாக கிசைந்தகற பெனுஙகான் காம
மாமுகத தீயி ஞறசுட் டருமபழி சுமநத விநதக
காமுகன் றனைகம மெலலை கடததிநா விடுததி ரொனறான். (௬௧)

அனையரவ் வுளாகேட் டநத வநதணன் றனனைப பறறி
வனைகழன மனனன காககு மாநிலங கடததி யப்பால
வினைவலி யுனககுச சூழநத தெனறவா விடுதது மீணடாா
சினைவளா தருககண மேவுங கானெறி சேணிற சென்றான. (௬௨)

விண்ணுறு வளாக ளென்ன விளஙகுதன றுணைததோள சோநத
பண ணுறு மொழியி னுளா நினைதொறும பரிநது நீணட
கண ணுறு புனலா றெனனக கலுழவேள கணைகள பாயநத
புண ணுறு மாாபிற் றெனறல புகுநதழல போல வீச (௬௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக கலுழி தூஙகும் பனைககைமால யானை பாயுங
கொடுவரிப புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற றனிததுத துன்பத
தொடுதிரிந் துழலவா னஙகோ ரோடையை யடைநதா னனறே. (௬௪)

தததிவீழ திரைக ளெற்றத் தவழ்நதுகூற சஙக மீன்ற
நிததிலங களாக டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப பொயகை
மெத்திய நீள மாழம விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுளாப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (௬௫)

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல வாய்வெண்
கம்புகந் தரஙகோ கங்கொங கைககனைக் காலவ ராலகூா
மம்புகழ றூந்தூண் ஞெண்டு வருமுழந தாள்க ளாகிப்
பம்புநீாப் படுகோ மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதிரைச சிலைகால கோடடி மூசுவண டெனுநாண பூடடி
விரிமலாக கமலங காவி விசிகஙகள விரைவிற கோத்துப
பிரிவெனுந் துயரார றூவிப் பிரணரீனப பெருதத பூசல
புரிதர மதனின் றெனனப பொலிநததப பொய்கை மனறே (௬௭)

மூண்டவெம பசியாற செயய முளரியா முளரி யெஙகு
மாணடமீ னிரைதோ வனமீன வாயபபடா துகணடு தபபித
தூணடகு வாளை தாவுந தழனிகண டெழுநது துளளி
நீணடபைங கமலை நேடித தூநது போயபப பாயு நீரநாய (௬௮)

முததியி லவபபொய வேட மூபளா றுகண முகிழததி யேசம
புததியி னிருநது தீமை புரிபவ ரெனனத தூஙகித
துததியா டரவி னெடடைக கழுததினைச சுருககி மீனைக
குததிநுங கிடககண மூடி யிருபபன குரணடங கோடி (௬௯)

ஈட்டுவல வினையின கொடபா லெடுததிடு மியாககை மாணடு
மீடடுமெவா துலகிற றோனறும விகறபமித தனமை யெனனக
கோட்டுவெண டிரைகண மோதுங குரைகடற புவியுள ளோரககுக
காடடுவ தெனன நீரிற குளிததெழு காணடங கொளளை (௭௰)

தூயவெண ணிறககூன சஙகஞ சூலுளோங கேறி முடடாண
மேயசெங கமலப போதின மீதிருந தொளிருந தோறற
மாயாகண படைகண டனறே ரகததுறி சரிதது மாமன
சோலைகதத தலததில வாரித திரடடிய வெணணெய போலும (௭௧)

கலுழநீரக கயததுு மீனைக கதுவ வீழந ததுபெருமாற
சிலலுகிரச சிரலை வெடகிச சிறைவிரித திருபப தோரபாற
சொலலுநற் றிகிரிப புளளுந துணைசசிறை புலாததிக கோதிப
புலலுயிரப பேடை யோடு புளினமே னடபப தோரபால. (௭௨)

மண்டனி லுயர்ந்த பெணணைக கிழஙகினை வகிரநதா லனன
துணடவண டானகு சூழநத தொழுதிக ளொருபா னிருட
கொணடருந தாக நீஙகிக குதிககுமா வினஙக ளோரபா
லொண்டழைச சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால. (௭௩)

இனனதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தனனி லெயதித
தனனமர் பேடை தனனைத் தழீஇச சிறைக் கரத்துள்ளாககி
யன்னமர தாவிழ புலவு மதுதெரிக தணஙக ளாமேற
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு

பஞசணி பதபபரி புரதெதொலி பரபப
நஞசன விழிககடை குழைககய னடபபக
குஞசர மருபபிணிரு கொஙகைகள குலுஙக
வஞசியென வோரபுலை மடநதையவ ளுறறுள. (௭௫)

மனறலகமழ மாலையணி வாரகுழ றனககு
மினறமிழ மொழிககுமை விழிககுமெய யொளிககு
மெனறளி ரடிககுநிகா வேறுலகி லொபபுண
டெனறவ் டனககுவமை யாவாபுகல கிறபார (௭௬)

ஏரமருவு நூனிக ரிடைககொடி நுடஙகத
தாரமருவு வாரகுழல சரிநதிட விரிநதே
யாரபத மிரஙகவரு மனனாடை மினனை
மாரணிக ராணசுகு மாரனெதிர கணடான (௭௭)

பொனனுலகில வாழுமட மாதுகொல பொறிபபைப
பனனக நகாககனனுறை பாவைகொல பசுஙகார
மினனவிர சிலமபினுறை மெலலியலகொ லெனறு
வினனன நினைநதுபி னெழுநதருகி லெயதி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைததிடு திறததாற
றேயநில மீதடி மிதிததிடு சுவடடா
லாயபுவி மீதுவள ரனனமிவ ளெனனத
தீயகுண வேதியன மனததிடை தெளிநதான. (௭௯)

மஙகுனிற முறறிடு மடபபிடியை நாடும
வெஙகய மெனததனி விரைநதுமு னடைநதே
யிஙகெனதி ருறறிடுவென யாவனிவ னெனறுத
திஙகணிகா வானுத றரிததன டிகைததே. (௮0)

ஏமமணி மாலவரை யெனககுலவு கொஙகை
வேமசணி காலுமுகின மீதெழு தடிததின
வாமமிகு நேரிடை மடநதையரை வெலலுங
காமனிவ னாமென மனததிடை கணிததான். (௮௧)

உடபுலமை யுறறுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்குட மெனததிரள வரைப்புய மிலககாயக

கொடடபுற னெரிததபுரு வசசிலே குனிததே
கடகணே தொடுககலி ரககடல குளிததான. (௮௨)

முளைததெரி கனறகணைய முகநதுகுவ தெனன
விளைததமரில வெனறிபுனே வேளகழையி னீளவில
வளைததுமண மேவுமலா வாளிக ரொநதான
துளைததவ னுரததினிடை தூவலள வாழ (௮௩)

மெயவச மழிநதுதழன மீதிடைமெழு காகிப
பொயவச னமனறிது புலஙகொளுதி பொனனே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முனனுன
கைவச மெனுவிவை களைநதன னிரஙகி (௮௪)

இசகுவளை வாரவிலி னிருததிமத னேவு
மககுவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞசேன
மிககுவளை மீதுலவி மீளுநின முகததின
மைககுவளை தானருள விழஙகலுறின மாதோ. (௮௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவா வாயி
ஞரமுறு வாணில வருமபிடி னனுததான
சோரமுறு மாரழ லெனககுட திசைகக
ணீரமுறு வானிலவ தெனசெயு மெழுநதே. (௮௬)

கூடவிணை யாகவளா குமபமுலை யெனனு
மாடன்மத மாலகளி றெனஙகைவச மாகு
னீடனுவ ணகசியமா நிததமுமி யறறும்
வேடனுயா வேழமதை வேறனமிகை யனறே. (௮௭)

தூயகு முததிறெடு தொணடைதுவ ரொககும
வாயினித முறறகுடி நீரது வழஙகிற
காயமுட னததிகள கனறறிவரு பிதத
மேயவிர கபெரிய வெபபவியு மெற்கே. (௮௮)

எனறலை மருட்டுகுழ லுககிளைய கூறித
துனறலை கடறபடு துருமபினிலை யறறேன
மனறலை மிககமழ மலாககர மெடுதது
தனறலை குவிததிருச ரண்டொழுது நின்றுன. (௮௯)

மமமருற வேள்கணை வருததமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

விம்மமன மீதது வெளிப்படைசெய்ய வாளாயப
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிநதாள. (௩௦)

செம்பவள வாயிதழ திறநதெயி றிலஙகக
கும்பமுலை யாணமுறுவல கொணடகுறி கணடே
வெம்புதழ லொததவிர கததினின மிகுததோ
ணம்புய மலாககையவ ளஙகைமலா பறறி (௩௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும
போகவரி தாகுமொா பொதும்பரிடை புககு
மேகநிற மானபிடி யுஙகரட மேவு
நாகமு மெனககலவி நனனல நுகாநதே (௩௨)

வேறு.

இனறளவு மனறுடல மெததுணை நா ளினியிருககு
மனறளவும பிரியாம விருபபோமென றலாாத
மெனறளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தமமிற
புனறசைகண முடைகயமும புலைபபாடி தனிறபுகுநதாா (௩௩)

தனைபயிலான பசுமபசசை தனைககவவி யிசிததுகளுந
குனைமுகநாயச சிறுபறழின குறுஙகழுததி னெடுஙகயிறறுற
சுனைபடாநீள புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாபிணித
தனையினனைசத திடுசதஙகை கறஙகிடவீாத தாடடயாவாா (௩௪)

அணை திரைநன மணிவரன றி யாாததிடுமொா கலியமிழதிற
இணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிககிரஙகித
துணைமுலைபபால சுரநதருததித தோறபாய றனிறறுயிறறிப
பிணைவிழிபபுன புலைமகளிா தாலாடடு மிசைபெருகும (௩௫)

பிறஙகியபுன மாலைகளிற பெருஙகுடமபெய் பிழிபருகிக
கறஙகுபறை முகததறைநது களிததாடிக களைததுவிழுந
துறஙகுபறைப புருடாதுயி லொழிநதெழுவான புலாிதனின
மறஙகுலவு முடபடைககால வாரணஙக ளோலமிடும. (௩௬)

இததகைய புலைசசேரி தனனிலிருந திருணடமன
மததனெனப புலவுதினறு மதுபபருகி வசமழிநது
முததநகைப புலைமகடன முலைநலததே றலுநுகாநது
சிததமிகக களிகூாநது சிலவைகல கழிததறபின (௩௭)

பஙகயககட புலமகளாற பனனமெனப பகாவயிறறுச
செஙகணிகழ மழவிடைபோற செனிதததிதகா சிறுவரைவ
ரஙகவாககு மதுபபிசித மருததியருத தியினவளாககப
பஙகமிகுங கடறபுவியிற பாதகமைங தெனவளாநதார. (௯௮)

மனனுநெடுமே பொதியவரை மனறலகமழ தெனறலுடன
பனனுதமிழ பயநதெனப பணணவாபற பலாபயிலும
பொனனுலகி லரயபையுருப பசிகிராம பொறபினுடன
பினனுமிரு கனனியரைப பெறறுமனப பிரியமுறறா. (௯௯)

மறமறலி யையவரென வளருமைநது மைாதருடன
கறைவடிவாட படைககதைகூாய கணைநெடுஙகாா முகநதாஙகி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப பொருளகள வவவிச
சிறைபடுசீாக கயலகவாநத சிரலையெனக கடிதகலவான (௪௦௦)

அநதணரொண ணிலாகுழககன ருணிடப மனவிறநத
கொநதவிழநாண மலாககோதைக கோதையாகள குதலைமொழி
மைநதாநரை முதிாவிருததா வருநதுறவா வருநதுறககொல
விநதவிகக கொலைகடமனம யாவாகணித தெடுததுரைபபாா (௪௦௧)

புககுபுனற றடஙகரையிற புரிதருகண ணியிறபடுததுத
தொககநெடுங கயலினைதோ தோலடிபபட டேவாமுடடாண
மிககுயாவண டானமுடன விரிநதசிறைப பெருமபோதாக
கொககுமுதற பககிகளைக கொனறுகொனறு தினறுபினனும (௪௦௨)

மேவிவளா வனஙகடொறும விலஙகணககி விறறபசழி
தூவிவெருவொடுகுதிததுத துளளுபுளளி மானினஙக
டாவியுக ளிரலையுரற றலைககேழன மரைக்குலஙக
ளாவிசெகுத தூனருநதி யடுபுலிபோற றிரியுமநநாள். (௪௦௩)

விரிநதகொடு வினைவசததான மெயிறபிணிகள் பிடிததலைததுப
புரிநதசுரு ளிருளோதிப புலமகளபொன றிடபபுலமபிப
பரிநதனரின மெழுகாகிப பற்பலகாட பயிலபெண்டையப
பிரிநதவனறிற சேவலென்ப பெருநதுயாக கடலவீழ்ந்தான. (௪௦௪)

எழுமயஙகு முளஙதேரு தேஙகுமுடற பொறைதேர்நது
விழுமிருகட புனலகுமிழி விட்டோட விமமிவிமமி
யழுமசனிக குடைநதுபுர ளரவெனநீ ணிலநதலையா
லுழுமிரஙகும் வெதும்புறுநெட் டுயிரப்புயிர்ததுப புழுஙகிமோல். ()

கண்மணியே யெனத்தகைசை கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியினவாய் விண்டுமிழும் வெண்டரளத்
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குந்தி
ரொண்மணியீந்த திமோவி னுனையிழந்து முயவேனோ. (௧௦௫)

துப்புறழுஞ்செவ் வாயிதழுந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் கார்முகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருக்குழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெய்ப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧௦௬)

ஓங்கிணைய பெருந்துயரா முழந்துமிக வருந்துமந்நாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தருமபிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்கமுகை யெனக்குலவுங் கொங்கைகளுங் கவனித்த
மாங்குயிற்சொல் லியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றாள் (௧௦௮)

மாரிவளர் தருமுகிலை மணிக்கருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுஞ் சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த்து நெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧௦௯)

கஞ்சநெடுங் கயலகமழுங் காவிபிணை கணைக்கிணையா
யஞ்சனந்தோய்ந் தடலணங்க ளுகமங்கறந் தலைகடலி
னஞ்சமுந்தங் கேலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குலைழகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதர்த்தனவால் வரிவிழிகள். (௧௧௦)

கன்னியாக வின்னணந்து கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தாயமுகை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றோடவிழும் பதமொக்கி மதநுகர்வா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்கரொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டார்த்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டாற்றிலனாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணந்தான். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவனைய ளனவளரு மிளமுலைக்கோ டெழுந்தழகப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துகல னுகர்ந்திடுங்கண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தாள் (௧௧௩)

தனைமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீனற நூயரிரு
வரையுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்தழுதி
இளையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக குதலைகளகேட்
டெதாருவென ஞூைசசுளையூ டூாட்டிவளாத துவபபுநருன். (௧௧௪)

வேறு.

இவ்வண்ண மிங்ஙிவன்று னிருந்திநோட் பசும்புரவி யிரவி தன
னே, மைவணணப் பாநதளபகு வாயினிறபெய தமிழகாலை மறை
யோாக கெல்லாஞ, செவவணணக கனகமுதற கலைமுலைபபாற றனை
விடுஞ செருதத னலலான,கொய்வணண மலாககோதைக கோமகன்ற
ன றனமிகக கொடுப்ப வாஙகி (௧௧௫)

வந்தாலலாந தணாகடமமை வனசசரியின் மறிதது்தது மைநத
ரோடுங, குநதநெடுங கதைவடிவாள கொடுமரஞசா யகஙகளினறை சொ
டிற தாதஞ, சிநதவுடற செறுககைசெய்து கலககியவா ளைகபபொருள
கள சேர வவ்வி, வெநதழலுா விழிததறுகண மிருகாரி யெனததனதி
ன மேவி ஞனே. (௧௧௬)

பலலொடிநது கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற படுணை
தந திணடோட, கலலொடிநது கரமொடிநது காலொடிநது மாாபொ
டிநது கலஙகி வாயிற, சொலலொடிநது பனவரெலலாம பணைததிமிர
ந துடைததிலககுஞ சுடாவேன மனனன், செலலொடிநது முடிதடு
மூங கோயிலவா யிலைநோககிச செனறு ரனறே. (௧௧௭)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வெனறசொறறிண டிறலவேந
தன செவியிற கேட்டுக, குனறுறழ்கோ புரவாயிற காவலரைக கூயவ
ரைக கொணாமி னெனனப, பொனறுயிலு மணிமாாப னாசிருககு ம
ணடபததிற புகுததப போஞா, கன்றுமனத துடனவாதங காயமுறுங
காயமெலலாங கணணிற் கணடான். (௧௧௮)

யாவரிது செய்தனரிங கெனவின்று நீயெமகக்ணை டீநத தெலலா
ம, பாவநெறிச சண்டாள னொருவனலைமநத ருடன்மறிததுப பறித்து
க கொணடே, யாவவென வளைததடிததிட் டாயுததா லவஞசெயதெ
மை யடர்ததா னெனனக,காவலனவா யிதழதுடிப்பக் கட்டழல்கான்
றொருகைமறறைக கையிற றுககி. (௧௧௯)

முன்னின்ற முடீயஙகுலைவான் மட்ககளிகா படைத்தலைவா முக
த்தை நோககி, மினனின்ற விறறானைக கரததானை கிலகொடுபோய்
விளஙகு செஙகே, ழென்னின்ற கதிாச்ருக்கி யிரவிகுட திசைககடல

வா யெயதுமுனனாக, கன்னின்ற மனததவனைக கடிதோடிக கொ
ணாமினெனக சறபித தானே. (௧௨௦)

ஆயவரும விளைநதகளை யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே
லேநதிக, காயவருங கடுமறலி தூதரிவ ரெனவெருவக கணடோர கா
ணிற, போயவனை மூடிககாமரப பொதுமபாசெறி யடவிதொறும புழை
ககை வேழஞ,சீயமுசலெண குபுலிதிரிசரிகடுருவியெஙகுநதேட லுறறார.

கையரிககொண டிடுஞசேனைக கணஙகணடு மருணடுமனங கல
ஙகிக காதன, மையரிககண ணியரோடு மககளொடு மவவனததின் ம
றைநது வைகி, நெயயரியிற றீககொணடு நனககறறும படிறறெருக்க
னெடிக ளோதை, செயயரிறகா னகனறிரவிற பறபலகா வதஙகடநது
சென்ற பினனா (௧௨௨)

காடடியசெந நிறசசூட்டு வாரணஙகூ யழைபபவொறறைககாற
றோ தூணடிச, சேட்டிளஞசெங கதிரபபரிதி கீழததிசைகக ணுதயவ
ரை சேருங காலை, நாட்டியதீ வினைககொடியோன பயமூல மாநடு ந
து நாஞக கினப, மூட்டியவூ ணவதேயப புடையிலொரு வரைசசார
லொளிததிட டானே. (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனஙக டொறுமுழன்று தொ
டாநது கானிற, பலவினையம புரிநதுவழி மறிததிரலை முயலுமெபு ப
ணறி மானகள, கொல்வினையஞ செயதுகடுங கொடுஙகூறற மிவனெ
னபபோ கொணடு நாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித தீவினைமே
ம படசசெலுததி வாழு நாளில. (௧௨௪)

அவ்வரையி னெடுஞசாரற காரககாதத தளைவையின்மால்யனபுக
தேளிா, தெவவரைவென் றிடுகுலிசப் படையோன்மா னுடனொருந தி
ரணடுபோறறுக, கைவரையொன் றுரிததருளுங கறைமிடறறுக கண
ணுதலகட் கருணை நலகிச, சைவரையீ டேறறுகிறபான் வீறறிருககு
நாகநகா தாமெனன றுணடால். (௧௨௫)

அநதரகாப் பூசுரர்பாரத திவாவணிகா சூத்திராமுன் னுயி ரோரும்,
பாநதணிகைச் சநதமூலைப் பணடருசொற பைநதொடியார பலரும பா
ணற, கொநதவிழ்நாண மலரவாசங கமழோடை களிறகுழுமிக குளிர
நீ ராடிச, சுந்தரஞசே ராசார முடித்தபின்னு சாரயிகு சுதத ராகி. ()

வெய்யகோபம் பாதகங்க ணீருககுந திருநீறு விரவச் சாததித்,
தூயமணிக கணடிகையின் றொடைபுனைந்தஞ செழுததோதித துலங

குஞ் சோதிச், செய்யமணிக குணடலஙகண முதலாம்பொற கலனிலங்கச செககா மேனி, யையனுறைந தருடருா கேசசுாததிற சென்று தொழு தனபு கூா (கஉஎ)

வெணடாளத தொடைகாறறி விதானிதது நெய்த்தகளி விளககு மேறறி, வணடமரும வலமபுரிமா தவிமுலலை மலலிகைசெவ வநதி பிசசி, தணடளிாசோ மணமிகுதத மநதாரங கரவீரஞ சாதி வாசப, புணடரிகங கருஙகுவளைப போதுகடே யருசசனைகள் புரிந்து போறறி. ()

சஙகுபட கநதடிமத தளநதாளந தழஙகியசல் லரிமல் லாரி
மங்குன்முழக கொமுழஙகப பரரவிதிப் படிநடண மகளி ராடக
சங்குறனிற கணடியிலா தணடாபிரா னருட்கோலக கடலிற காரி
னுஙகுசிவ நிசிவிரத மாசியிறபிற சதாததசியி னுறைக லுறறா. (கஉகூ)

ஈதுணரா னலவினையொன் றிருந்ததனுற சுகுமார னிருபொறறே ட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க னுமைபாகன சன்னிதிமுன மேவிவாசத, தாதுலவு நாதனஙக டடவிமட மனைவியாகூ ந தறருச சூட்டப, போதுகொய்வான் போதமந்தப போதுகணடா னவணடநத புதுமையெலலாம. (கஙo)

இஙகிதொரற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத திசைநோககு மெ... லை மாநத, ரஙகணிறைந் தாகாசங கரவெனமூ வைந்துகன்ன லகனறபினனாத், தஙகியபொங கொளித்தீபத தட்டோநிப் பரிமாறுஞ் சமயந் தன்னிற, திஙகளணி செஞசடையோ னினிதுறையுஞ் சிவலிஙகந தெரிசிததானே. (கஙக)

மீடமொநத வனததிலெய்தி வெவவினைகள் பலபுரிநது விருப்பநெஞ்சிற, கட்டமெனைக கிழததியரோ டினபகல நுகாநதினனுட் கழிந்த பினனா, வாட்டுபெரும பிணியலைப்ப மத்துடைகருா தயிரின்மன மறுகி மாழகி, யீட்டுபெரும் பாதகந்தா னிறநததெனத தனதுடனிந திறநதிட் டானே. (கஙஉ)

வேறு.

பெரிய வாயாகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழுந்
தெரியு நீள்வடவை யொதத குஞ்சிய ரிடித்த சொலலினா துடித்தநோ
சொரியு மாரிமுகி லால காலமிவை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியா சிவந்த கணணினாகள் கால னுதர்பலா மேவினா. ()

தாலமொத்தகர மீதெதெந்தசிலை தண்டு வாளிவளை சக்கரஞ்
சூலமிக்கவடி வாள்சிரத்தொகை துணிசெகுத்திடிய கணிச்சிகூர்
வேலழுற்கழுமுள பிண்டிபாலமொடு வீசுபாசமிவை கொண்டுநீள்
வாலசைத்தமிகு புலிபுலவாயினை வளைத்தநாமென வளைத்தனர் ()

பற்றுமென்பாசிலா பாவியாவிபத றிப்பதைக்கவிரி பாறையி
னெற்றுமென்பாசிலரீர நாவதனையீருமென்பாசிலா பாரெலா[முன
முற்றுணர்ந்துகொலை செய்த காலகர மொடித்திறன்றிவை யுணர்த்தி
மற்றடம்புயமுரிந்து சிந்திட வரிந்து கட்டினர் வருந்தியே. (கங௫)

அடிப்பர்பற்பல விலங்குகொண்டுதசை யறுமென்றுநனி தின்றுபல
வொடிப்பர் மாப்புழுவூடு தைப்பர்கதை யோச்சிமேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பர் பாசமது கொண்டு கண்டமதில் இட்டிறுக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பர் கண்ணிணை பிதுங்கவீர்த்தெறிப் பேருவார்முயலு மெல்லையில்.

வணங்கிமுந்தியெதிர் நின்றுநந்தினை வருகவென்றெமது வாயில்வாழ்
கணங்களசென்றொரு கணத்தினெய்தியடு காலதூதர்கொடு போக்குமுன
குணங்கெடாதசுகுமாரனைக்கயிலை கொடுவரச்சொடுதி கூறென்றுப [ண
பணங்கொள்பாம்புமதி பாணிவேணியணி பரமனற்கருணை பண்ணினன்

போற்றியங்குவிடை கொண்டுவாயிலிடை போந்துநந்திகண நாதர்போ
ந்தேற்றி ஞருயிர் குடித்த காலனருள் கூர வந்தசுகுமாரனைத் [யக
தேற்றியாதரவு செப்பியப்பினொடு செம்பொன் மாமணி விமானமீ
தேற்றியோர்கொடியில வமமினீரென வியம்பியங்கவரை யேவினன்.

நீறணிந்திலகு நெற்றியாமிக வெடுத்த புன்சடைமுடித்துளார்
ஊறணிந்தருளுமைந்தை சேவடி யகத்திருத்தியருளன்பினோ
டூறணிந்துவருமுகக் கும்பற வொருக்கியோசைகள் பெருக்கினற்
பேறணிந்துகிளர் சிரசதக்கிரி பிரிந்திடாமனுறை பெட்பினார். (கஙகூ)

தாமமாகமிகு கண்டிகைத்தொடை தரித்துளார்வினை யரித்துளா
ரேமமால்வரை யசைத்தொர் கையினிலெடுக்கு மற்புயமிடுக்கினோ
ராமவேற்கிரி கொந்த பூற்கழுமு ணக்குகைத்தப்படைக் கவியரீள
வாமமேவுவடி வாளினொடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. (கச0)

விடுமினித்தமறை வேதியன்றனை விடுத்திடாவிடில் விறற்படை
யெடுமினென்மொழிட னெதிர்ந்த வெஞ்சமரியற்றியுங் களவிலியாவையுங்
கெடுமினங்கமுடி புயமெனும்பெரிய கிரியிழந்துயிரை யெமதுகைக்
கொடுமினென்றுசில வாசகங்களெதிர் கூறி ஞாவலிமை கூறவே. ()

வேறு

முனிவா போன்மிக நீறு பூசி முறுககி வேணி முடித்துளீர்
இனையி லோரொரு பாதி நீதிகள செயதி லீரெமை வெயயதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசி யடாதது வனமை நடததுவீ
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவ ரேவலி னெயதினீா. (கசஉ)

ஏனறு வன்றிற லியம தூத ரியமப வுநதவ ரென்றுபொற
குன்றுகொணடுமுன முபபுரநதழல கொளளமென்னகைகோடடிமான
கன்று கொணட காதத னுயெதிா காம னைக்குள விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னனபா பினபிது கூறுவாா: (கசங)

துணட் வானமதி கஙகை மானதி சூடி ஞேனிசை பாடிமா
வணட ருமலா முணட காசன மறைய வனபொறை மணடல
முணட மான்முத லுமபா மஙகுவ ரிம்ப ரனபதை யுன்னிமு
னணட ராவிட முண்ட ராவணி கணட மீதி விருத்திஞேன. (கசச)

கால னுருயிா கால வேயொரு காலி னுலுதை செய்துநீ
டால மேஙக ரநத காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குததி மாாபு துளைதது வானி லுயாததியோ
லோல மேழினை வாவி பாவி யுலசகு மட்டு முணககிஞேன் (கசரு)

திருக னுசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுததவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துஙகா மிருபது
நெரிய நாரண னென மாய்முத னேடு பாத மிரணடிலோா
விரியு நாணமல ரடியி னுயக விரல முதநி மிதித்துளான். (கசசு)

உறுதி வானவா மான வாகிடை யூழி ருமல் விலககவுஞ
சிறுமை தீாதா முதநி பதநிகள் செயத வாககருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெறறியி னுஙகனும்
பெறும தாசல வதன னுயொரு பிளளை பெட்பொடு பெறறுளோன். ()

நாலு மாமறை யோது நான்முக னுரி நாசி நறுககிவந்
தாலு நீடிலா யத்தி யுறறெழு மாககர் பறக டகாததுந
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தகக னைததலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழிததி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கிஞேன். ()

கொடிய தாரகு னுயி ரந்தலை கொணட சிங்க முகன்கடற
படியின் மிசையுா் நீதிசெய் பறப ருனவா குலமெலாம

வடிகொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான்நாடு புரப்பதற
கடியா தீவினை யறவ் ருட்டரு மறமு கத்தனை யருளினேன். (௧௪௯)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கின்றன மிங்கி வனறனை விட்டுநீ
போவ தேகட னென்று நின்றுள பொறுமை யோடிவை புகலவும
பாவ சாகர மான மானமில பனவ னைபபல ரகினவாய
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னவலி பேசினார். (௧௫௦)

மட்ட றபபுரி புனைரு ழிறசுகு மார னாரவ னாபபுயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனா கட்க னற்பொறி கககவாய
விட்ட னைத்திதழ பறக டித்து விடுத்து நேமி யெடுத்துவே
ளெட்டி லக்கமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரே (௧௫௧)

சரமு றிந்தனா வாரக முறபுனை காரு ணிந்தனா கவுளுடன
சிரமு டைந்தனா சூல வேலகதை கிகிரி காலவனை சிலைநெடுஞ
சரமி ழந்தனா குடாச ரிந்தனா சவிகு றைந்தனா தயதுவென
னாநெ ரிந்தனா தெனபு லத்திடை யோடி னாயம னாதரோ (௧௫௨)

வேறு

படிபுகழவிரு ளையாநரபபுக கருவிதட விசசுருதிப பணகள பாட, விடியொலியின மிகவதிரு மநதாதுந துபிமுழஙக விரண்டு பாலு ந, கொடிகுடைகள பலகிலவக குலவியநற கறபகபபொற கோட்டி ற பூதத, கூடிகமழபூ மழைபொழியக கறைமணித திரனெடுஙகா ற கவரி வீச. (௧௫௩)

நகுமார னைககருஙக ணாமபையாபல லாணடினைசபப நவை யிற நீரநத, சுகுமாரன றனைககவினசெய மானமிசை கொணடனை நதார் சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழிதத தனிநுத றகட் டலைவன லைவரு, மிகுமாரத் திரளசாயத தளளியரு விப்புனல பாய வெளளி வெற்பில. (௧௫௪)

பொங்குகதிர விமானததி னினறிழிநது நநதிவிடப புகுநதுபொ றபார, மஙகுறவழ வரையரசன மடபபாவை யிடபபாக மருவத தா ன, வெஙகரிககூற றேநதனையின வீறறிருககும விமலனைவெண டிரைகள் வீசுங, கஙகைநதி முடிததசடைக கணணுதலைக கணகுளிரக கணணுற றனே. (௧௫௫)

கறைநெறியுங கருநதாரைச செநதாதிற புரிநததனமை கடுபப நீதி, பொறையறிவொன றில்லேனை நலலறிஞ ருடன்கூட்டிப புர

ந்தாய போறறி, யிறைவபரம பரனெனவீழந திறைஞசுதலு மெம
துருபபெற றிருததி யிஙஙு, னறைதருநற கணஙகளுட னெனத திரு
வாய மலாநதமல னருளிச செயதான. (௧௫௬)

அககணததிற சுகுமார னாஹுருபபெற றுணடிருநதா னமாிற
றேறறுத, தெககணததிற சென றடைநத தூதாசமன றனைததொழு
து திரைாநீ ருணட, மைககணததி னசனியெனன வநதெமமை யடித
தறிவின மறையோன றனைப, பொககணததிற பலியிரபபான க
ணஙகளகயி லையிறகொணடு போனு ரெனறூா. (௧௫௭)

கேடடவுட னிருவிழியுங கனறபொறிகான றிடசினமீக கிள
ரச செயய, வாடடடகைகை புடைததுஙனறெம மதிகார மெனபபுக
னறு வரைகள போலுந, தோடடஙகள குலுஙகநககுச சிததிரகுத த
னைநோககிச சுகுமா ரனபா, லீடடருநற புணணியஙக ளுணடுகொ
ணீ தெரிநதுவிளாந தியமபென றுரைல (௧௫௮)

மறறவனுந தோநதுசுகு மாரனெனுங கோரமிகு மறையோ
ன றீமை, முறறுமியற றிததிரிநதான செனமமுதலினறுடல முடியு
ஙகாறு, நறறவமபுண ணியமொழுகக மிறையளவு மிலலெனபபின
னமனு நெஞசிற, செறறமுட னெழுநதுநதிச செனனியான முனனி
யான செலவ னெனறே (௧௫௯)

கிழுமிழுஞ சனககிரியி னீலமுகி லிருநததனை நிகாயப நீணட, சு
ழறருநாக கணடைகணடத தசைநதடிபோத திடுநதோறுந தொனிக
கவநத, வழுமிழகட பெருமபகடடின மிசையேறிக குறையிறைவற
கறைவான செம்பொற, கழலணிசித திரகுதத னுடனறூதா சூழவா
ததிண கயிலை யெயதி. (௧௬0)

அணணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னனப பாகன,
பணணமாயாழக் கநதருவா விஞசையர்வா னவாமுனிவா பலரும
போறற, வொண்ணறுமா மலாககரததிற பிரமபுபறறிச சுறறிநநி
யுலவ வநதி, வணணனுறை பேரவைக்கட் புகுநதொதுஙகி யொலகி
னறு வழுத்தல்செய்வான. (௧௬௧)

ஆதிநஞ்சு வீறறிலியா யானுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமாகிச,
சோதிபெறு மருவுருவாயத தோற்றுசரா சரமனைத்துந தோய்நதுந
தோயாப், பாதிமதி நுதறபேதை பாகனுமா யேகனுமாயப் பகர்தற்
கெட்டாப், பூதிபூனை திருமேனிப் புனிதநினறூ மலரததாள்கள போ
றறி போறறி. (௧௬௨)

இததலையா ரமுதமெழ வேணடுமெனப பாப்புவடம யாயபுற
ரேஙகன, மததலையா வமாரகளைடங திடவடவை கருநிறமாய வநத
தெனனக, கததலைவா ரிதியுதிககுங கடுவொடுககு மணிமிடறருய கரு
தா ரூனுண, முததலைவேற காகாவு மறைபுகழு மைநதுமுக முதலவா
போறறி. (௧௬௩)

உலகுயிா யாவையும படைததற கயனுகிப் புரநதிடுதற குவண
ரூரு, மிலகுமணி மாாபினனுயத துடைததிடுதற குருததிரனு யிவையு
மனறி, யலகிறிரு விளையாடல புரிநதருளு ம பராபரனீ யாதலா லுன,
சலசமலா மருட்டிடபசே வடியடியேன புன்றலையிற சாததினேனுல ()

எனறினைய துதிகூறி விழுநதெழூாது வாயபுதைததங கெறியும
பாசம, வனறிறலசோ தணடமுதன முததிளையைத திருமுனனேன னைவ
ததுத தாழநது, நினறினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம போதுமென சி
கழதத வீச, னுனறிறமயா துனனுளததி னுறுகுறையே தெமமுனீ யு
ளாதது யெனறுன. (௧௬௫)

அரியயனே முதலாராக கடுததொழில செயபபுரிநதா யவாக
ளஙகங, குரியபடி நினதேவற படிபுரிநதாா குறையிலசெற குலகத
துளளோா, புரிகொடுந்தீ வினைகளறிங தததகினைய தணடமெனைப
புரிதி யென்று, யெரிநரகி னவரவாகள வினைகளறிங தூட்டுவிததே
னினறு காறும. (௧௬௬)

எமபெருமா னீபணிதத கறபனைக டவறிலனீ டிஞசி யோஙகி,
யுமபருல களவளவுங குஞசரநற புரியினிளாத தொலிககு முநா, ரம
பரவம பாபபுடவித தேவாகுலத தினிறசேருனறி யறததை நீததுக, க
மபமிலா துளததிரவிற கலைகலனபொன றினநதிருடுங களவனுகி, ()

விலைமகளி ரலலாாதங கறபழிதது முலைபபோகம் விழைவிற று
ய்ததுப, புலைமகடோ ணலநுகர்நதங கவனுயிாதத புதலவியளைப பு
ணாநது சாதி,நிலைதவறி யூனருநதி வேதியாா னினமடவாா நீததோா
தமமைக், கொலைபுரிநத கொடுமறவன சுகுமாா னெனவொருபோ
கொணட நீபோன, (௧௬௮)

உயிருலகருங காலமது கண்டெனது தூதரடைங துருததுவெ
ஞசி, லயிரளவு மிரககமினறிப் பாசமதிற் பிணிததுவரு மநத வேலை,
மயிருறுசென னிகணரூளை யுகததகாதது நினகணஙகள வலிமைகா
ட்டிச, செயிருடனனு சேனையெலலா முரிநதிரிநது குன்றவெனறி
செயத பினனா, (௧௬௯)

மைதவழுங் கிரிச்சிறையீர் வசசிரத்தோன் முதலமரா வணங்கி
வாழததச, செயதவமொன் றிலலானை நவமணிக ளிழைத்திடுமெபொ
ற றேரி லேற்றிக, கைதவமற றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவ
ாககுங கறபகஞ் சென்று, பெயதரிய நினதுபதத தெயதுவித்தா ரிதுகு
றையென் றியமபிப பின்னும (கஎ0)

கனமிருணடு துளிததமழைத தாரைகளைக கணககிடினுங கடலி
னறீர, வனவரிவா லுகஙகடனை வானமீனைக கணிததொருவர் மதித
திட டாலும, தினமிவனமுன புரிநதகொடும பாதகஙகட கிலககமில
லைச செபபு மனனே, னனவரத தணடவஙின பதமபெறவும வழக
குளதோ வறைதி யென்றுன (கஎக)

அநதகனைக கடைககணிததங கரனுரைபபா னநதணரா னின
மா னேரகட, பைநதொடியார் பாலரவதை மீனமிருகம பறவைகொ
னறு பகாத றினற, நநதைகுரு தாயபிரம சநநியாசி சதுரவேதந தம
மை நாளுந, நிநதைசெயத னீதிபிழைத தொழுகலபொயசசான றுரை
ததுமிதி கவரத லினனும (கஎஉ)

கனனிகைபொற கலனிழநத கைமைகுரு வினறேவி கணிகை
தாசி, யனனியாபெ ணனனையவ ளுடனபிறநதார தனபுதலவி யனறி
மாமன, பனனிசகோ தரிதூரத திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுஞ
சாதி, மினனிடையார தமைககூடன மிருகஙக டமைபபுணாதல வி
ரதம வீடல. ' (கஎங)

குளஙகூப நநதவனங கோயினமடங கலைசசிதைததல குதிரை
யானை, யளநதிடுமெள ளெணணெயநெயபொன னுபயகோ முதி
தான மாகவாஙகல, வளாநதபெரு மரஙகடமைத தறிததனமுகை வி
ரியாத மலரைக கொயதல, விளஙகுசிவா லயநதீரததங களினமலமூத
திரமவிடுதல விளமபி வறறில. (கஎச)

மணமறிய வுசசிடட மிடலகணகங திருடலகளவுன மதிததுவிற
குஞ, சொனகுலஞண ஞுதகவீட டனமபிதிரபோ சனநதூரததா சோ
று தினறல, தினகரனை யாரததினமடு நாளோகா தசிதசமி திகழுவாவி,
லனமருநத விடககரததா லெடுததொனறை யயிறலஞ சாரஞ செய
தல (கஎரு)

துளளுநடைப் பரிமூலப்பால சுரநதொழுகு செருத்த னலலான
சுருதி தூயோர,, விளளுமுருத திரமணிமா திரநதேவ விககிரகம வீ
டுதி வேகங, கொளளுமத கரியடிமை யவுடதஙகன ளிகைதவனங கு

வெவ் வுபன்னன், லெளுந்தூ னெய்தயிரபா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
றலிவைகளாதி. (௧௭௬)

எண்ணருந்தீ வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிலசிற்றோற் றியா
ம் னானவுந், தண்ணறும்பூ வாலூற்றங் கடையாம லருச்சித்தோர் சமா
ன மில்லார், நண்ணருமா மகம்புரிந்து நிதிபடிந்து தானமிக நல்கி ஞ்ற
லும், பண்ணருந்தற் பலவிரத மிழைத்தாலுமிதுபோலப் பயன்றராதே

அன்னசிவ நிசிவிரதத் தாசகரு கேசசுரதத்தி லமுத லூறுந், கன்ன
னமொழி யுமையொடென்னைக் கண்டிடப்பெற் றன்னதன்றைக் காயும்
வெய்யோன், முன்னனெறி யிருளிமப்போ லுடைந்தசன்ற திவனமுத
லுணை முயன்றுபாவ, மென்னருந்தற் கணங்களுடன் கூடுகின்ற வின
பமுத்தி யீந்து பெற்றுன். (௧௭௮

என்றிறைவன் கூறுதலுந் தண்டதரன் மீண்டொப்பா னிரக்கமி
ன்றிக், கொன்றினமான் றசையருந்தி மதுக்குடித்து மனைவியாத்தங் குழ
றருச் சூடட, மன்றனமலா கொயதிடுவான் வந்ததன்றி யன்புனொடு
வந்தா னல்ல, னுன்றனரு ளிதுவெனினமற் றனைப்பதெவ னென்ப
ரம னுவனை நோக்கி. (௧௭௯)

எண்டருமெட் டிணையுளத்தன பிலரோனு முளரோனு மிந்நா ளெம
ன மக, கண்டவாறோற் றவாபூசை பண்ணினாந்தற் கதியடைவா கால
ந்ந, தொண்டாதமைக் கொடும்பாசந் தனிலவீசகிந் துட்டவருத் தோ
ன்றக் காட்டித, தண்டமிழைக் குத்தவிருன் றூதருக்கு மிந்தவழி சா
ற்றக்கென்றுன் (௧௮௰)

செறிந்தவுயிர் கவருந்தற்குச் சேணெறிபோய மறந்தெனத சினவே
ற்றூதா, நெறிந்தபுரி சடைப்பரம நின்னடியா ரெனபவரை நினைவிற
றோா, தறிந்தறியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயனமற் றடையாள ம
றைநீ யென்ன, மறிந்ததிரைக் கடலவிடமுண் டருடிருவாய் மலர்ந்தி
றைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (௧௮௧)

சிரங்களய காதிரண்டுதட்ட திண்டிறற்றோ டாழ்ந்தவிரு செங்கை
வாயந்த, வுரந்தனிறகண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரவிலவோ
ருற்று வேண்டும், வரங்கட்டரு காட்கட் மாமுகனைப் பூமுகங்கொள் வடி
வேற்றுனை, கரங்கொள்விற்ற சண்முகனைத் தசமுகனோ டாக்காதமை
க் காய்ந்த மாலை.௰ (௧௮௨)

பரைசிவரூபமதாகுஞ் சிவலிங்கத் தினைப்பூசை பண்ணு வோர்கள்
விரைகமழு நந்தவனம் வைத்திடுவோர் கறப்புடைய மின்னார் மிக்க
வுரைபெறுவெண் டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயங்களுக் குற்று நின்றோர்
திரைபெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்.

நின்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திச் செபித்திடுவோர் நீகரி
ன் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிர்ந்தோர் நாளக
டோறும், தினமதியி லாத்துற வந்தணருக் காடையன்னஞ் சொன்ன
மீவோர், மன்மதியாற் குளங்கூவல் கல்லுவிப்போர் நிழல்சாலை வழியி
ல வைப்போர். (௧௮௪)

காசியிரா மேச்சுரம்பொற் கனகசபை யாரூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகழுக் குன்றமுது குன்றமொற்றி யூர்மருதூர் மதுரை யையா
றுசின்மறைக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புன்னா
தேச்சுரஞ் சிரபுரந் திருப்புகலூர் முதற்றலங்கள் செகத்தி லுண்டால்.

அத்தலங்க டமையடைந்து புனிதநீர்ப் படிந்தாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழ்ந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கத் தெரிசனங்கள் செய்தோர் யாரு
முத்தசிவ ராத்திரிவிரத நோற்றவர்மற் றிவரொவ்வாக்கு முற்றப்பே ராகு
மித்தகைய ருன்றனக்குத் தெளியலார் தண்டமிவர்க் கில்லையென்றான்

கருதியசொற் கேட்டுளத்தி னச்சமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் கால
னேய, தருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திடுத்த திரைதாங்கித் தன
தூரெய்தி, வருதிறனத் தூதர்தமை யழைத்ததான்செய் மாற்றமெல
லாம் வகுத்துக் கூறி,யொருதிகிரி தனையுருட்டித் தென்புலங்காத் தினி
திருந்தா னுவப்பி னன்றே (௧௮௭)

இச்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோர்மற் றின்பாய்க்
கற்றோர், கச்சையணிங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக
ளிப்ப ரென்றே, யுசிதமாழ்ச் சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுற்று
முருகிவாயான், மெச்சிமகிழ்ந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினனே (௧௮௮)

சுகுமாரச்சருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச்சருக்கம்.

இன்னு மாசியிற் செலிசிய பெருமையோன றிசைப்பேன
மின்னு வார்சடைத் துறவிகா ளுமககெனு விழைவாற
றுன்னு கானமறைப பொருடெரி வியாதனைத தொழுது
பின்னு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும. (௧)

களங்க மாயககுறு முயலுறு கதிரமதி தவழ
விளங்கு மிஞசிசூழந தளைகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள சாகர புரததயல வளாவரை வனததி
லுளங்கொ ளோகையோ டுறைபவன றேலுடை யுடையோன. (௨)

வெண்ணி ணததடி முடைகமழ வெடிககுரல வாயா
னெண்ணில வேட்டுவக கிளைஞரோ டினபமுற றென்று
நண்ணி வாழபவன காதினி னுலநால வாயின
றண்ணி லாமருப பரிநதது குழையெனத தரிபபோன. (௩)

தேனு நீடணில வாறதரற செங்கினை யாவுங
கானி னீயவுங கபிததநற கனிகளுங கங்குல
வானு மேனமான மரைமுயன முதலிய மாவி
னூனு மைவனத துணடியு முணடிகொண டுவபபோன. (௪)

பொங்கு வெஞசினத தழலவிழிப பொறிபபுலி போலவான்
கங்கு லஞ்சனக கிரிமுழக கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக கொண்டுவந தாலென வடிவந
தங்கு மங்குல னென்றுள னொருதனிச சவரன. (௫)

பொன்றி கழந்திடு மவ்வரைக கருகொரு புனததிற்
குன்றி யினவடக குடமுலைக குழைககலை யுடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக கொடிசசியோ கொடிச்சியை வேட்டாங
கன்றி லுஞசிறைச சேவலு மாமென வணைந்தான. (௬)

கொடிய கோளரிப பிணவுவெங் குருளையின றனைப
பிடிந டைக்குறப பேதையங கிருமகப பெறறுள
கடிய புல்லுகிரச சுட்டியோ டரைமணிக கடிக
வடிவு சோதரு புதல்வருக் கணிநதுள மகிழவான். (௭)

உரையின் நீர்மையிற களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
வரையி னீண்மரத் தூரித்திடு வறகலை வாங்கி

யரையி னீர்ததுமான றேறுசெருப படிகளிற றெருடடு
விரையி னீடிருட குஞசிமென கயிறறினால விசிதது. (௮)

துரககும வெஞசரத தூணிதன வெரிநிடைத தூககித
தரககின றோலுறைச சுரிகைசோத தஞசன சயிலத
தூககுந தோளிலவார விறறரித துயாசுவா வினஙகோண
டிரகக மசசமொன றிலலவன வேடடமே லெழுநதான (௯)

இலவு தேககி லிரததிவே லெடடிபுன னாகங
குலவு கூவிளங கொனறைபூங குரவசோ கிரய
பலவு பாடலம வனனிசண பகமபட ரழிஞசி
னிலவு பாலைபங தாருபொன னிறததரீள வேஙகை (௧௦)

விரித டஞசினைச சநதனம பொரியரை வெளளில
பெரிய வாகைபிப பிலமபிசு மாதமுட பிடவங
கரிய காதிரங கழைபிருண மதுமலாக கடமபம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம. (௧௧)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரஙகளா னெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிருஞசெங
கரவ ரோதயன கதிரொளி புகுநதிடாக கறஙகு
மரவ மாருதம புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (௧௨)

புடட ருககுலந தொறுமபயில பொஙகிருட புனததிற
கடட முறபொறிக கூருகிரக கவிழதலை யுளிய
மடட றசிதத லெடுததுயா பாழிவன மீகந
தொடட கழநதிற சோறுக ளருநதுமங கொருபால. (௧௩)

துறும யிர்ச்செறி மடிசெவித துடிககுரற செநநாய
தெறுசி னததுடன கிலீமுகஞ செலகதி யிளிறசென
றுறுசெ விததுணை நிமிரததுகள குமிழநோ ரொணகட
குறுமு யறசிறு குருளையைத் துரநதிடு மொருபால (௧௪)

வளைநத வாலுளை மடஙகலகைம் மாவினமத தகததைப
பிளநது கோடுகள பிடுஙகியே கறிததிடத தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ சோரியிற றுவணடதால் விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விளையெனத் துளங்குமங் கொருபால. (௧௫)

இடிமு கிற்குரற முழைசெவித துணைமருப் பேயநத
கடிகி னபபுழைக காக்கடக கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிககய முனிகளபின றொடாநதிடத் துன்னும
பிடிந திபபுனல படிநதுடன பிளிறுமங கொருபால. (கசு)

முழைககட டுஞசிடு சோடுவரிப புலியின முழங்கி
யுழைதத பேரொலி கேடடுவல லுளிமரை வரையா
டிழைதத காரிரும பெனனவே நீணடகோட டிரலை
யுழைககு லமயயங தொதுஙகியே யொடுஙகுமங கொருபால. (கஎ)

நீடு வேறகாக குமாவே ணெடியமா குலஙக
ளூடு வைததபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப
பாடு சோபட்ம விரிததுயிாப பெறிநதுநற படிநின
ஞூடு நாகமன மணிகிடந தவிருமங கொருபால. •(கஅ)

வேறு.

இத்திற நிகழும வனததிலவ வேட னிருஞசிறைப புடகுலம படுககுங
குததிரக கணணி பறபல லூனறிக குலவுமா வினஙகொலை புரிவாண
புததியி னியறறு மியநதிரப பொறிகள புடவியிற புதைததுய ரடவிப
பததிர மாததி னடிகளிற றெடுததுப பலவலை வளைவுறப பூட்டி. (க௯)

மடிசெவி வளைவான ஞாளிக ளேவி வாளிக ரெநதுபின குறிய,
தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தடடைகள சுறறியே வீசிச,செ
டிவளா வனததில விலஙகுகள கலஙகச செயதவன றாததலும வலையி,
னடிகளிற •பிணிககப புதைததிடும பொறியி லகபபடா தகனறவங
கனைததும. (உ0)

புன்புல வருநதுந தநதவாய திறநது பொதும்பரிற புகுநதுமா வி
னங்கண, மென்சிறைப பறவைக குலமெலா மருள விளிததவை
போலவின் றழைககுந, துனபுட லுழையின கவையடி மிதிதத சுவடு
கண டுநெறி தொடரு, மெனசெய கேளினியென றஙகைகள வஙகி
லிடுமபுகு முடும்பு வேடற்கே. (உக)

வாாசிலை வணககி விடுததிடும வயிர வாளியான ஞாளியால வய
ஙகுங, கோரவெங் குந்தப் படையினுற் றிரண்ட கொடுஙகடுங கதை
யினுற குணிலா, லோபெறும் பெருஙகண வலையினுற் புதைதத வியந்
திரப் பொறியினு லெதிர்ந்தங, கோாவிலங கோாபுட் கொன்றிடக கி
டையா துள்ளூறு கவலையுற் றடைநதான் (உஉ)

இன்னணம் வெட்டத் தலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழைத
த கட்டெழுதது, துன்னருமுதாத் தழல்சுட மெலிந்து சோகமோ டி

ருந்தபின் ப்ரமன், பன்னரு மிரவி தெனறநிந் தவன்போற் பதங்க ளோ பதங்கொடோ கடவி, மனனொடுங கயிலை மலைவலங் கொளவா ன பசசிம திசையதின மறைந்தான. (உங)

கொய்யுளைப பரியேழ கொளுவுமோ ராழிக கொடிஞ்சியந் தேரொ டு குடபால,வெய்யவன கறைகை கதிரககாஞ சுருககி விரிதிரைப புண ரிவீழந திடலுஞ், செயயகோ லோசசி யுலகினி தளிககுந திறனமிகு மரசாபோ யொதுஙக, வையமா ளுதறகுக குறுகில வேநது வநதபோ ல வநததான் மாலை. (உச)

ஓருருட டேரோன குடதிசைக கடலி லொளிததுறக குளிததற பின்னா, வாருறு வரிவிற றடககையங குலன்றன வடிவுறன ககறறி லெந்நிமை, கூருறு மவனறன் செய்கைகுத திரஙகள் குடிகொளு முள மும்போற் கருகிப், பேருல கனைததும விழுஙகிமா திரமவிண புதைதத து காரிருட் பிழமபே. (உரு)

குனிசிலைச் சவரா குலத்தினி லுதித்துக கொடுங்கொலை புரிநதவ ங குலனுந, தனியிருந் தாணடு மீணடியா மெய்தச சரிதெரி யாதிவண டரிககி, லினிய லூணினறி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும பசிப்பரென் றிரஙகித, துனியுற லொழிநது தெளிநதுளந தேறிச சொல்லருஞ் சூழ்ச்சியொன் றுணாநதான். (உசு)

பாவியேன் வாளா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதில, வாவிக ளருவிக குளிாபுனல பருக வருமிரு கஙகளுக கயி லம், பேவியே வதைததுத் தடிகொடு போத லியல்பென மதிததுட னெழுநது,தூவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின் றிடுமோா சூழியின கரை கசணுற றனனே. (உஎ)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம் மும்மதக் காடமால யானை, குறுகு மென்றஞசிப் பாழிநீாச் சூழிக கோட்டுற கூவிளங கோட்டி,லு றுவ னென்றேறிச் சுரிகையான் மறைகளு முலவைக ளரிநதரிந தொது கி, மறுகிய மனததா னேனமான் மரைகள் வருமென வரவுபார்த இ ருந்தான். (உஅ)

வடிசெய்து வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாம்ன்மந் திரத தாற், படியின் முறபகலோா முனிவரன் பூசை பணணிய தெஞ்ஞிய படியே, கடியவெங் தொழிறசெய் கிராதனுங் காணுன் கவடுவிட் டுயரு மா னூரத், தடியினுக் கருகிற் புராதன லிலிங்க மமாந்தினி திருந்ததொ ன றன்றே. (உகூ)

அன்றர னிரவென் றறிந்திலன் றெடுகெகு மம்பிடை தடுக்குமென் றறிந்து, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந் தழையுந் தனியிருந் திடிற்று யில வருமே, யெனந்து விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற கெணணினன கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும பழுதிலவ விலிஙக விய ண்முடி மீதுவீழந் ததுவே, (௬௦)

குறுந்துளித திவலைப பனிகனி மூழகிக கொடுமபசிக கருந்திடா தொழிந்தூ, ளுறுந்துயி றுறந்து புராரிசந நிதியி லூறினமா லூரவெண டழையாற, றெறுந்தழ னுற்றகட் சிவநிசியதனிற சிவாாசசனை புரிந துவெந் தினை,-யறுந்தவ முடையோ ரொததனன வேடனை கொடிசசி தன றிறமினி யறைவாம. (௬௧)

வேறு

உனன ருமபெருங காட்டினில வேட்டமே லுறறுன
வனன வாாசிலை வலவனென னுயிாததுணை மகிழந
னினன மெயநில னெனகொலோ வெனமனத தெண்ணி
யனன மெனனடைக குறத்திகண டினறிடா தரறறும. (௬௨)

தஞச மொனறிலன றமியஞச செனறனன றலைகசா
லஞச னககிரி யாமென வுருததெதி ரடாதது
மஞசெ னபபொழி மதசதப் பகததுணை மருபபுக
குஞச ரககுலங கொனறதோ வெனறுளங குலையும. (௬௩)

கரிய நீணமயிாக கூருகிாக கவிழதலைக கரடி
சரியில் வநதுயிா கவாநததோ வெனனமெய் தளரு
முரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுததொறுத துடலைப்
பெரிய வாயினிற பெயதது கொலலெனப பிதறறும. (௬௪)

அளையு றும்பணி விடங்கொழுந துமிழநதிடு மகல்வாயத
துளையெ யிறறினே றுணடது வோவெனச் சோருங
கிளையு டனறிரி கரிவழிப் பகையதாங கிளாவா
லுளைம டஙகலா லுயிருலந தனனகொலென றுனனும் (௬௫)

நாட்ட மன்னரின புதலவாவெம் பசியினு னலிநது
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தசை கோறகொளீஇ வெதுபபி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட நோககிலை யெனகொலசெய் தாயென மயஙகும. (௬௮)

என்றி ருந்தரும் தயருழந் திடைககொடிக் கொடிசசி
குனறி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொஙகைகள் குளிபப

வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருகுத திமேமை
யனறி யொனறில ளயாநுன ளிருநதிடு மமையம். (௩௭)

பரவி யந்தணா வந்தனை புரிநதுமுன பழிசச
விரவி யம்புயம பொறகதிாக கரஙகளால விரிததுப்
புரவி யேழுஙகம பூட்டிய பொறறடந தேரு
ாிரவி யுஙகுண புலததுய ாிரவியி லெழுந்தான. (௩௮)

புலவு வாயகம முஙகுலன றினந்தொறும புரிநத
வலகில பாவவல விருளகளைத துரநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலகி னிடிருட் கடிபகற கதிருமொரத துளத்தால. (௩௯)

மேவி ளஙகதிா விரிநதிட விடிநததன பினைா
வாவி ளஞசிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழுந்தன ருவமொன றஙகுல னிளைநது
கூவி ளம்பணை கினறிழிந தனன்வழிக கொணடான. (௪0)

ஈறி லாததுய ருறறிடு மெயிறறிதன னிதயங
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செபபத
தூறி லானவரல கணடெதிரங தோகையிற றழுவி
மாறி லாதுயா புறகுடின் மேவினா வநதார. (௪௧)

வநது செநதினை மாவுடன் வமபமா வனைததேன
மூநது புறபத மேவுநீ வாரவெண மூா
னநது நற்றசை நறவுக ளுடொறு நாடித
தநது மறறவ ளோடுபன ஞளவண சாாநதான. (௪௨)

முருநதி யறறரும் பறகழன றிடஙகா முதிாநதிட்
டருநது தறகரி தாயுடல பலஙகெடு மஙகாட்
பெருநதி ாைககடற கடுவுறழ பெருமபிணி பிணிகக
வருக்தி மறறவன சடநதுறந திறநதனன மன்றே (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில் வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைத்தி
யாலகிா தூதுவாக ளவ்வயி னடைநதார். (௪௪)

பற்றினா புயததுணைகள் பாசமத னாலே
சுறறின ரடிததனா துடிததிட விடிததுக
குறறின ருடறசவி குறைததவச மேனமே
லுறறிட வுதைததுவழி யொலலைபட லொலலை. (௪௫)

மஙகையொரு பஙகனமழு மானமறி மழைபபூஞ
செஙகையி லிருததிறை சிலாதரன மகறகூயச
சஙகைபெறு மஙகுல னெனுஞசவ ரனைததம
மஙகைகொள கயிறறினிடை யாாததியம தூதா. (௪௬)

சென்றனா வீலககியொளிா செமபொனணி தோமே
லினறவனை யேறறியொ ரிமைபபினிவ ணெயதக
குனறன புயததுவலி குனறமரு வாரை
வெனறகண நாதனை விடுததிடுதி யெனறுன. (௪௭)

நாதனவிடை கொணடுகண நாதனை யழைததே
யேதமறு மஙகுலனை யினறுகொடு போகுந
தூதாதமை வெனறுவினை விறசுடா விமான
மீதினி லிருததியிவண மேவவிடு கெனறுன. (௪௮)

நநதிமொழி கொணடுகண நாதாகள விரைநது
வநதியம தூதரை வருததிவலி செயதே
முநதியவன மெயமபுகள முரிககவிசி பாசகு
சிநதிமணி மெயததொளிகொ டேரினமிசை வைததாா. (௪௯)

யாவாபணி கொண்டிவ ணெதிாநதிது புரிநதீா
போவதிவ ணெஙஙனமொா புணணிய மிலாதான
மேவவுவ ஞுமினி விடோமென வெகுணடு
காவலபுரி காலபடா காயநதெதிா கதிததாா. (௫௦)

உஙகடலை வனறன தூாததிடை யுதைததோ
னெஙகடலை வன்பணியி தெனறுமுச லததாற
செஙகடலை நோகுருதி சிநதவெம தூதா
தஙகடலை மோதினா தரிததில ரகனறாா. (௫௧)

வென்றிதரு வானவா விளாததருவி னற்பூப
பொன்றிகழ செழுநதுணா பொழிநதனாகள் வாழத்த
வனறியா மஙகையாக ளஙஙிரு மருஙகு
நின்றிணைகொளு வெணகவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விணடல முதிககுமதி வெணகுடை நிழறறப
பணடரு மிசைபபனுவல கநதருவா பாடக
கொணடலிடி யொததிா குறகுட முழாநற
றெணடகம தோடமா துநதுபி முழஙக (ருங)

பேயமலன முனபுக விடுததபொழு தெமபா
லேயகண மாயிவ ணிருநதிடுதி யெனறே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைததுவா நலகின னயநதே. (ருச)

செஙகணெயி னனகயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருநதுடாகொ தேர
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெலலாம
வெஙகணமற விககுமுன விளமபவிரை வுறறா. (ருரு)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறுபடி சூலம
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனனு
ராசமுட னஙகுசம தஙகையிரு நானகிற
றேசுற வுாததினிடை செநதொடை விளஙக (ருசா)

எறறிய கடறறினா யிருததிய தெனககாா
முற்றிசெளி வுறறபுரு வததுணை முரிபபும
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுகா பஙகியும விளஙக. (ருஎ)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொறபணி யியறறியய னிறபப
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதாிரு பககமுறை சுறறினா்கள சூழ. (ருஅ)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிதி நெடுநதவி சிருககுங
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (ருகூ)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லிலலா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருசருமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளித்தவா கணஙகள்கொடு போனா. (சுo)

என றிவை யுரைததிட வெயிற றித ழதுகளித
தென றிசை நகாககிறை திரணடெழ வளாநது
குன றினமிகை பெற றிடு புயததுணை குலுஙக
நன றிது வெனததனி நகைததுட னெழுநதே. (௬௧)

சஞசரிக மொயததுமுா ஞாசளசை யபபோ
யஞசன வரைககுநிக ரானபக டேறி
விஞசிய கணககளொடு வீராபலா சூழ
மஞசன மிடற றிறைவன வாழகயிலை வநதான. (௬௨)

வேறு

அரியமா தவததோ ருளளமொத துயாநதோ ரணுவிலுங களஙக மொன றின றிக, கரியமா முகிலகள படிதடரு சாரற கயிலையிற க ணகமா மணியா, வுரியநான முகதது விதிவிதிக கரிய வொளிதிகழ க திாகளா யிாமும, விரியுமா தவரோா கோடிவந துதிதது விளஙகல போற றுளஙகுமண டபததின. (௬௩)

ஐமபடை தரிதத தணணறுந துளபத தணணலு மணமுதற ப டைதத, வமபடை கமலத தவிசுறை யயனும வரைசசிறை யறுததிடு ம வசிசசம,பமபடை யெனககொள பாகசா தனனும பனனிரண ட ருககரு மொறறைக, கொமபடை களிறறு முகமபடைத தருளுங கு டவயிற றைங்கரக கோவும, (௬௪)

வாாபெறு கலச முலைககுறக கொடியை மணநதருண மகிழந னறகடபபந, தாாபெறு புயததோள ஞாகன சினககே சரிமுகன ற குவாகட கிறையாரு, சூாபெறு வரஙக டொலைததவை வேலோன் றேருகைமே வொகரமூாந தருளவோன, கூாபெறு முடடாட செநதி றக குடுமிக கோழிசோ கொடிககாக குகனும. (௬௫)

உலகமுற றெருடுஙகுங காலையி லெழுநத வூழிவெந தீயென வு ருததுத, திலகமுற றிடுவா னுதன்மறைக கொடிதோள சோநதிடுரு சிறுவிதி விதியிற, கலகமுற றிகலிப புரிமக மரைககாற கணததினிற சிதைததவன பிறைபோ, விலகவிட டெறிககுங கதிரொயிற றலகை யேற றிடுமே வீரபத திரனும. (௬௬)

புடடதிடு பசும்பொற குழைகிழித திடுஙகட் பூரணை புட்கலை த ரள, வடககுட முலைக ளுழுதுழு துழக்கு மாாபினன மாலெனை முழ ஙகி, முடககிய துடகைகை நீடடிமூச சொடுககி முரிதிரைக கடலெலா

கணணழல கதுவும வெளளைக கரடமால யானை யூரு
மணணலைப புலவா பொனனு டளிததிட றகருளிச செயதாய
தணணெனுங கதிாகள வீசுஞ சநதிரா திததா தமமை
விணணினி லுலவி வையம விளககுவீ ரெனவி டுததாய. (௮௧)

ஏாபெறு மளகைத தனனை யிருநிதிக குபேரற கீநதாய
பாாமூத லெஙகும வீசப பவனனைப பணிததாய மறறை
வாாதருஞ சலதி யாள வருணனை வைததாய தனமச
சீாகெடு மவாககுத தணடஞ செயவதற கமைததா யெனனை. (௮௨)

திரிபுவனதது நீதான செயதகற பனைக ளெலலாஞ
சரிவர நடாத தினறுந தமியனேன பிழைதத திலலை
புரிசடைப பரம வெனறு புரிநெடும பாசத்தோடு
முரிசெயற கரிய தணட முதலமுத திரைமுன வைததது. (௮௩)

ஆக்குவா னழிககக வெணணி லாாது காககக வலலாா
நீககுவா யிதனை மறறோா பணிசெய நிறுதது கெனறு
தூககுநீ டுலககோ லனனான சொறறது கேடடு நெஞ்சிற
றாககுமா றினறு வநத தாழவெனகொல சாறறு கெனறான. (௮௪)

கணணிக ளுனறிக கையிற காாமுகங குனிததம பேவி
மண்ணினமா வினஙகள கொனறும வாயததபுட குலஙகண மாயத்து
வெணணிணத தடிக டினறு வீககிய சடத்தா னனறோன [ம
றுணணிகழ விலலா வேடனுனபதத துறைத லுறறான. (௮௫)

பரிமகம் புரிகிலன றனறே பகாதரு மாக மாதத்
துரியநீா படிகிலன றனறே யுயாசிவ லிஙக பூசை
புரிதர நினைகிலன றனறே புணணியத தலததி லுனனைத்
தெரிசனஞ செயகிலன றனறே சிவநிசி நோற்கிலன றனறே. (௮௬)

எத்தவம புரிநதா னிஙஙன யெதுதற் கிறைவ வுனறன
சிததமே தெரிநது நீதி திறமபிடி லறஙக டேயு
முததரும பவஙகள செய்யு மூாககருஞ சரியா மெண்ணிற்
றததலைக கடனீா சூழநத தாரணி கவிழு மனறே. (௮௭)

என்னுடைத் தூதர் தமமை யிகலபுரிந திவனு வினறிங
குன்னுடைக் கணங்கள் செயத துரைத்திடக் கேடடி யோட்டி
மின்னுடைப்,படையாற் றண்டால வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
முன்னுடைத் துகிரக் கோடு மமனைகள் சிநதி னாலே. (௮௮)

நூவரும் பவங்கள் செயவரா தாஞசிவ லோக மேவில
யாவரைத தணடஞ செய்வ தெனநெறி ரியமன் கூறத
தேவரு முனிவா தாமுஞ சிநதையிற றியானஞ செயயு
மூவருந தாமுய நினற மூாததியு மொழிவ தாஞன. (அகூ)

விறபயில வேடன முனனுள வேட்டமே வெழுநது நநத
மறபடு காலை யுணடி யனநதலற றருகிற சாரநது
பொறபமா விலவஞ சாததிய பூசனை புரிதலாலே
செரிறபயில பாவ வேலை சுவறிடத தூாததிட டானே. (கூ0)

இததிற மறியாய நீயு மெழுததருங கணககில வலல
சிததிர குததன ருனுந தெரிநதில னெனறு திஙகட
சததிரன றனனைக காயநத சஙகர னுரைபபத தீடடும
பததிர மெடுததுப பாாததுக கணககனும பரிநது போறறி (கூக)

சிவசிவ யெனப தோரான் றினபதற கூனகிட டாம
லுவவசி யாகி நினரு னுவாபபுலி யெணகு சிஙக
மவமெனைச செயயு மாலென றஞசியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங கனைக ளேவிற் றடைசெயு மிடையி லென்றே. (கூஉ)

கூாதருஞ சுரிகை யாலக குழைகளைக கொயது வீழததா
ஸீாதரு கணக டனனி னிததிரை வநதா விநதய
பாாதனில வீழ்வே னெனறு பயநததிற பனனம பணணி
யோதரு மனாமான பன்றி யினறிவண வருமென றெணணி (கூ௩)

சுசிகா மிலலா வேடன றுயிறறந திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனூ னீதியிற செயத தனறென
றுசிதமாழிக் கணக்க ஞெத வொணடழற சுடலை தனனிற
பசிதமே பூசு மேனிப பரமனும பகரும பின்னும. (கூச)

அதையுனக கறையவங கேட்டி யறிநதிடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணததிற சோநதான் சிததிரன் முததி நலகும
விதைநிகர் கஙகு றனனில விதிததநூல வழிவ முாம
விதையமி தறிநது செயதா வியாமவ ஞவ னன்றே. (கூரு)

செவ்விர வனைய கூநதற சிவைமுத ஞெறறல் செயயு
மிவவிர தததின மேனமை யாவரோ கணிகக வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற பட்டாற செயவதென் கவலை நீக்கி
மைவிர லியகார் மேனி மறலிநின் றாத [illegible] (கூசா)

வைத்தமுத் திரையை வாஙகி வழிககொளவா யென்ன ஞான
விததகன கருணை யோடு விடைகொடுத தருள வேணடி
முததலைப படைகொள் காலன முதலவனை முறையிற ருழநது
சிததமுந தெளிநது தேறித தென்புலத தெயதி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெஙகொ டுஙகொலை புரிநத வஙகுலனும் வெள்ளி வெறபிலொ
ரு புளளிமான, செஙகை கொணடருளு மண்ணல கணணரு டினந
தொ றுமபெறு கணஙகளுக, கஙக ணறறலைமை பெறறி ருநதபின
ளைநது பைநதரு வளநதருந, துஙக முறறகன கநதி கழநிலகு சுராக
ள வாழுலக மேவினான (௯௮)

ஆட கபபொனுல கததி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ மாடமேற
காட கததினுறை வேட னுறறலாகொள கறப கததினிழ லுறறடிப
பாட கததொலி பரபப ரமபையாகள பலரு நினறருகு பணிசெய
மாட கததிவவின யாழின விஞசையாகள வநது பாடநனி வைகினான.

அளவி லாததின மஙகி ருநதுபுக ழளகை மாநகரின வளமெலாந
தளாவி லாதவ னருந்தி மூநதிமிகு சாடியிற றயிரெய தேடியே
களவி னலிடையா பாடியிற றிருடு கணணன வணணமுறு கனறினை
விளவின மீதெறி முகுநத னஙகணா விநதன வாழுலக மேவினான ( )

கொணடல வணணமுடல கொணட கணணனருள கொண்டு
வைகிடுவை குணடமீ, தணடர ணடினாசெய தொணடு கொணட
தனி லான போகமவை யாவுமுண, டெணட விாநததின மஙகி ருநது
பி னிருநத வததினா பொருநதிடு, மூண்ட கநதனி லிருநதி ரிஞசதுா
முகன றிருபபதவி மூணனினான. (௧0௧)

ஓதி மககொடி யுயாதத நான்முக னுவநதலோகமதி லுற்றதிற
கோதி லுபபுரவு துயத்த பினபுநகை கொணடு முப்புர மெரித்திடு
மாதி நறகயிலை யுறறு ளததினி லருமபெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன் மருநது தநதருள வின்ப முறறினி திருந்தனன. (௧0௨)

கைதத வததினுடா வேட னீடுசிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செயத வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவசி சிபபெருமை சிந்தையிற
பெயத ருசசனை புரிந்து கண்டுயில் பிரிக்த ருநதுத றவிர்ந்துளா
ரெயது தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்களிலை யையமே. (௧0௩)

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுனை யாச னுக்குரிய விரசனி [ண
யொன்று பாவவல் லிருடகருக்கனிக ரொக்கு மெனபதை யுணாநத
னன்று தேசிகாின ருலெ ருமுடி துளககி நனைமொழிக ணைலகிஞா. ()

அஙகுலசசருககம் முறறிறறு

சவுமினிசசருககம்.

வாதரா யணனெனன ரோது மறைதெரி முனிவா கோமான
பாததா மரைக ளுனனிய பரவசத தோடுமெ போறறிச
சிதகாண மதியரு ரூடுரு சிவஙிசிப பெருமை யினனுரு
சூதமா முனிவன மறறை மூனிவரா தமககுச சொலவான. (க)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக குவளை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக கயலினங குதித்தங காடக
கோடுறு தவளக கோடு குமிறுநதன பளைசூழந தயபொன்
ருடுறு மமரா தாமு நாடுஙகே கயான ருடு. (உ)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின் றெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள சிநதுங
கருமபுறு வேலி சூழந்த கழனியிற கதிாசசெஞ சாலி
விரும்புறு முதது நதி னிததிலம் விளஙகு மெஙகும். (௩)

புன்றலைக் கரியசெஙகட் புரிமருப் பெருமை வாயான்
மன்றலைக் கமழும் வாவி மலாபல மேயநது வாவித
தன்றலைப் புனல தாாந்து சுரந்தறச் சொரியுந் தீம்பால்
கன்றலைத் துணை வூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற றுஞ்சும். (ச)

நிறமபயின் முந்நால் பெற்ரோா நீதிமா மறைநூல் கற்ரோர்
திறம்பயி லரசா வாசச் சிரகத் தாமர் கொஙகைப்
பறம்பயி னெடுஙகட் செவ்வாய்ப் பார்மகள புதல்வர் முன்ரு
யறம்பயில் குடிக ளென்று மந்நாட் டகததி லுள்ளார். (ரு)

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும விப்பிர னொருவன் முன்னாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும் பேரா
ளாந்தா வானில் வாழு மரம்பையை யனையாள் மாரன்
கந்தமா ளாநத தண்பூங் கணைக்கிலக காக நிற்பாள். (சு)

வளமிகு செல்வந் தன்னில வளர்ந்துவற சாமோ ரொழிற
றளவமென் மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிற்றில கோலி யுறுகழங கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மங்கைப பருவம்வந் தெய்து கின்றாள. (எ)

வேறு

தடங்கி டந்திடு தாமரை யரும்பெனத் தடித்துப
படங்கி டந்தபாம போந்துபார பகர்ந்திடத் தரள
வடங்கி டந்திப மருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடங்கி டந்தெனக் குலவிய கொம்மைவெம முலையாள (அ)

வடித்த நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டுடித்த செங்கயல சுரும்புவேள கரும்பினிற றொடுக்குங
கடிக்க ருங்குவ ளைகட மைக்க சடுத்துநீள வளைக
கொடிக்கி ணைக்குழைக குழைகளிற குதிக்குநீள விழியாள (௯)

கருகு கங்குலைப்பங களங்கனி முழங்கிடுங கடனீர
பருகு மங்குனற பதிகமொத்த தகிபரி மளங்கண
மருவி நெய்த்துணை டளிக்குலம விருந்துண மலர்ந்த
முருக லர்த்தொடை சூட்டியே முடிக்குமொய குழலாள. (௧௦)

கயிர வங்கவிர தொண்டைமென கனிகடற பவளஞ
செயிர றுஞ்செழுஞ செங்கிடை கொங்கிடை யிலவம்
பயில் கொழுந்துணை யினைத்தையும பழித்துமைக் கடைக்க
ணயில விடங்கொளு மலர்க்கமழ துதவுசெவ் விதழாள. (௧௧)

சலந்த ருமபொலந் தாமரை மலர்நிகர் முகத்தாள
கலந்த ருந்தட மார்புடைக காளைய ரெனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வணக்குமங குசமாய்
நலந்த ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நாணுறா சியினாள. (௧௨)

தேனை லந்தரு சருக்கரை செழுங்கனி கரும்பு
பானை றும்பொழிற் பசுங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப
பேனை வென்றிரை கடைந்தமுன றுளவணி பெருமான
வானை வாக்கருண் மருந்தெனு மதுரமென மொழியாள. (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மின்னைநுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுழையா மதனா திருந்திடு மல்குற
றேரின் மீதவ னெழுந்தகின் றெத்தசிற றிடையாள். (௧௪)

ஊற்றி ருந்தமு தொழுகிடு மலகுலுக குலகின
மேற்றி ருந்தா சிலையொடு தொடுகடல விடுதோ
காற்றி ருமபசிக கருந்திடுங கட்செவிப படமுந
தோற்றி ருந்தவென றுலதற குவமையென சொல்வாம (௧௫)

மஞ்சஞ் சீறா வெனத்துயின் மாயவன மணைக்கு
நஞ்சஞ் சீர்விழித திருமக ளொடொரு நயகருங
கஞ்சந தோற்றிடற கழிபணப பெடைநடை கறகு
மஞ்செஞ் சீறடிக குவமைமற றியாதெடுத தறைவாம (௧௬)

இனைய பேரொழில வாய்ந்திடு மிளங்கொடி தனைக்கண
டனைய தந்தைதாய மிகமகிழந தகமதின முநநால
புனையும பூசுர னொருவனுக கிசைந்துளம பொருநதி
மனையி னணமறைச் சடங்குடன வதுவைசெய் தளித்தார (௧௭)

நாம னுங்கலைப் பனவனு நளிரமதி முகத்துப
பூம னுங்குழற பூவையும் புரியொடு வைகிச
சோம னுமபுக லுரோணியுந தவசமீ னுயாதத
காம னுந்துணைத தேவியு மெனக்களித திடுநாள். (௧௮)

புலந்து றந்துவெம பிணிகளாற புணர்ந்தபூ சுரனு
நிலந்து றந்தட விறந்திட நன்மதி நீங்கிக
குலந்து றந்திடா நீதியைக் குறித்தவள களத்திற்
கலந்து றந்துளாள கலங்கினள் கையறு றிருந்தாள். (௧௯)

வேறு

வளவரிக குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிக் கொழுந்தும
தினநினை புரக்கு மாயாவேய்ங குழலுந திறமபெறக கறங்குசே மணியு
மனலெனக் கனலுங காமவெந தீயை யனிலமொத தனுதின மூட்டக்
கனதனக கிரிகள பசலைபூதத தனையிற் கணபடை பொருந்திலள் கலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவளா திங்கட் குடைமதன் படைப்படும் பசு
ம்புண,ணாடுநீ டழறகோ னுழைந்தெனத் தெனற லுலவகெட் டுயிர்த்
துள முருகி, வாடுநா விடைபோ லங்கமு மெலிந்து மதனநோய் பொ
றுக்கரி தாகித், தேமொ டவர்கள் பலரையுங் கரவிற் சிந்தனை களித்தி
டச் சோர்ந்தாள். (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற சுணங்கலர்ந் தகன்று வட்டமிட் டெழுந்திரு மார்த, முலைக்கிடை யிடையுற தடித்தரி விளரி முரல்செழு முளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத் துடலு மநநிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலர்ச்செவ் வாயிதழ் வெளுப்பக் கருப்பமுற் றிருந்தன ளிப்பால (௨௨)

அந்தக ருறையு மறைபவ ரொவரு மறிந்தன ரவட்கடி நதற்ற, வினனலுப நிரயகித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை சனைகுவிப பாட்டிக, கனனலிற கனிநத மொழிச்சவு மினியுங கானவழிச் சென்றிடு ங காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காளை பிறைநுத லவளகரம பிடித்தே (௨௩)

எகுலத தனைநீ யாமனை பேரோ தெவவிடத தெயதுதி யென்ன, மைகுழற குயிலு முறறவா றனைததும் மறறவற குணாததிட மயலகூற ந, திகழுவிற குனிகரு மதனனுக குடைநதாண டிங்கிவள கொஙகை மேற காதன், மிகருனக கினியான பதியெனத தனது வியன்மனை மீ துகொண டணைநதான. (௨௪)

மருவுபிாத திடுதேன் மலர்கருழ லணங்கு மறறவன ருனுமா மலரி ற், றிருவுயிாத திடுமைங கணைகிழ வனுநற றேவியு மாமெனக கூடி, யிருவுடற குயிரொன ருமெனத தழுவி யினபமுற றிருநதிடு நாளிற, கருவுயிாத தனளபைங காவியங கணணி கணவனுந தனதுளங களித தான். (௨௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழிததனன வேறறாக கிவளுயிாக கண வனே குதலுந், தன்னலங கெடுகருங களிமது நுகர்ந்து தமியளா யிருந் துகங குலின்வாய், மின்னலஞ் சருறுண ணிடைமடக கொடியும விர கவெந தீச்சுட வெதும்பி, நனனலந் துறநது னருநதிடும் வேட்கை ந னியுறத தனியிது புரிவாள். (௨௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்று னல்விளங கன்றுறு தொ ழுவி, னிடைபுகுந் தருநது மதுச்செருக கதனு லிரங்குமா னீன்றகன் றினைக்கொன், றுடையதன் னகததிற கொண்டுசென் றிரவி னூனருந் திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வாக்கி மென்றிரி விளக்குமேற் றினளால். (௨௭)

அவ்வயிற் செருத்த தாவினங் கன்றென் றறிந்தன ளயர்ந்தனள் மயங்கிச், செவ்வயிற் கன்றுன் றன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியர் னிதநதுப், பவ்வநீருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவா நதா வெணப பயநது, மெவ்வ மிலாம லூனுணத் துணிநதாள் யாவரோ விதி வலி கடப்பார். (௨௮)

புளளெனுங கணனுள் புள்ளம தெடுத்துப் புரணிக ளுரித்தரீந் து ரிசை, யுளளவள் ளுரஙகள வேறுவே றமைததிட் டுவெப்புறக கருனை செய தருநதி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வததிசை வருமபுல ரி யின்வாய், வெளளொலும பனைதது மளளினள கொணாநது வீதியிட் டிணவ்யிசைத திடுவாள. (௨௯)

வெயயநிச சுழலகட் கொடுவெரி வடிவால மென்குழக கன்றினை யொாறுததின, றையகோ தின்று போயது மறுகி லனைவருங காணமி னென் றெறிந்து, தையனமீண டிறபா லெயதினள வேளாண் டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய் மையினி பிழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருநதான். (௩0)

வெறுததன னிகவா ணஙகவள் கொஙகை விழைாநல வேட்கைமீ தூாநதிட, டிறுத்ததேரனபா லன்றுபோ லெனறு மின்பமுற றிருந்திடு நாளிற, கறுததவல விடததை நிகாததவெம பிணிகள் காயமீ தடைறறி டத தேம்பி, மறுததவிா மதியை மருட்டுவொண முகததாள வருநதினண முரணமுற றனளே. (௩௧)

வேறு

அசசன்ம யததினி லடாநது வாரியிற
கைசசமைக கடுகிகா கால தூதுவா
பொயசசமை மின்னிடைப பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிா வெளவி யேகினா. (௩௨)

நந்தலி றென்புல ணணணி நணணரும்
வெநதிறற கூறறின்முன விடுபபு நான்முகத்
தந்தயி றீவினை யனைதது மாய்நது பின
பைந்தொடி முகததினைப பாாத்துக கூறுவான். (௩௩)

அன்றிருட் பொழுதினி லானின் கனறினைக
கொன்றிரு தான்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுநதழ னரகந தயத்திடு
மொன்றிய திவினைக் குரிய ளக்கலை. (௩௪)

நிலமக னீாகுகிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

யலைமகட் கூடினோ னருளிற் கூறினான்
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயென்றே. (௩௫)

அந்தக னாணையா லழகின் மேனியு
நொந்துடல் பொறுக்கொணா நோய்க ளுங்கொடு
கந்தமா குவளைநோ கண்க ளின்றியே
வந்தொரு புலைமகள் வயிற்றிற் றோன்றினாள் (௩௬)

அறந்தவாத் துறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறந்தவாட் படைநிகா திருட்டி யின்றியே
மறம்புரி புலையர்தங் குலத்தில் வந்தவள்
பிறந்தகா ரணமினிப் பேசக் கேட்டிரால். (௩௭)

உம்மையிற் கற்பொரீஇ யுள்ளத்த வாக்கொடு
கைம்மையிற் பலனையுங் கலந்த தீமையாற்
செம்மையின் மேனியிற் றீய குட்டமும்
வெம்மைகொள் சூலைநோய் முதலவி யாதியும் (௩௮)

பெற்றன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மற்றவர் பசிக்கன லவிக்க விட்டுணாக்
குற்றம தாற்பசிக் கொடுமை கூர்தரு
றூற்றவ டேம்பிடு முடலந் தாங்கினாள் (௩௯)

பலத்தினை மிகத்தரும் பசுவின் கன்றினை
வலத்தினிற் செருத்துவள ஞாங்கண மாந்தலா
னிலத்தினிற் புனற்றுழி னீச னொன்றிடுங்
குலத்தினிற் றோன்றினள் கொடிய நீர்மையாள் (௪௦)

எண்ணுநல் வினையினை யிகந்து தீவினை
பண்ணிட வியற்றுகட் குடித்த பான்மையாற்
கண்ணிணையின் றிமைக் கடலு டெதிடு
மண்ணினமேற் றோன்றிமெய் வருந்தி னாளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னத்தனை மணந்துகொள் வார்களு மின்றி
யனைய வூர்ப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தித்
தினையி னோர்கல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

திரைமு திரந்தொராயாது திரையுந்த திரையிலாள களதத
மரைமு திரந்திடக குரைததிட வளைந்துமெய கூனி
யுரைமு திரநதவ ருவமபிட டுரைததகொக கொபபாய
நரைமு திரநதுநல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின. (௪௫)

சொன்ன மாகநற சிவநிசி கோறறிடத தொடஙகி
யனன மாநகாச சனஞசெல வறிநதவா கூடப
பினன மனறிபற றெருருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக
கனன லாரவய றுனனுகோ ஙனனமீ தடைநதாள. (௪௬)

தீய வெமபசிக கனறறவோா தெருததனி லிருநது
தூய கணணிலேற குதவுமின சோறெனை விராது
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோா சுரிய
ஞூப வில்வநிற குணவிதென றவளகரத தளிததான (௪௭)

புனமை யாலவ ளிடடசூ விளைதனைப பூசிததற
கனமை யாலய லெறிநதன ளாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை தீரபபவா சாததிய தழையெனச சிறநத (௪௮)

அறறை நாடசிவ ராததிரி யனநதனூ ணகறறிய
பறறை நோகரப பரையொரு பாகமாம பரமன
கறறைவாாசடை முடியெறி கவினகொள்வில வததாற
பிறறை நாடசிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள. (௪௯)

யாம நானகுமன றிரவுபத துகமென வெணணித
தூம மாரழற பசியினுற றுயினறில ளிருநதாள்
சேம மாாதடந தோகடி தருணனமுன செலுததக
காமா செஙகதிாக கடவுளுநங குணபுலத துதிததான். (௪௰)

விடியல காணடலு மீணடொரு தெருததலை மேவி
யடிசி லேறபமற றபபுலை யரிவைதோள் பறறி
நெடிது சேறலுங காறளாந துயிாநிலை நீஙக
மிடிசெய மூபபுவெந நோயபசி வருததிட வீழ்நதாள, (௪௧)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழந தழுநதி
யேத முற்றவள படடவெந துயரள விலைபபின
பாத கப்புலை மகளுட றணநதுயிா பறிநது
போத லுறறிடத தொடஙகியே புறபபடுமெ போதில. (௫0)

பணிப்ப ணிபபுயக் கணிசசியம படையபா னருளா
லெணிகக ணிக்கருங கணங்களை யேவிரா மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகளுயிா கொணாமினென றுரைபப
மணிசசெ ழுஞசுடா விமானமோ டிமபரின வநதாா (௫௧)

அனன காலையிற புலைமக ளாவிடைய பொலமென
றனன வேவருந திவவிய வுருவினிற சோதஙக
ினன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித துவாவாடச
சினன நூலிடை யாமபையர் நடமபயில செயய. (௫௨)

தகக துநதுபி முழககிடச சாமா மிரடட
வகக ணததினி லவிா மணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெணணிறச சோதிவிட டொபபறத துலஙகு
மிகக பேரொழிற கயிலையிற செலவுவான விரைநதாா. (௫௩)

கணண ஞயிரங கணணனெண் கணணனற சதிாக
டணணெண ணுணமதிக கடவுளுஞ சலசநட புடைய
வணண வானகதிா வானவா முனிவா ருாகா
விண்ணு லாவிய சிததரோ டியககாவிஞ சையாகள, (௫௪)

பரிநது போறறிநின் றவாக்கெலா மருளவிழி பரபபி
வரிந்த நீளகுான மாடகத திவவியாழ வாஙகிப
புரிநதவாசடை நாரதன் புகலருஞ சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற செவிததுணை கொடுதது. (௫௫)

கையின் மான்மழுப பிறங்கிடக கனறபிழம பனைய
மெய்யி னீறறொளி விளஙகிட விடநுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ கணடமும வண்பொண மிழறறச்
செய்யி னுறுசெங கமலகோ வதனமுந திகழ. (௫௬)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிபலை
விடநெடும்பணிச சுடிகையிற் றிகழமணி வெயிலா
லடாத டங்கிரைக் கங்கையா லணிசடா டவியிற்
றொடருஞ் சநதிர னிநதிர சிலையெனத் தோன்ற. (௫௭)

உழலை சேர்பவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துபயக்
கழலை நீழலா யடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழிலை யமுதினைக் குழைந்தனர் குதலை
மழலை கேட்டொளி மகிழ்ந்திடு வாணனைக் வயங்க. (௫௮)

கலக வாள்விழி யரமபையர் கவரிகா லசைபப
வுலகி லாருயி ரனைததையும பெறறசிற் றுதாத்
திலக வானுத லுமையுடன் செமபொனு லியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத திருந்தன னிறைவன (௫௯)

ஆறு சூடிய வணணனமுன் னநதாத தியஙகு
மேறு சிாமணி விளஙகிய விமானஙின றிறககிக
கூறு மிபபுலே மடநதையை விரைநதுடன கொடுபோய
வீறுசோகண ாதரக கணததினில விடுததா. (௬0)

எமபி ரானறிரு வுளஙகனிந திரஙகியங கவடன
வமபு லாநதிரு மலாமுக நோககியிவ வரைகக
ணமபு லாமவிழி மாதரோ டிருததிமற றதறபி
னுமபா நாடரு முததியுந தருதுமென றுரைததான (௬௧)

அனைய ளவவுரை கேடடன ளகமகிழந திருநதா
ளினைய மாககதை படிததவா கேடடவ ரொவரும
வினையொ ழிநதா னருளபெறு வாரென விரிததுப
புனைநெ டுஞசடைச சூதனம முனிவாககுப புகன்றான. (௬௨)

சவுமினிசசருகக முறறிறறு.

கனமாடபாதசசருக்கம்.

ஓதமற றுயாநத சீதத்தி யெமபிரா னிரவின் காதை
யோதமற றுளதோன றுஙகட குணர்ததுவன் கேணமி னெனனு
மாதவத துயாநத செயய மறைதெரி முனிவா கேடபச
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிநதெனச சொலல லுறறுன் (௧)

பைமபுலி புலர்ததுங கொஙகைப பாவைய ருடுங கரலச
சமபுலி வருந்த மாலைச சமனெயி றெனன வேக
வெமபுலி யெனன முனனி மேறறிசை தோறறு மெனஙிற
றம்புலிக் கொழுநதா ரிஞ்சி யயோததிமா நகரொன றுணடால.(௨)

மன்னாதம மன்ன னென்ன வருந்தச ரதனபான முனனுட
பன்னக மீதிற றுஞசும பசுநதுழாய முகுநதன் றோனறு
மங்கக ரளிக்கும் ஜிவநத ணுதபன குலததில வந்தோன்
கன்னலங் தருநின் டோனான கிருதலர்க கடியும் வாளான், (௩)

குததிர மறவோா செயய கோலவளை யாமற கோளிப்
பததிர சயன னென்னப் பரிநதுயிா பாது காபபோ
ணததிர நயனச செவவா யரிவையாக கனஙக னனறுன
மிததிர சகன றுமம விளஙகிலை யலஙகல வேலோன. (௪)

குனறென வளாநது வீஙகுங குவிமுலைப பவளச செவ்வாய
மனறலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தனறடஞ செஙகை பற்றிச சடஙகுசெய தழலசான றாக
முனறவ முடிவான மனறன முடிததவன் முயஙகு நாளில. (௫)

விலஙகுபுள கலஙக மாயககும வேடடமேன விருபப முற்றி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா றெணமலா பொதுளிப பூதத
பொலநதரு சினைகள வானம போனவெங கானம போவான
பலஙகொளகா ழுகபபட டாஙட படிகை மருஙகிற சோததி. (௬)

செஞசுட ரெறிககுஞ செமபொற செழுமணி மகுட சிககக
குஞசிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூரமம
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுககையி னமைதத பசசை
மஞசெனத தோறறுஞ சோதி மரகதக கவச மிடடு (௭)

கைபபுடை கட்டி வெண்ணிற கடுஙகணைத தூணி தூககி
மைபபுடை வரையுங கணறா நுதனிகா வரிவில வாஙகி
மெயபபுடை மனங்கா லொதது விரையுமைங கதியிற செலலு
நெயபபுடை மேனி மேக நீணிறப பரிமேற கொணடான (௮)

சஙகொடு படகங கொமபு தவிறுடி தழஙகி யாாபப
வெஙகொடுங கொலைசெய வாளி விலலொளி விளஙகும வைவே
லஙகவை தரிதத தானை யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுதுண் ளேி யோரொண புலமபுக விசுமபு போாப்ப. (௯)

பெருமபுரி வலைவாா கூநதற் பிடியினஞ சுமந்து செலல
விருமபுறு வேடர் கையில விரைநதெதிர் குரைககு ஞாளி
யிருமபுறு தொடரிற பூட்டி யீர்த்தனா செலல வலலே
சுரும்பிமிர் தொடையான் கானச சூழல்வாயச சென்று புக்கான. ()

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாரொடு வாளூடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறாரொலி திசையேற விடுப்பார்

கலையானமனை முயனீடிய களிறோடு களிறறின்
றலைபோயற விறணமீளிகள சரமாரி தொழிபபார. (௧௧)

கொடிகொணடிடு தருவிற்படா கொமபேறி விழிபபார
மடியுஞெசவி வளைவாலகல வாயநாயகள விடுபபார
தடிகொணடெறி தருவாகுழல தழலினக லுகைபபார
பொடிகொணடிடு கிலனிறசில பொறிகினறு புதைபபார (௧௨)

அடலசேருழை படாதாரியி னடிதேடினா தொடாவார
மிடலசோதரு மிருகாரினைய விறலவேலினி லெறிவார
வடவாமுக வனலார்சின வலிநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (௧௩)

வருமிததிரன மரபுறறிடு மனனமுறறரி யலாபோர்
பொருமிததிர சகனுறறொரு புரிவிறறனி குனிவித
துருமிறறொடு கணையிறபல மிருகததை யொறுததுத
தருமிததிற லெவரிபபுவி தனிலொபபென நினறான. (௧௪)

வேறு.

இவவணண நெடுஙகானி லடுமவேட்டம புரிநதிடுமெய் வெலலை காவல, மைவணணத தடலாகக ரிருவரொரு வயிறறுதிததோர் வநது தோனறிப, பைவணணப் பெருமபாநத ளேநதுலக மொருகுடைக கீழப பாதுகாககுஞ, செவவணணக கதிரவேலோ னுடன்றருககி னெருககியமா செயகின றாரால. (௧௫)

அநநிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத துரநதரச ன்ஙகைவா ளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாஙகதனைத தெரிய லோககி, யிநநிலையில வெலற்கரிதென் றிளையோனும வஞசகஙக ளியறறி யானே, பினனிவனை வெல்லவனென மீணடோடி மனிதரு ருப பெறறு வநதான். (௧௬)

வநதரசன றன்னிருதா டொழுதெழலு மாஙகவனும் வரவே தென்னச, சநதணிகுத திரபபுயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிபபி லாம, விநதவட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெணணிவநதே னென்ன முன்னங, கொநதழலி லடிசிலடும வாலுவர்தங் தொழிலவற்குக கொடுததான் மன்னோ. (௧௭)

வன்புலஞ்சூர, னனம்பயிலும் வனநீஙகி யயோததிநகர் வந்து தா ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரகோரான் மதயநதி யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைந்தபின்றாக் கடன்கழிக்குந் திவ
சமுற்சச் சிந்தை மேவுந், தன்புலங்கொண் டெத்தராத்திற் சாலிதவன் வா
வழைத்துத் தாளிற் ருழந்தே. (கஅ)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலாச் சனைகளாற
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, லீசனெனத் தகுமிருத்த னடிமுழுதத் தொடுத்தனது நினைவின
வண்ணம், பர்சனத்தின் மணிதருட்ட றடியரிந்து சமைத்ததனைப் படை
த்திட் டானே. (கசு)

வண்டுபடும் பசுந்துளபத் தொடையான்வெள் விடையான்றன்
மலராங் குள்ளங், கொண்டுபெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக் கொற்ற வேந்தன, றுண்டுபடு மிவனுடனிந் நாளுணிக் கலத்தி
னிட்ச சொன்னு னென்று, கண்டுகன்ற பொறிகாலக் கண்ணிணைகள
சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி (உ0)

மறுவையவித் தொளிருமுழு மதிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோன் ம
னன முநீ, ரறுவையுடைப் பெருநிலத்திற் றிருவிழுந்து கருநிறங்கொ
ளரக்க யாக்கை,பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யகைக்கண
த்துட பின்பு தேறித், தெறுவையயிற் காணுயாமித் திரசகனு மனமதனி
ற் சினமீக் கொண்டே (உக)

மறுதிகளிற் பிழைத்தறியா வெனைச்சூளிட் டனையனையும் வைவே
னென்றுத், தறுதிதழத்தா மரைக்கரத்துச் சலங்கொண்ட சலங்கண்டு
தாழ்ந்து தேவி, திறுதிபகோத் திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்மன்ற
செப்புந் தெய்வ, மெறுதினிநீ சபித்தறகா தெவராசா குரவனைச்சூ
ளிட்டா னன்றே. (உஉ)

தன்மாட்டத் தளிரியனின னைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சாபப்
பாணி, பொன்மாட வயோத்திநகாப் புரவலன்றன் குளைகழற்றுட்
போதிற் பெய்தால, சொனமாட மெனக்கறுத்த தககணத்தந் நீரமைமயி
னுற் சுடாவேல் வேந்தன், கனமாட பாதனெனப் போயடைந்தா னீர
படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (உங)

வேறு.

கன்றிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வாககன செய்த பிழையித பிழைத்தொன் றென்பா
வினறிவன புரிந்த தீமை யின்றென யோகிற தோரதான். (உச)

விறசர நுதறகட் செவவாய விரிதிரை யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேளவன் ரேனறலமான றடநதோ மன்னே
யறசர ஞசிக காணி லடைநதுசஞ சரிததீ ராறு
வறசரங காறு நிறறி மாறுமுன சாப மென்றுன. (உரு)

உளாசதனி லுணர வொணஞு வூழவினை வசததாற கூததர்
வளாங கொணமுற கோலகீஙகி மறறெரு கோலங கொணடு
துளங்கிடத தோறறல் போலத தொலலுருக சாநது திஙக
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரககனுனை. (உசு)

மைககணத திதழப்பூங கோதை மனைமடந தையாக ளெல்லாந்
தெககணத தியம னெனனச சிநதையில் வெருககொண டேகி
யககணத தகனறு போனு ரருநதவக கிழமை பூணட
மெயககணத தவாகள சாபம யாவரோ விலகக வலலாா (உஎ)

வேறு.

வடிககுரன் மணியார் ழிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சுரும் பாற்றுபூ மாலைக, கடிககுரன் மடவாா பாறகடற றிரையின் கறறைவெண கவரிகா லசைபப, விடிககுரன மடஙகல சுமநதபே ரணையி லிருநதா சியற்றிய விறைவ, னடிககுர னிகரரங கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககணத தடைநதான். (உஅ)

பாய்கலைப் புரவிப பவனனு மியஙகாப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோன், காயகதி நுழையாக காட்டிடை விலஙகின் கணமெலாங் கொனறுகொன் றருந்தித, தீயவா ளரக்கன் றிருதரு காலைத திருததகப் புதக்கடி புரிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத துதித்த தோன்றலு மாங்குறக் கணடான. (உகூ)

கணடவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன னொளிக்கதிா மதியிற்,றுண்டவா ளெயிறு துலஙகிட நகைத்துத் துண்ணென வணணியொன் னிறபபூ, முணடகா சனன்றன் குலத்தில்வந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனைப பறறிக், கொணடவா வுடன்வெண ணிணத்தடி யருந்துங் கொன்கையிற் கொலலுவான் றுணிநதான். (௩0)

அன்னகறு,வேயிலங் கவன்முக நோக்கி யந்தண னருநதுணைத்தேவி, மன்னகேள்,சால கடங்கடா மாபில வந்தனை யில்லை முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக கொல்லுவை யாயின முளிதரு விறகுதீ மூட்டி,
யென்னதா ருயிரு மிறபபனின் றெனககோ ருயிாபபலி யீதியென்றி
ரஙகி (௩௧)

தன்றுணைத் தடஙக ளீாமுலைத் தடததிற் றலாவிட் டொழுகநின
றிாஙகே, யனறுறைத திடுஞ்சொற செவிககொளா ளாகி யந்தணன மை
நதனை விலாவிற, கொனறுடற குருதி பிழிநதுமுன குடிததுக கொழு
ந்தசை கறிததகல வாயின, மெனறுட னருந்திப பைநதொடிக கெதி
ராய் வெளளெலும் பனைததையு முமிழ்நதான. (௩௨)

என்செய்வா ளுமிழநத வென்பெலா மடியிட் டெடுததன ளெயதி
யவ் வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற பெயதிது செய்த வேநதாகோன்
றன்பதி மேவிப், பொன்செயபூண முலையாா முலைநலப போகம புண
ருநா ளிறககவென றுருதது, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு மு
ழஙகழ லாடுபுக கவிநதாள. (௩௩)

வேறு

புரமுனியும பிரமனிரு பதப்போது முப்போதும போறறுந தெய்
வ, வரமுனிவன சாபமகன றாசனிரு மருபபொருமும மதநால் வாய
க்குஞ, சரமுனிவன் பிடிதிரிச ரிகடெரிநதே யரிதருவுந தடஙகா னீங
கிக, கரமுனியுங் கணையுமிலலாக காமனென வயோததிநகா கடிதி லு
ற்றான். (௩௪)

செடிததினம் பிரிநதகன்ற நீர்மையினாற் றிரணட திண்டோ ணி
ருபன றனு,மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச சேப்பூர விளாநதுநடந் த
ன்பி னேடும்,பிடியதனை நாடிவரும பெருந்தடககைக களிறெனவேள்
பெயயும வெயய,வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருநதியந்த மதயநதி ம
னையுட் புககான். (௩௫)

வந்தவடன் றனைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்ன
காணி, லநதகிசி சரனாகி முனிவனைககொன் றனையதனு லவன்றன றே
வி, வெநதழலின் மிகச்சிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதா,
தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறததியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தாள்.

ஆதலினா லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவள்கூற வரசன்
மோகக், காதலினா லிடைந்து செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக்
கடனி லான்போ, லேதகவுற றில்லமில்லாற் கருமகபபே றிலலையு
வை துனித்து நோக்கிற், சாதகருக் கிகபாத்திற் பலன்கிடையா தென
த்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௭)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவககறமுக குறுமபெறிநதிட் டியர் நாலவேதந, தருபொருளா யைநதவிதலைநத தழுறுபப ணினறுபெருந தவஙகளாற்றிக, கருதருமா மறலிவலை கடநதமுககா லமுமுணாநது கணிகக வலல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொள டரியதவம் புரியு மேலவை. (௩௮)

வேறு.

சறைவிட முகுததல போலக காயசின மிருதது வாணிற
பிறையெயி றிலஙகப பேழவாயப பெய்மக ளொருததி பறறி
யிறைவனை வருதத வீதிங கெனனெனப பனனு தொனறூன்
முறைதெரிந் தருளுந தெயவ முனிவரா விருவி னுனே (௩௯)

கணித றமுக காலந தேருங கடவுணமர் முனிவா துததிப
பணிததலைக கிடநத ஞாலம பரிநதரு ளரசே முன்னுட்
குணிததவா ளரகக னுகிக கோதிலவே தியனைக கொனறு
பிணிததவெம் பாவங கணடா யலசையயூப பிணிதத தென்றூா (௪௦)

அப்பவந் தீரப்பா னணணி யலைகடற சேது முன்னுச
செபபருந தீாததம யாவுஞ் செனறுடன மூழகி மூழகி
யொபபரும பிரமன றனனை யுாதியிற றநக மாயன்
பைபபணி சடையான் வைகும பதிபல வணஙகஞ் செபதான். (௪௧)

உந்தவெண டிளாநீா வேலி யுலகெலா முழநது சூழ
வநதுமப பிரமகததி மாறிடா திருந்த லாலே
யிநதுமண் டலமபோ யோஙகு மிஞசிசூழ மிதலை ஞாங்காக
சந்துகொல் களிறறு வேநதன கவலையுற றிருநத காலை. (௪௨)

மாதவா மருஙகு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங கிவஞு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன
பாதபங கயஙக ளேவப் பாாததிவ னிருககும் பாஙகாக
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன் வந்தான. (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போறறி யடிதொழு தஙகை கூபபி
னிறிடும் வடிவேற றனை நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வெனன நவினறுநின் முகததின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக கறைதி யெனறான். (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கறறோன றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக் காவி யன்ன வருள்முனி யாக்க ளுகி

வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால வந்த தென்றுப்
பெருந்துதி கூறிப் பின்னு நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான் (சகூ)

அரக்கனுய வனத்தி லனு ளாந்தனற கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடாத லாலே
பரக்குமவெண்டினாத தீர்த்தங்கள் பறபல படிந்து பொறகோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற புண்ணிய தலஞ்சே விததேன். (சசு)

எண்ணருந் தருமஞ் செய்தே னீறினமந்திர நவின்றேன
விண்ணவாக கவிக ளலகும் வேள்விகள பலவுஞ் செய்தேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெறறிலேன் படிவ வுனறன்
கண்ணருள் பெறறே னுய்யுங் காலமு முளதா மென்றே. (சஎ)

அன்னமா முனிவன் றூய வடிமுடி சோதி நின்ற
மன்னவன் றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதியுஞ் சூடும்
பின்னலஞ் சடையாற் கன்பு பெருக்குநோன் புகட்குண மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண டுணாந்திலை போலு மானீ (சஅ)

மாகமா மதியிற் றேயந்த மதியிறபன ஞன்காம பக்கத்
தேகநா யகனைப் போறறி யீரிரு சாமந் தோறுந்
தாகமாம் பசிக்கூண டுஞ்ச றவிர்ந்துளத் தொருமை கூான
பாகமா லுரந் தனது லருச்சியுன னரன்ல்த நீங்கும். (சகூ)

வரையிலக காகத தொட்ட வாளிக டவரு தோங்கித்
தரைமிசை யடித்த கைதான றப்பிடா ததுபோ லீசன
குரைகழற் பதும நோக்கிக் குறித்தநோன் பியறறி நின்றாற்
புரையறப் பலிக்கு மென்னுப் புரவலற குரைத்துப் பின்னும். (ருo)

நற்றல மதனிலிந்த நவையிலா விரத நோற்கிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தாநிடுஞ் சடுதி யென்னுக்
குற்றமின் முனிவன் கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெறகே
சொற்றரு ளைய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்கீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது கரணுயால். (ருஉ)

அத்தல னிற்றகை முறறு முணாததிட வாாவலலாா
முதத ாகைததிரு வுககிறை திககு முகததோனற
சிதத ாியககா மயககறு நறறவா சேனுடா
ரிதத மியறறு தவததின முயறசியி னிறபாரோ. (ருங)

ஆடு முனிககுழு வாயிா கோடி யான்சிறைப
பாடு முனிககண மெணணில சிததி படுததியோகிற
கூடு முனிததிாள பறபல வுறறிடு கோகனனம
வீடு பெறறகினி யபபதி யொபபுற வேறுணடோ (ருச)

அததுணை மாதவா வானவா மானவ ராலேோமா
சிததுடை யாாவெரு வககட மிககிடு திசகானை
முததுடை வால மருபபணி மாாபின ழுாிததோனகம்
பததுடை யானகன் முறபக லாசசனை பணவெணணி (ருரு)

ஓாசிவ லிஙக முறமபடி வானி லுயாஙதோஙகு
மோபெறு வெளளி விலஙகலி னறறவ மேசெயயக
காாபெறு கணட னரககா குலததிறை னைததனனிறு
போபெறு லிஙக மளிததவ ளேடிவை பேசுறறுன (ருசு)

பாாதனில வைசுகி லெடுகக வொணுது பகாநதேமுன்
ஞாாதரு மோதி யொழிநதனை லகககொடு னுாாமேவிச
சீாதரு லிஙக மிதைப பிரதிட்டை செயிறபாாி
னோதரு முனனை வெலறஞாி யாாபிற ாிலையெனறே (ருஎ)

விததக ஞேதி விடுபப வரககனும் விடைகொணடே
சிதத முவநது நெறிககொடு பாாமிசை செலபோதிற
புததமு தத்தினை யற்பொடு துய்த்திடு பொனனுடா
மததக வேழ முகதத கணேசனை வநதிததே (ருஅ)

எணடகு மீச னளிதத விலிஙக மிலஙகைககே
கொணடகல கின்றன னின்றெதிா செனறொரு கோள்செய்தே
தணடரு தாணமலா ரோவ நடநதிடை தடைசெயய
மண்டனி னீடிய முடிக வாகன வருகென்றா. (ருகூ)

உற்றிடு வானவா சொறறிட நான்மறை யோனுகி
மறறிா டோளவ லரககன் வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ னேருற்றான்
முற்றினி லற்பசு லித்தை விடுக்க முடுசெருற்றே. (சுo)

அச்சிறு வேதிய னங்கை யிலிங்க மளித்தன்றோன்
மெய்ச்சிறு நீரவிட மேவிய காலை விரைந்திங்ஙன்
மூச்சொலி னினைவனை விளிப்ப னதற்குமுன் மூன்றாயே
விச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருத்துவ னென்றானால. (௬௧)

அம்முறை யாக வரக்க னிசைந்தய லகலபோதின்
மும்முறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கனத்தவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர் கண்டனை மண்டனில் வைத்திட்டான் (௬௨)

பின்பவ வரக்கர் பிரானவ னுற்றழல பெயக்கண்ணுன.
நனுபுவி யிறசிவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித
தனபொடு பத்திரு தோளவலி கொண்டு தொட்டாந்தோடி
வனபொ டெடுத்திது மாபெல மென்றன வலியிலலான (௬௩)

மன்னவ வாதலின மாநில மாபெல லிங்கமபே
ரொன்ன விளமபிய தினனம் மீளவி லங்கைககோன
பனனக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப படிமீதி
னன்ன ரிலிங்க மெலிந்து நிமிர்ந்தது நைந்தங்கே (௬௪)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனாலா
காவி னிடுமெபயர் கோகன மென்றனர் னனிகூரு
மேவி னலந்தரு வாளவிழி யம்பிகை யிடமேவுந
தேவி னருளுசிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய. (௬௫)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனருள சிவலிங்க மெடுக்கனைந்தோன சினங்கொண்டே
காவலைய கைததிராளற கனறரக்கன மறைமதலைத
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனனறன் சினமிகலால. (௬௬)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்புமுறப
படைத்தவுரு வெனநிமிர்ந்து பணைக்கரத்தா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக கழங்கெனன வெறிந்தெறிந்து பிடித்திடலும். (௬௭)

மறையோனென் றுனைநினைந்த மடமையினு லிதிழைத்தனை
பிறையோங்கு[illegible]ணிமகுடப் பெருங்களிறே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுபபதுனக கியலபெனறென றேததுதலும
பொறையோடு முமைபுதலவன புவியிலரக கனைவிடுத்தான. (சுஅ)

நிருதாகுலத திகலவேநதே நினதுபிழை யாமபொறுததற
கிருபதுசெங கரததாலு மெழினமலரோன முனகவிதத
வொருபதுமா முடித்தலையு முறபபுடைத்தி யெனவோடுமெ
குருதிநிறங கொளபபுடைததுக குதிததாடி யுவபபித்தான. (சுகூ)

அனனதுகண டுவநதருளி யைஙகரத்தோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி லினறுனைபபோ லிருகாததாற
செனனியுறப புடைத்தவாபாற சிநதைமகி முவமெனறு
மினனினமறைந தனனிருதன வேலையிலங கையிற்புகுநதான. (௭0)

தெனனிலஙகை யிராவணன்பாற சிவனுதவத திறலரககன
பினனிலஙகு மொருமருபபுப பெருநதகைதன கைககொடுபப
வனனலிங்க மைஙகரத்தோ னஙகையிறு ளுடடியதா
லிஙகிலததிற சிவலோக மெனவிளஙகி யிருநதுளதால. (௭க)

வேறு.

இததகைய கோகனனங தனனினெனன லொருபுலைசசி யிருக்னா ணிலலாள, சுததவமு தெனவெளுதத நரைதிரைநோய மூபபுடையா ள சுருதி போற்று, மததனிர வெனவுணரா ளஙகடைநது பசிமிகுததி ட் டகடு காயச, சிததமதி லிரககமுளளோா சோறிடுமி னெனககென வோர் தெருவி லுறறுள. (௭௨)

அததெருவின றலைவருமோா களியனிழி குலததவடனஙகை மீ தின, முததளககூ விளமுணவென றிடுதலுமேற றெறிநதனளான மு னறுட் டாபித, துததமாபூ சிததபுரா தனவிலிஙக முடிமீதி னுளததன டுபாடும், பததரிடும பசசிலைபோ லானதவள பசிமிககண படைசெ ய் யளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமடடும வருநதியிருந திரவியுதித தெழுநத பின னத, தெருவினிடை யிநதிடவோா புலைசசியெதிா வழிகாடடச செ லலுங காலை, மருவியநோய பசிமூபபு வருததிடவெஞ் சுடுமணறகிழ மயஙகி வீழ்நதங கொருவியுயிா பிரிபொழுதிற பரமனுயர் கணஙக டமை யுறறு நோககி. (௭௪)

சீாதருகோ கனனத்திற் சிவநிசியி லுண்டிதுயி றீாந்து விலவத, தேர்தருநற பைநதழைதொண டெமணமையருச சித்ததனு லிமைக்குஞ் செமபொற, றோர்துனிலப புலைமீகளை யேறறியிஙகு வருதிரெனச

செப்ப வலலேனோ பாரதனிலுற றனைவருமயாம பாரததிருகக வங்க
வளைப பணிநது போறறி (எ௫)

செமபொனெடுங கொடிஞசிமணித தோமீதி லிருததிமிகு சிற
பபி னேடு, முயபாமட மகளிரவெணசா மரையிரடடப பைநதருவி
னுலவிவ யினற, வமபவிழபூ மழைபொழிய வளஙசெழுதுங துபிமுழ
ஙக மழுமா னேநது, மெமபரம னினிதுறையுங களதபுத கிரியினமி
சை யேகி ஞரே (எசு)

ஆதலினமித திரசகனே நீயுமநதக கோகனனத தடைநது போற
றித, தீதகலுஞ சிவஙிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுங தீரு மென
று, கோதகலும பெருநதவததுக கோதமனங கவறகுவிடை கொடுத
துப பினன, ரேதமினமா தவாசூழநது வரமிதுலே நகாநோககி யேகி
ஞனால (எஎ)

புணணீரின கடிகமழப பொருகளததி லொனனலாதம புயஙதோ
ய மினனு, கணணீரமை கலஙதொழுகக கலுழநதணிபொற கலன
வூஙகக கதிரவேல வாஙகி, மணணீரமை பெறபபுரநத மனனவனுங
தாகமுறறு வருமதி னேரக, ஞணணீரபெற றதுவெனததுன பொ
ழிநதுயாகோ கனனமுறறு னுவபபி னேடும. (எஅ)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூ ழபபதியிற புகலகோடிப புனலின
மூழகி, நாகாதினங தொழுதெழுமா பெலவிலிஙக நாயகனை நணபி
ற போறறி, மாகமதிச சிவஙிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைததொடாபி னழுககனைதது
ந துடைததிட டானே. (எகூ)

வளமைதரு கோகனததின மாகமதிச சிவஙிசியை மகிழநது நோற
றுப, பழிவிளைககும பிரமகததி பறறறவே தீாநதபினனாப பரமன
செயய, கழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவஙிசியைக கருததி
லுறற, வுளமகிழவா ரேறறவாகள பேரினப வீடடைவ ருணமை
யெனறுன. (அ0)

என்றுயாவை மிசவனததி லிருநதவிருங தவாமகிழ்ந்தாங கிருகை
கூபபித், துனறுசடை முடிதுளககிக கேட்டுவபப விரிததெடுதது
சொலலி ஞறற, கனறுகொடுஞ் சினமயககங காமமெனு முககுறும
பைக கடிநது நாளும, வெனறிபெறுங தவஞான நிலையுணாநது கள
ங்கமினறி விளஙகுஞ சூதன. (அக)

கன்மாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

விபரிசச்சருக்கம்.

எணட்ரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புணடா நுதலா னிரவிற பூசனை
கணடவன கதையினைக கழறக கேணமினென
றெணடவச சூதனு முரைபப தாயினுன். (௧)

பாரினிற புராதலப் பதிபு ரபபவன்
போரினிற றெவவாமெயப புலவு காரியு
மோரியு மருநதவே லுறைக ழிததிடுமெ
வீரியன விபரிச னெனனுமு வேநதனே (௨)

தன்றடஞ சிலைகொடு தானுஞ சேனையுங
குன்றருங காணிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக கேழனமான மரைபுல வாயகளின
மெணறசை யருநதிட வேடட மாடுவான. (௩)

புலநதரு பூசுரா புலைஞா மற்றுள
குலநதனி லுதிததெழில குலவு மாதரா
நிலநதனி லவாவுட னேடி நிததமுங
கலநதுளந தருககொடு களிககு நீரமையான் (௪)

வேறு

மதிவளா பககங கலைகுறை பகக மதிதொறு மருவுபன ஞனகாந
திதிகளிற றுயிலுண டுறநதுதன னடியாா சிநதனைப படிமுடி விலலாக
கதிதரும பரனை யாணினைந தாடடிக கடிமலா கூவிளஞ சாததி
விதிமுறை வழுவா துளளநெக குருகி விருபபுட னருசசனை புரிவான.

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணஙகிக
கறறடந திணிதோட புரவல விரவுங கலவியிற றிறலினே ரிலலாய
பொறறரு விழுது விடடெனக கிடநத புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
லுறறருந் திடுமுண டியிலொழிந் துளததி னுவபபுடன பூசனை புரிவாய்.

கூனருஞ சிலைககை வேட்டுவ ரொன்னக குலவிலங கனைததையுங
கொலைசெய், தூனருந திடுத லொழிநதிலை நிலததி லுயாகுலத திழிகு
லத துதித்த, தேனருங களிபா னிகர்த்தசொற கணிகைச சேயிழை
யார்முலைப் போகந, தானருந திடுத றவிாநதிலை யிநதத தனமையென்
சாற்றுதி யெனறாள் (௭)

என்றவண மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளககை கோட்டி
வே லிறைவன், முன்றவப பயனு லிறப்பெதிா நிகழவா மூன்றுகா ல

ஙகளு முணர்வேன், றனறளிக குலமபாட் டயாமலாக் கோதைச் சு
ரிகுழால கேடடியாள முன்னங, குன்றெனு மிஞசிப் பமலைபயா நகரிறு
குளாமுக ஞமலியா யுதிததேன. (௮)

பாலைவென றமுதை யடுமொழிக கவுரி பஙகில்வாழ பம்பைநா ய
கன்ற, ஞலையங குறுகிப பலிககிடு மடிசி லருந்துவான வருநதியங க
டையுங, காலையிற கோயிற கைவினை யாளா கடிதெணைக கடிநதிடக
கருதி, வேலையில விடமபோற கதைகணை குனிதத வில்லொடுங கல
லொடுந தொடாநதா. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம வலமா யுயிா பிழைதது ய்குவா னெ
திக, டேடினேன காணேன பலிசொரி பீடத தினனயற சென றுழிச
சுருதி, பாடிநான் மறைபோா பழிசசிட நெயதீ பச்சுடாத தடடெடு
ததேநதிப, பீடிஞற பணிமா றினாதரிசிததேன பிறைமுடிப் பிஞஞு
கன றனனை. (௧0)

அக்கணத தொருவன சரநதொட வீநதே னன்றிாச சிவநிசி யத
னின, மிககவா லயததை வலமதாய வநது விமலனைத தரிசனை புரிந
து, நககனா திருமுன னுவிநீத திடட நனமையாற காலமூன் றுணாந
து, தககவாழ வுடனு னிலமபுரங தருளுந தலைவனுத தனாதனி லுதித
தேன. (௧௧)

இநதநற பலிதனைதத தந்தது பரம னிரவெங்க கருதியா னெதிாந
து, வநதநற றினஙக டொறுஙகலை நிறைநது வருபிறை குறைபிறை ய
தனிற, றநதபன் னுனகாம பககமென் றுனாககுஞ சதுாததசி களிற்ற
வ ருமம, லநதிவா னதிச்செஞ் சடிலவா னவனை யகததில்லைதத தருச்ச
னை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற பிரிநதுவெம பாவம் போகுமோ வெனப்புகன்
றனையேல், விரிநதபைப் பணிபபூ ணணிநதருண முககண விமலனை வ
ழிபடி லினன்முன், சொரிநதவெம் பனிபோற் கொடுஞ்சிகைத் தழன்
முன் ளுக்குறச குவிந்தவிற் றனமபோற், கரிந்துநீ ருகும பாமனை நீ
யும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் கலன்
கிடந் திமைக்குங், கனதனக் குமுத வதியெனுமணஙகு கைதொழு தெ
னதமுற் பவமு, மனமுறத் தெளிந்து சொல்லுகெனவெனலும் வளர்தரு

மல்லிகாச் சுனைத்திற், சினைகாத திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச சென்
றுதித திருநதனை முனனுள். (௧௪)

இறநதமுற பவததிற செநகிறத தசையொன றெடுததுவாய்க கவ
விசீ வாளுஞ, சிறநதவெங கழுகொன றனைநதொடாந திடவச சிவால
யந தனைவலஞ சூழநது, பறநதனை வநது விடைவளை கொடிககம பத
திடைப பயநதொளித திருப்ப, மறநதரு கஙகங கொததிவா யலகால
வதைததிட வாஙகுயிா மடிநதாய. (௧௫)

சொலலுமக் கஙகம் புறவதா னினைதத தொடாந்துகொன் றிசிஞ
செயல செொலலில, வலலினில விழைவி னிகொடுவநத வஞசபடு தசை
யினை வவ்விச, செல்லுவ னென்று வநதுனை வலிதிற செகுததுநின்
வாயப்படும தசையைக, கலலெறி விளைவி னபபுறஙகொணடு போன
தக கடுஞசிறைக கஙகம. (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடாந்திட வநதச சிவாலயந தனைவலம வா
லா, லாயபிழிக கொனறைத தொடைபுனை சடிலத தணணனமுன னு
விநத ததனுற், பாய்திரை யுடுதத நெடுநிலப் பரபபுப பரிததிடும பாரத
திவன் மகளாத, தூயசெங கமலத் திருமக ளெனனத தோன்றியென
றுனைவியு மானுய். (௧௭)

வேறு

எனறிவை கூறக கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போறறி
நன்றிதென றிறுமபூ தெய்தி நலனுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் துறபவ முறைததாய யாஙகள
செனறினிப பிறககுந் தன்மை செபபுதி தெரிய வென்றுள். (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னுய் வேறினி யிரணடாஞ சன்மம
பனனக வேநத னேந்தும் பாரமிசைச் சிநது நாட்டின
மனனவ னுவன் யானீ சஞ்சயன மகளாத தோன்றிக
கன்னலந தருமென் றோளிற கலந்துறக களிதது வாழவாய். (௧௯)

படியிலோா மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடாவே லேந்து மன்னவ னுவன யானீ
கடிமதிற கலிஙக நாட்டிற் கலிங்காகோன மகளாத தோனறி
யிடிமுா சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழததி யாவை. (௨0)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளஙகொளகாந் தார நாட்டிற்
றிருவள ராச னுய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சிறிப்

பொருதரி யலரா வெலனு மகதாகோன புதலவி யாகிச
சுருதிவண டிமிரும பைநதார சூட்டியென றுணைவி யானவ (௨௧)

சிறநதோ ளாநதாந தோறறந திகழிய லவநதி நாடடிற
பிறநதா சளிபபன யாளி பேருல கனைததும் போறறு
மறந்தரு வடிவேற றுனைத தாருணண மகளா வநதென
னறநதரு மனைவி யாகி யிருபபையங களவில காலம (௨௨)

முருநதுறழ முறுவன மானே மூவிரண டாமபி றபபிற
பெருநதமி ழுருதத நாட்டிற பேரா சளிபபன யானீ
யிருநதவப் பலனுல் விஞசும யாதிதன் மகளாத தோன்றி
யருநதவத திருமா தொதததெ னமபுய மதனிற சோலவை (௨௩)

கழிதரு மேழாஞ சனமங கைதவன குலததிற றோனறி
யெழிலபெறு பதும வன்ன னெனுமபெயா பெறறு வாசம
பொழிமலாப பைநதார வேமபின பூநதொடை புனைநது நாளும
பழிபவம பயிலா வணணம பாணடிநா டளிபபன யானே. (௨௪)

ஙீயுமப பவததிற செலவ நிறைநதிடும் விநத நாட்டிற
காயும்வெங கதிாவேன மனனன் கணணெனக கதிாகொண மூதத
மெயுமவெய மருடடு மெனறோள வசுமதி யெனனு நாமந
தோயுமோ ரணங்கா வநது தோனறினீ வளாவா யுவனே. (௨௫)

மஙகல முரச மாாப்ப மன்றலசெய தளிப்பா னுனனிச
செஙகதிா மணிகள வேயநத செமபொன்மண் டபஞசோ டிததுத
துஙகவேற காணுன றுதை தூதரி லோலை போகக
வஙகணவந தெயதும வைவே லரசரா யறையக கேட்டி. (௨௬)

கொணடலகண் படுகருஞ சோலை குலவயோத தியாதங கோமான்
வணடலம் வருநதண பைநதார வனையுங்காந தார மனன
னெணடலத தாசர் போறறு மிருபதன றுருப தேயன
விணடலத தமரா போறறும விறலுடை யவநதிவேநதன். (௨௭)

மல்லவ தேய மாளும் பாாததிவன் பன்னுந தொன்னூல்
வலலவன யானைத தானை வாரண வாசி மனனன்
வில்லவ னுரின் மாலை மிலைந்திடு கேரி வெற்பன்
நலலொளி முடிசோ மன்னா நனமணச் சாலை நணணா. (௨௮)

யானுமங கெய்த நீயன் றிசையளி மூான்று பாடு
தேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தாரொன் றினிடுறற் றோளிற் சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பராத திவரனேக ரீண்டி
யூனுமிழ படைக ளேந்தி யுருததெனனே டியுத்தரு செயவார். (உக)

அஙகவா தமமை யெலலா மாடலவெங கரிககூட் டததோா
சிஙகம தெனன வென்று சேயிழை யுனையான கொணடு
சஙகமா முரசு பமபை தழஙகிட வானில வாழும
புஙகவா பரவுங கூடற புரிதனிற புகுந்த பினனா. (௩௦)

அளபபருங கால மனபோ டாயிழை நீயு நானு
முளபபமெ போகந துயததிட டிலகொரு குடைக்கீ ழாணடு
வளபபெ மகஙக ளாறறி வளநிதி மறையோாக கீந்து
களபபடுங கறையி ருன்றன கனைகழல பூசை செயது. (௩க)

வளளைவார் குழைதோய கணணுய மழகளி றென்ன வாஙகோா
பிளளையாம பெறுவ மனனேன பெருஙகலை யுணாநது தமபி
களளையார் கடுககை மாலைக கடவுளுக் கடிமை பூணடு
வெளளைவான மதியம போல வளாநதுபோ விளஙகு நாளில. (௩உ)

அணிகெழு செழுமபொற சோதி யவிாமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யாநத னோநது மாநில மவனபா லலித்த
தணிவருஞ் சனன மெனனுந தழலினுங கொடிய வெயய
பிணிகெட வேடகை யோடும பெருந்தவ மியறற வெணணி. (௩௩)

தெனறலங கன்று சநதச சினைமலா வாசம வீசுங
குனறமாந தினிது வைகுங குறுமுனி குறுக நமபான
மன்றலங கோதை நீயும யானுமாய மருட்சி நீங்கி
யன்றவன றன்னை நோககி யருந்தவ முழபப நின்றே. (௩௪)

அரியநற் றவஞ்செய் காலை யகததிய னெமக்கு ஞானத
துரியநற சிவயோ கததை யுவநதுப தேசஞ் செயவா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெநதையைச சிநதை தன்னிற்
றெரியவவ வியோக நின்று சித்தியா முததி சோவேம. (௩௫)

நவமிகு பமபை நாட்டி னுயுரு வெடுதது முன்னுட்
சிவநிசி தன்னி லீசன் றெரிசனங கிடைதத பேறளூற்
பவமகன் றய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிவ் விரதந தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றுன (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக் கத்தி லுறறு
வருசதுாத தசிக டோறு மழுவலான றன்னை வாசந

தருமலர் கொடுபூசித்துத் தணந்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி னாரால். (கஎ)

சிவன்றிருக் கோயின் மேவிச் சிவசிவ விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருஞ் சேருவார் முத்தி யென்றே
சிவன்றனைப் புணர்ந்த நாளுஞ் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவன்றனக் கடிமை பூண்ட சூதமுனி செப்பி னானே. (கஅ)

விபரிசச்சருக்க முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிடுபொற் கடலடுக் களைக்க ணமைத்தவர் லோதன மருந்து, நாதனற் சங்கக் குழையணி காதன் கைத்துமுப் புரமெரித் திடுநாண், மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும் வசுந்தரைத் தோரணி கடவுள், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனை மற்றின் னானுஞ் சிவசிசக் கதைதொடுத் துரைப்பான். (க)

முத்தவெண் மணித்தோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறைக் குறைவறக் கோத்து, வைத்தெனச் சிதறி விரிந்தபூம் பாளை மரகதக் கழுகினிற் குலையைத், துய்த்தலைக் கவென பாய்ந்துறச் சிந்தச் சுரிமுகக் கூன்பிடாச் சங்கம், கைத்தலத் தெடுத்துக் கம்பளெ றிந்து கடிந்திடுங் காம்பிலி நாடு. (உ)

கயமலர் துவைத்துக் களைதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்றுநித் திலத்தை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக் குடைந்தே னொழுகும், வயன்மருங் கெழுந்த கரும்பினைக் கவரி முறித்திடத் தெறித்தவெண் மணிமுத், தயன்முதிர்ந் திடுங்கூற் றவளைமேற் பட்டு நொந் தாங்கது பொறுத்திடா தரற்றும். (ங)

இலைத்தலை விரிந்த நெட்டுடற் பூக மேற்றவொண் டாற்றிளங் கதலி, யிலைத்தலைத் தவிராத் தூங்குதீங் கனிசே ராம்பிர மனற்பொழி சிதறு, முலைமுகத் தருக்கிப் பழுத்தபொற் சுளைக ளுற்றமுட் குடப்பழப் பனசம், தலைவளை குலைச்செஞ் சாலிநீள் வயலின் றலைத்தலை தழைத்துநின் றோங்கும். (ச)

இரும்புகாய்த் தொத்த செக்கர்வா னொழுந்த வீளமதிக் குழவியை யளிகள், விரும்புபூ மலர்த்தா திணைச்சிறு நுதலின் வெண்டிரு நீறென

சாதகி, யருமபெறுங கலசத துறுநறு நெய்வார்த தடாசினைத தொ
ட்டிலவைத தசைததச, சுருமபுதா லிசைபபு மென்றளிாச சாணை அ
யிறறியே வளாததிடுெ சோலை. (௫)

இனையன வளஙகூாந திடுநெடு நாட்டி லிருஙகலைத துறையெலா
முணாநதோன், வனைதுழா யலஙகற கணணனு மறியா மலரடி வநத
னை புரிநது, நினைவருங காம முதலமுக குறுமபி னெடுமபகை கடிந
துநீ ணிலததிற, றனிநிக ரான சுததசீல வேளவி நதததெனன றுளனெ
ரு மறையோன. (௬)

அன்னம்ா மறையோ னைமபுலப பகைசெற முறறிய வருநதவப
பேறமுற, கனனலவே ளனவோா நனமகப பெறமுன கருதருங கு
ணநிதி யவனபோ, முனனமுந நூலின வினைவிதி முறையின் முடிதத
பின முதுசுகுறை வுடையோ, முனனறுஞ சுருதி முதறகலைபயிறற
வோதினு னுளததிலுற றுணாநதான (௭)

தூமமாாந திருணடு சருணடுநீண டிடுமைசு சுரிகுழற றெளிசீயா
மருணடு, காமனு மெனனக காமுறு பருவ முறறபின கறறைவெனய
கதிா கால, சோமனனை டளபபான முறாவக கிரகஞ சுகமபெறு மு
கூாததநன றுனோா, வாமமே கலைபபொற குலககொடி தனனை
மறைபபடி வதுவைசெய திடடான. (அ)

வேறு

இனபமுற றனனை தநதை யில்வயி னிருககு மநநாண
மனபதை மதிககுஞ சீததி வளாககுல நிதியா மைநதன
புனபுல மீதூாந தூழின் பொறிததிடு விதியின கொடபாற
றுனபமும பகையு நலகுஞ் சூதினமேன் மனம்வைத தானே (௯)

அறபுள ளுய தநதை யறிவுறு வணணங கலவிச
சொறபயி லாதா ரோடு துனனிவெங களகந தனனி
னறபக லிரவெப போது நனமதி மருடசி கூாநது
பொறகலன கலைபொற காசு பொருளுநா டோறுந தோறபன. (௧௦)

தனையனயாண டுறறு னெனறு தாதைகேட டிடுமபோ தெலலா
மனைமிக வெருவி யோதற ககனறன னெனறு தீய
வினையம தான சூது மறைததனள் விளமப முநநூல
வனைதரு மாாபனீ சறறு முணாநதிலன வாழு நாளில. (௧௧)

ஆயமகன் றன்னை வாவென றழைததுநீ யிழைககு மிநதத
தீயகூ துநதை தேரி னுனையுமிங கெனையுஞ சிறிக
காயவனென றுளளத தஞசிக கவறுக டவறு செயயுந
தாயநீ யாடுஞ சூது தனையொளித துரைததேன முறறும. (௧௨)

உநதைதன னொழுகக நீதி யுணாநதிலை யநத ணாளா
மைநதாக ணடககை கணடு மதிககிலை யெனறு மாழகிக
கநதமைக குவளை வாடகண கலுழநதவ ளுரைககு மாறறஞ
சிநதையிற கொளளான வஞசக கணிகையா திறததிற சோவான ()

வாட்டடங கருஙகட குளை மகளிாமேன் மனமவைப போனாக
கோட்டரு களளு நாளுங குடிபபவா தமமைக கூடி
யீட்டரும பொருள வாவுற றிருஙகவ ருடு வோனை
வேட்டமேன மனமவைப போனை யாவரோ விலகக வலலா. (௧௪)

இனையரோ மையினு னென்று மிசைநதுளா னிலலி னோநா
ளனைதுயி லமைய நோககி யததன்முன் னவளபா னலகும
புனைமணி யாழி தனனைப பொருககெனத திருடிப போகி
வினையவெங கவறறி னுடித் தோறறனன வேறொன றிலலான. ()

அநதமோ திரததைக கையி லணிநதுளா னொருவன றனனைத
தநதையாம் வேளவி தததன றனிததொரு மறுகிற கணடு
சிநதையிற கவலை கூாநது தெளிநதுபின னறிவ னெனறுங
கிநதமா மணிபபொன னாழி யாருனக கீநத தெனறான (௧௬)

அரவினமேற கிடநத வையத தமராகள பதியே யானுங
கரவினிற கொணட தனறுன காதலகூா மைநதன சூது
பொரவிருப புடையோ னேறறென புடடகம வெலரு னினறிவ
விரனமணி யாழி தோறறுன மேவுவ னுளை யினனும. (௧௭)

ஓதுநூற கலைவல லாயநின் னொருமகன விலையி லாமென
போதுபோற கோசி கஞசெம பொனபுனை கலனகள யாவுஞ
சூதுபோர பொருது நாளுந தொழிலிது வாகத தோறபா
னீதுநீ யுணராய போலு மெனறவ னெடுததுக கூற. (௧௮)

கனனபா கததிற காயநத கதிர்நுனிச் சலாகை யிட்ட்
தெனனவெந துருகி யிற்பா லெயதியில லவளை நோககி
யுன்னதா ருயிரோப் பான புதல்வனெவ வுழையி லுற்ரு
னென்னனமற றவனீ ராட நீததுறை புகுநதா னென்றான். (௧௯)

என்னலு னென்ன லுனபா லெண்ணெயாட டயர்போ தீநத
வனனநன மணிபபொன ளூழி தருகென மறையோன கேட்பக
கனனலிற கனிநத மூால பகறகடன கழிததுத துயதத
பினனாயான றருவ லெனறு பெடபுறப பேச லோடும். (௨0)

நெறியிலபொய புகனறு கறபி னீரல செயதாண மைநத
னறிவில ளுகி வெளுகு தாடியே படிற ளுளுன
குறியுடைப பெரியோா நூலிற கூறிய நீதி நோககிற
பொறியிலா விவனை விடடுப போவதே கடனென றெணணி. (௨க)

பறறொரு சறறு மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப
பொறறொடி தனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடிதது வாழநதான. (௨௨)

இநதமா நிலததி விநநாள யானபுரி தவறு கணடு
தநதையிங கனனை யோடென் றனனையுந் தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றுனப வேலை யாழநதனன கரைகா ணுறைய. (௨௩)

கறறிலேம பொருளக ளீடடுங கலவிக ளொழுகக மேனமை
பெறறிலே மஞச லெனபாா பிறரொவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுகு
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிபபுட னிருககு நாளில (௨௪)

அரனிர வதனி லீச ளுலயங தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயச செலலுவான பினன ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மமுதினைக கவாநது மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடங கியாயமோா நானகும பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப போது தனனி
லரியநல விரத மாறறி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கணக ணேகியே துயிலக கணடான. (௨௬)

ஆணடவ னெழுநது போகி யமுதினை யெடுபபக கணணிற
காணடலசெய யாது மஙகுங கனைசுடா விளக்கைக கையாற
றாணடலசெய் தீசன*முனனாச சோற்றினைக கவாநது கொணடு
மீணடொரு மறையோன காலில விசைநதனன் மிதிகக லுறறுன. ()

மிதிததவப் பொழுதி லநத வேதியன விழிதது நோககிக
கொதிததனன் களவ னெனறே கூககுர லெழுபப லோடுங
கதிததவெந திறலி னோரக கடிநகா காபபோா கேடடங
கதிாததனா வநது பறறி யவனறலை யறுததிட டாாால (௨அ)

வேறு

அவவேலையி லிகலநதக ணடலகொணடிடு தூதா
கைவேலயி னவியஞசிலை கணைவெஙகதை கொணடே
மைவேலையில விடமெனறிட வநதஙகவ னிருதோ
ணைவேதா விசிததீாததவா நடைகொணடது கணடே (௨௯)

கடுவெஙகரி யுரிகொணடகண ணுதறனகண நாதா
வடுவினறிய மணிதுனறிய மானததிடை வாதே
விடுமினக ளிவனறனனை யெனசசெனறு விலககக
கொடுசெனறிடு நமதூதா குறிததிஙகிவை சொலவாா. (௩0)

பொருடஙகிய மறைவாண ரொழுககமபுற நீததிட
டருடஙகிய வவைசொறறவை யறிவினறி முனிநது
மருடஙகிய சூதாடிநல விலைமாதரை மணநது
கருடஙகிய மனததானசிவ னிருமாலியங கவாநதான (௩௧)

உயயுமவகை யேதிஙகிவ னுறுமிபபவ மதனிற
செயயுநதவ முளதோவெனச சிவகஙகுலி னுதரம
பெயயுநதழ னிகாவெமபசி பெரிதாயெழத துயினித
தெயயுஙகணை மதனைசசுடு மிறைதாளிணை கணடான. (௩௨)

அடலசேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞசுட ரதனை
மடலசோமலாக கரததாலொளி வரததூணடின னதனுண
மிடலசோகொடு வினையாவையும வீததானறுயா நீததான
கடலசோநெடு நிலமீதுயா கலிஙகததிறை யாவான. (௩௩)

எனறேசிவ கணநாத ரியம்பசசமன றூத
ரனறேயவ ரடிபோறறினி றருளசோகுண நிதிதோட்
குனறேயபிணி யவிழததாஙகுரா கொடுபோமென விடுததுச
செனறேபுலிக குழுவனனவா தெனறிககினி லுறறாா. (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக காலையிற் குணநிதி யெனபவன முகநோககிக
காச ணிநதபொன முடிதரித துயாபுகழ்க் கலிஙகாா டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருநதமன மதலேயா வளஙகொாூநத தமனெனறு
மாச கனறபே ரொடுபிறங திடுதியென றறைநதன ரகலகினருா. ()

அனைய னபபடிக கலிஙகநாட டிறைமக ளுகிமுற பவநதன்னிற
றனையு ணாஙகுறத தொடாமுதுக குறைவினற சஙகரன குலஙதோ
கனைசெ மூருசுடா நெயவிளக கேறறிநற கடிகமழ நறுநதூபம [றுங
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிநதறம பலசெயதான. (௩௬)

இனன வாறுபற பலதினங தருமஙக ளியறறியா யிருசெனனிப
பனன காதிபன சுமநதபாா புரநதீாப படடமுங திடுமொகக
னனன மீானுடச சடடைகீத துததாத தளகைமா நகாகாககு
மனன னுகிவீற றிருநதனன யாவரும வஙதடி தொழுதேததத. (௩௭)

சிலப கறகழிங திடடபின றெணடிரை திரிவா நதிரொழுக து
நலமி கததருங காசியிற சிவலிஙக நாடடியாச சனைசெயதா [ள
னிலகு பேரொளிச சுடாபபிழமபாயசசசி யிருததிய சடைபபெமமா
கலக வாளவிழி மலேமக ளோடுமக கணததினில வெளிபபடடான ()

உனன ருநதவம வியநதனங தளதரின ஞளததினில விருபபுற்ற
தனன தெனறுளை தருதுமென றுணாததிட விரவியா யிரஙகோடி
துனன ருஙகதிா விரிததுகின றனையமெயச சோதியுன னுருககாண
னனன லநதரு கணணிணை கூசிடா நலவாந தருகெனறுான. (௩௯)

காககு மாலயன காணொு வடிவவன கடபுலங கதுவுறறு
சோககு மாறருள செயதனன றழுவுமிழ நுதலவிழிப பெருமானும
பூககு மாமலா மணமெனப பொருநதிய புனிதனை யெனுஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை கிமலேயைப பாாததிது கினைககினறான. (௪0)

திது தீாததருள சிவன்றிரு மேனியிற செறிநதுறைந திடமுனனுா
யாது நறறவ மியறறின ளிவளென வெணணிநோக குறவெறபின
மாது ளஙகறுத திடடன ளோாவிழி மறைநததங கவறகநா
ளோது மாமறை யளவிடற கரியவ னுமையவட கிவைசொலவான.()

ஊ றினின றவப பெருமையை வியநதுளத துவநதன னினைககினறான
வேறி வனபுரி தவறிலே முனியலே விழியிவற கருளெனனச
சீறி வெமபொறிக கனலெனக கனனழுதன சிநதையுற றெழுஙகோப
மாறி யமபிகை யமபகம வழஙகினள பொறகணணுய வயஙகிறறல.()

விழியி ழநதது பெறறபி னியககாதம வேநதனும விசைபபோடவ [க
யுழியி னமபிறை முடிததருள சடாடவி யுடைவிடைக கொடியோனை

கழிவ ருஙகயன மருடடுவோட டடநெடுங கடகவு ரியையேவரி [ருன.
பொழிசெ ழுகதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழநதுவீழந தெழுகின

மனறு ணடடமே புரியான கைகளான மறறவ ளுடனறைவந [பொற
தினறு தொடடுநீ யெனனுடைத தோழனு யிருததியென றிசைததான
குனறு கிடடிய தனநிதிய பெருககொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யனறு தொடடவ னளகைமா நகரா சளிததவ ணிருககினருன (சச)

இனப மாாசிவ நிசியினின மாலிய மெடுததருந திடறகிசன
முனப விநதிடு விளககினைத தூணடிய முறபய னதனுலே
நணபு விததல மரசளித தளகைமா நகாதனக கிறையாகிப [ன். (சரு)
பிணாடானறனைப பிரிநதிடாத தோழமைப பெருமையும பெறலுறறு

சேறறி ஞாசெழுந தாமரைக கணணனுந தேடருஞ சிவனமெயயி
னீறறி னுனறிருக கோயிலி னுயாசிவ நிசிகளி னெயதீப [ணக
மேறறி னூபெறும பேறறினை விரிதது திடமபவேண டிடிலெ
ணூறறி சாமுகய படைததருள விரிஞசனு நவினறிடற கரிதாமால ()

அனறி யெணணிரண டாமுப சாரததிற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப பலனலகு
மெனறி ருடகுறும பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங கதிரொனனத [ன.
நன்றி ருஞசடைத துறவாகேட டுவப்புறச சூதனுண டுரைசெயதா

குபேரசசருககமுறறிறறு.

சாலிகோததிரசசருக்கம்.

கழனிமலே கயலகளவளளைக கொடிகுதிபப தெனககுழைபாய்
கருஙகட பைநதாக, குழனிமலே மூலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முததங கொடுபபோன போரி, னழனிமலே கடககரிதென் றருககனு
ளந தடுமாற வவுணாக கொனறு, பழனிமலே குடிபுகுநத பகவனிரு
சரணமலா பரவி வாழவாம. (க)

அஙகிராப பிருகுவிட பன்றதீ சியததிரிகா சிபன்சு பேதன்
பஙகமிலவான் மீகிசா பஙகனசா பாலியருட பாதது வாசன
றுஙகமுறு புலததியனற சுசீலனு ரதன்மரிசிசுகன்மாரக் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன மூற்கலன்முறபடுமுனிவ ரிவர்களயாரும்,

பாடலிக்கு மதுவளிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவாயாக்குங்
கேடளிக்க வருங்கடவுண் டவனருளாசோ குதுணமுசங் கிளர நோக்கப்
பீடளிக்குந் தவமுனிவ சிவநிசிரோற் றவாக்கிறந்த பின்பேரின்ப
வீடளிப்ப தன்றியிகம் விழைந்தனவு மளிக்குமோ விளம்பு கென்றா

அரவுமதி முடித்தசடை யரனிரவிற் கண்படைந்து தருச்சித்தானல், குரவுதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தினமிகு செல்வமெல்லாங் கொடுக்குமைந்தாய, விரவுகொலை முதற்பாவ வல்வினையின் வேர்பிடுங்கி வீடு நல்கும், பரவுமிதி னிகழ்காதை யொன்றுளதென் றியாசூதன் பகரவ தாருண். (௪)

காலிகோத்திரத்தியல்பிற் புராந்தருக்ருங் கண்ணன்முதல் கருதற் கொண்ணுச, சூலிகோத்திரத்தவர் கொண் டெயிலொருமூன் றழறக்கவித்த தொல்லோன் றிங்கண, மோலிகோத்திரவருளே பொன்வேணடி யுறையுமறை முறையி னின்றோன், சாலிகோத்திரனெனப்போ தரித்துடையா ரொருவனுளன் றவத்தின் மிக்கோன். (௫)

வேதியர்தங் குலத்திலுயர் விண்மணிகண் மணியெனவே விளங்கும் வேத,மோதியுணர்ந் தறிவரிய கலைக்கடலின் கரைகடந்திட் டுயர்நூல் வல்லல், வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வழுவா தாற்றிச, சாதிமுறை தவறும விதியுட னெடுத்தினஞ் சரிக்குநாளில். (௬)

வம்பவிழ்ந்த குழன்மனைவி மக்களசுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நாளுஞ், செம்பவள விதழ்க்கமலை திருக்கடைக்க ணோக்கமின்றிச் சிறுமை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனசெய்வே னென்னென்ன தெண்ணித் தெனபாற, கும்பமுனி வானிருக்கு மிடந்தேடிச் செல்வனெனக் குறித்துக் கொண்டே. (௭)

தடங்களைகொண் டிராங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச் சலதி யேழுங், குடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவனடி குறுகிப் போற்றி, விடங்கலுழ்பற பணிவாயி லகப்படுமண் டுகமென்ன மிடிவாயப் பட்டேன், றிடங்கொடுள்ளந் தேறியுய்யும் படியடியேற் குன்றருட்கண் செய்தியென்றான் (௮)

ஆங்கவனு முளத்தருளகூர் நந்தணனை முகநோக்கி யவனி மீதிற், றீங்ககற்றுஞ் சிவநிசிரோற் றிடில்வறுமைப் பெருங்கடலின் றீரங் காணபாய, பூங்கமலத் தயனுளும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப்

பினனா, நீஙகரிய சிவபதமும பெறுவாயென றுறுதியுங் னிகழ்ந்தி
னுனல. (௯,

அனையசிவ நிசிநோறகு முறைமறையா கமபபடிநீ யடியனே
னுக, இனையபரி செனவிரிததீண டியமபுகென விருககுமுனனு விய
மபும வேதங, தனையுணருங குடததனைய னவவிரதங தனைநோற்குங
தனமை யெலலாங, கனைகடலுண டருடிருவாய மலாநதவனுட புல
ஙகளிககக கழறிப பினனும. (௧௦)

பொனனிலமே வியபுலவா புகழவிரத மிதனிலைமை புகலற பா
றமேறு, வெஙநிலமுங தொழததகுஙற றலததிலிருங திவ்விரத மியறற
லுறறு, னனனிலவித் தெனவோஙகிச சினனுளீற பெரிதுபய னலகு
மெனன,வஙநிலமு மெனககறியச சொலலுதிஙல லொதிபயிலு மறிஞ
வெனறுன. (௧௧)

சிதவனம பொழியுமிருட கொணடீறங் கொண்டிடு மெயச்
செயய செஙகண,மாதவனம புயனறவள வாரணததின வருமகவான
வானில வானோா, பாதவன சமபரவவுமையாளோ டைமையாளும
பரமன வைகும, வேதவன மெனறுலகி லொனறுளதங கதனறகை
யாா விரிகக வலலாா. (௧௨)

முன்னுருவம பலவெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைககிழஙகே ழு
ல மாகப,பினனுருவ மெடுதது முமபிததருமத தலததிறககப பெறறு
ரெனனிற, பொனனுருவச சடாமெளலிப புனிதனரு ரகபபிரமம
போதித் தாதித, தனனுருவங தருவதனு லததலததுக கிணைபுகலச சரி
வே றுணடோ. (௧௩)

பொனனிமுத னதிபபுனலபாய புலவுகமழ கடற்றீரப புளினங
தோறுங, கனனியிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங காடடுமே
றைக்காட்டு வேணிச, செனனிதனின மதிமுடிதத சிவபெருமான ச
ங்நிதியிற் றிருமுன் னுக,வன்னிமர மொனறுளதாங கடியர்வினைக கா
டுசுடுமே வனனி யாமால. (௧௪)

விண்ணவர்பூ சனைபுரியா மறையொழுக்கம வழுககியவே திய
ர்கோல் கோடி, மணணவனை வருத்துகின்ற மனனாநெறி பிழைத்
தொழுகும் வணிகா முன்னு, வெண்ணவரும பினனவர்சங கரசாதி
டரிவையர்மற் றிவரீ றுகேப், பண்ணவாகா டெனததகுமத தலமேவு
ம பொழுதெநதப் பதக ரேனும், (௧௫)

சிறையுறுமிப பிறவியெனும பிணிககுடைநதீர் வமமினறுநீா
பபன் யாவென, றறைபறையிற கறஙகுதிரை மறைநதிகக ணடை
நதுகுடைந தாடிக கோடித, துறையதனிற படிநதுமுதற சுருதிதொ
டட வாரிதனிற றோயநது தொனனுான, முறைவழுவா தூனனிமலி
கனனிகையிற றுனனியநீா மூழகி யேறி (கசு)

விடமுனிய வருமமை மயத திமையவாககா வுணடுவட விணடு ப
ளைடு, தடமுனியிற குனிதநுககைத தெயிலொருமூன றழறகவிதத
தவைவற போறறிற, றிடமுனிய பொருளனைததுஙகு சிதறியுற முதறு
பினுஙகு சோவ னெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப பெருமையெல
லா மவிறகறியக கூறிப பினனும. (கஎ)

அததலமா னூரகாசி யமபலமற றெவறறினுஙகு மதிக மென
றே, முததலமும புகழவரு முனிவரனை வருமொழிநதாா மொழியா
னற, வெததலமு மதிககுமீாதத தலததிலிருந திவவீாத மியறறிற வி
ததி, கைததலததில வைததநெலலிக கனிபோலக காணடியெனக க
ழறிப பினனா (கஅ)

நலவலனை யதனமலை நஙகையொடு கிராதருரு நணணிக கானி
ற, செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சுனைனையெனச செயிாத
துப போாசெய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவலனும வாதாவி ம
டியச சீறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுபப மறைசைநகா
மேவ லுறறான. (ககூ)

உறறவனுற றிடமபுனித தீாததமெலலாம படிநதாடி யுயாபொற
கோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீரகததிச சேதகனறு டொழு
து முனனு, ளறறமிறுன மறைநறைபபோ தாலருசசித தருளிறை
சே வடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைபபழிதத மொழியமமை
நூபுரததாள குமபிட டேததி. (உ0)

ஒருபொருளை யுணாநதிருககண பனிதூஙக முபபொழுது முயா
கால வேதந, தருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறுதொ
ழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும படைதத
னிககுந தன்மையினுன் மணவோ விணவோ, ரிருபொருளென் றி
மையணமாற கெடடாத பதம்பெறுவா னிதயத தெணணி. (உக)

சிவசியாகு சதுாததசியிற றிஙகடொறுந துயிலுணவு சிறிது
மின்றித, தவமுயலவா னீராடி விலவமுடன் கநதமலா சநதகு சாத

திப, பவமறமா திரவின்று பரிந்துவே தனமபுரிநது பாடி யாடி,
ஙவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில. (உஉ)

(டுடைய தலைசசேவற றுவசனைபபெற றெடுத்தவிடைத் துவசன
பொறறு,ளேடுடைய மனககமலத திருததியருச சிததிடுமோ ரிரவி ஞ
பயண, கோடுடைய கயிலைநடை கொணடனைய வெளவிடைமேற
கொணடு கூறறு, காடுடைய மலைமகளோ டெதிரநின்றான் மறற
வன்கண களிகக மன்னோ (உங)

பிறைகாட்டுஞ சடைமுடியும பிரமரகா மரமூன்று பிரச
மாநத, றைகாட்டுங கொன்றையநதா ரணிநதிலகு திருமாரபு நய
ன மூன்றுங, சறைகாட்டுங கநதரமு மநதாததிண புயநானகுங க
ணடு முதநித, துறைகாட்டுங கடறறிரச சுருதிவனத திறைவனடி து
திததல செயவான. (உச)

வேறு

களககோலவல விடமுணடருள களததாயகவின் றருஞசா
மளககோமளத திருமேனிகொண மலைமாதின பஞுளா
தளககோகன தககணணினன றருவேடனைச சுடுதீக
குளககோவுடை யானேகுறிக குஙகோவுடை யானே (உரு)

கடுஞசுதாத தடிமென றுசுவைகணடவை யுதவுங
கடுங்கானவா குலந்தோன்றிய கணணபபனை யாணடாய
தொடுங்காயகணை யெனமாலவாத துணறாபுர மூன்று
ளடுங்காமுகத தானேயொளிாந தழுகாமுகத தானே (உசு)

சமபுககிளை கிளையினகிளை தானுயவர மீறா
மெயமபுறநிடு கொடிமன்னவன் முனனேகொடு வநதா
பமபுறறான் முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
கமபுககுழை யானேகயக கமபுககுழை யானே. (உஎ)

ஈரககுளிர்ப் புனல்வைமையி னிடியுஙகரை தொடியிற
றூரசசொரி மண்கூடை சுமநதேயடி பட்டாய
கோரசசின மிககாங்கிய கொககின்சிறை யக்கி
ஞரசசடை யானேகிளை யாரசசடை யானே. (உஅ)

நீலமாமறை யயனீறுறு கற்பந்தொறு நல்கூர
நீலமாலை புனைந்தாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையாக்கதி ராழிப்படை சோணடேசலந் தானை
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (உகூ)

சிலைத்தூணடனி லுதித்தோங்கிமண் டிசைத்தேங்கமுன சிரித்தே
யலைத்தாணடுபொன னிறத்தீயவ னுடற்கீணடிடு மரியை
யலைத்தாங்குயிர் கொளச்சிம்புள் தானுயயி லாமுத
தலைத்தானேயி னுனேபுலித் தலைத்தானேயி னுனே (கூ0)

பண்பபாமபணாப பரவைசகுநம பாவைபபெரு விரக
முணாத்தாஙகென விடுஞசுநதாற கொருசாது நடாத்தாய
மணபபூந்துகள் குடைநதாதிமை வரிவணடிமிா மதலைத்
துணாபபூங கணி யானேதொழுந தொணடாககணி யானே. (கூக)

சுதைககுமபஙன முலைமாதாைத் துசஉாபுவிச சுராா
வதைககுமபழி தனைமாறறிடு மணிகனனிகை யுடையாய
பதைககுமபடி யடலாாகொடும பகரோசமன மருமத
துதைககுஙகழ லானேகரத தொளிாபொஙகழ லானே. (கூஉ)

சலததானமிகுங கொடியோனிசை தருவீணையின் கொடியோன
புலததாகரி யிருநானகுடன் பொருதனறடல புரியு
மலததோடலை செரிபடடொ னுட்குமபடி யூனறு
மலாககானகத தானேதிரு மறைககானகத தானே. (கூகூ)

துன்பநதரு பிறவிபபிணி தொலையுமபடி நிலையா,
மன்பஙகியி னிழுதிட்டென வகநெககுரு கிபபூ
நன்பஙகய நிகாநினபத நாளுநதொழு மடியாாக
கின்பநதரும் பிததாவா மெனனீயிரும பிததா. (கூச)

வேறு

என்றுபல துதிகூறி யானந்த மிகுநதபுன லிருகண் சோரத, துளாறுமயிாப புளகமெழப பரவசனாய வீழநதெழுநது துளளி யாடித், தனறுணைசசெங கரங்கூபபி முடியிலவைததுப படியினின்றேன் றனை னோக்கிக, கனறுசினக கருஙகாலன் றனையுதைதத செங்காலன் கழறு மன்றே. (கூரு)

உவரிவளா நெடுநிலததி லுடறகணிலா கண்டலனபோ லுவப்பி னோடுந், துவரிதழ்வாய் மீனவிழிகாா குழமிகு போகமெல்லாந் துய ததுக் கறைக, கவரிசிலா புடையிரட்டக கனஙகனெதிா கொணட்

ழைப்பக் காய நீத்தத், தவரித்த மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி யெனச் சாற்றிப் போனான். (கூசு)

அன்றமுத லளகைநகர்க் கதிபதிபோ னதிபலம்பெற் றவனி மீதிற், றுன்றுபல போகமெல்லாந் துய்த்தநெடு நாட்கழித்துத் துதித்து வா னோர், நின்றுதொழப் பதஞ்சலியும் புலிமுனியுங் காணநித்த நிருத்தந் தில்லை, மன்றுதனி லாடியபொற் பூவடிவாஞ் சேவடியின் மருவி னானே. (கூஎ)

ஈதமுத னிகழ்காதை யாரேனுஞ் சிவநிசிநோற் றிடுவோர் பேறிங், கோதுவதெ னுளத்திலவிழைந் தனபெறுவ ருலகமதி னுடலம் விட் டாலு, முதவிழ்பூங் கொன்றையந்தாரச் சடைமுடியோ னிருசரணஞ் சார்வா ரென்று, சூதமுனி வரனமுனிவ ரனைவருங்கேட் டுளமகிழச் சொன்னான் மன்னே (கூஅ)

வேறு

வாழி மாதவர் வாழி மனுநெறி
வாழி மாநிலம் வாழிநல் லாணினம்
வாழி நான்மறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே (கூகூ)

சாலிகோத்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக கூடிய விருத்தம், எகடு

சிவராத்திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ	உஅ	ச	புயல	புனல
,,	உகூ	உ	வேறிலான கணட	வேறிலா னகணட
க0	ஙச	ச	கதி	கதிர
க[illegible]	ருசா	க	பிளம பாகி	பிழம பாகி
கச	சாஅ	ங	மீருயப	மீருப
கரு	எச	க	உயிகா	உயிாக
கஎ	கக	உ	மஞோனமனி	மஞோனமணி
கஅ	கங	உ	பெறுவாரால	பெறுவாரால்
,,	ககூ	ங	தாஞெண	தாடொன
உ0	ங0	ங	வேலை	வேலைத
உக	ச0	ங	நாலாஞ	நாலாஞ
உஉ	சங	ச	றுஙகமுரு	றுஙகமுறு
,,	சரு	உ	உசசரிதகி	உசசரிதகி
உங	சகூ	ங	கொனற	கொனற
,,	ருஉ	உ	நாகிலத	நாணிலத
உஎ	ஙங	ங	ஞவினி	நாவினி
உஅ	ஙஅ	க	பேதயை	பேதையை
உகூ	சரு	உ	விளைதகிழி	விழைதகிழி
ஙசா	க00	க	யைவரொன	யைவரொன
,,	க0ரு	க	சேர்நது	சோரநது
ச0	கஙக	ரு	தரிசிததானே	தெரிசிததானே
சக	கஙகூ	ங	பெருககனற	பெருககநற
,,	கசக	ங	திரி	கிரி
சஉ	கசரு	ச	மேயன	மேயென
,,	கசஎ	க	கிடையூடு	கிடையூறு
சங	கரு0	க	னெயது	னெய்து
,,	கருரு	ச	கனைனுதலை	கன்னுதலைக்
சச	கருசா	க	பாவெ[illegible]	[illegible]
சரு	கசாசா	ங	தண்டூமெனைப்	தண்டமெழுப்
சசா	கஎரு	க	களஞன்	கன்ஞன
சஎ	கஅக	ங	றொா	றோா
சஅ	கஅஅ	ங	யுசிதமாயச்	யுசிதமாச்
ருஉ	உசா[illegible]	ச	குட்	குழ்க்

பககம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருததம்.
௫௨	௨௭	௪	ணெழுநது	ணெழுநது
௫௪	௩௯	௪	துளதால	துளவால
௫௫	௫0	௩	ஞமினி	ஞமினி
௫௬	௫௯	௧	மாதாபல	மாதாயலர்
௫௮	௭௨	௪	தெழுநதறற	தெழுமறற
௬௧	௯௪	௩	றுசிதமாயக	றுசிதமாக
௬௮	௪௧	௩	கணணிணே	கணணிணே
௭0	௫௮	௧	துபய	துபயக
௮௨	௮0	௮	வீடடைவ	வீடடைவ
௮௫	௨௧	௧	சனமம	சனமம
௮௭	௨௯	௨	டியுததுஞ	டியுததஞ
௮௮	௧	௩	தெறும	தேறும
௯௬	௧௨	௧	கொணடநிறங	கொணடனிறங

☞ கடவுளவாழதது ௯-ம் பககததில சண்டீசுரா திருஞான சமபநதநாயனா என்பவறறை முறையே சணடேசுரர் திருஞான சமபநதமூாததிநாயனா எனவாசிககு.